

ORIYA UPPER PRIMAR GEOGRAPHY READER

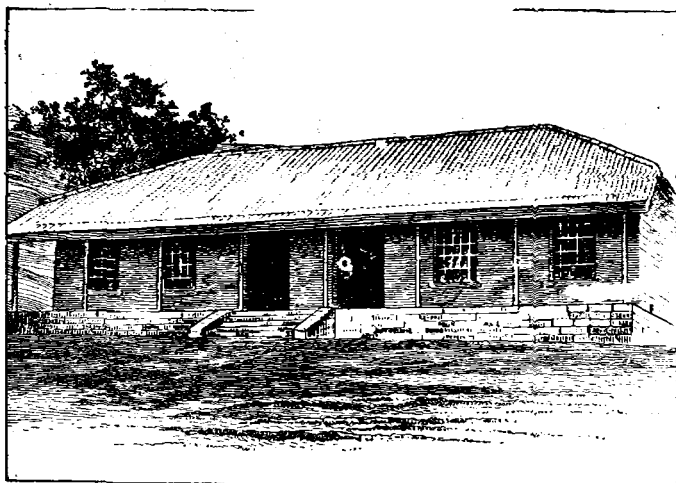
ABHIRAM PRADHAN, B.L.

ଓଡ଼ିଆ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ

ପଢ଼ାବୁକ ।

ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମ, ୩

କଟକ ।

୦ ୫ ୧୦ ଫୁଟ ୨୦ ୩୦ ଫୁଟ

MACMILLAN & CO., LIMITED
CALCUTTA, BOMBAY AND LONDON.

All Rights Reserved

Macmillan's Vernacular Hand Maps.

In Bengali, Hindi, Urdu, and Oriya
comprising

THE PROVINCES, DIVISIONS & DISTRICTS OF BENGAL.

Coloured—Price 1 Anna each.

ମାକ୍‌ମିଲାନର

ହାଣ୍ଡମାପ୍ ବା ଗ୍ରେଟ୍ ମାନଚିତ୍ର

ବଙ୍ଗଳା, ହିନ୍ଦି, ଉର୍ଦ୍ଦୁ ଓ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ

ସୁନ୍ଦର ରଙ୍ଗରେ

ସମସ୍ତ ବଙ୍ଗାଦେଶର ବିଭାଗ, ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଭୃତି ଅଙ୍କିତ ।

ମୂଲ୍ୟ ଏକ ଅଣା ।

ORIYA UPPER PRIMARY GEOGRAPHY READER

BY

ABHIRAM BHUNJ, M.A., B.L.

ଓଡ଼ିଆ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ଭୂଗୋଳ-ପାଠ ।

ଶ୍ରୀ ପବ୍ଲସନ ଭଣ୍ଡ ୧୨.୯, ବ.୧ଲ୍. ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଶକ ।

୦ ୫ ୧୦ ଫୁଟ ୨୦ ୩୦ ୪୦ ୫୦ ୬୦ ୭୦ ୮୦ ୯୦ ୧୦୦

MACMILLAN & CO., LIMITED

CALCUTTA, BOMBAY AND LONDON

All Rights Reserved

ପୁରୀପତ୍ର ।

—•—

ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା ।
ଭୂସୋଳ ବ୍ୟୟ ? (୧ମ ପାଠ) ...	୧
ବିଷ୍ଣୁ ବାରଣ (୨ୟ ପାଠ) ...	୨
ଭୂସୁର ସରର ନିବିଂ (୩ୟ ପାଠ) ...	୪
ଗ୍ରାମର ଚିତ୍ର (୪ର୍ଥ ପାଠ) ...	୬
ସବୁଦିବକର ଓ ଭକ୍ତ (୫ମ ପାଠ) ...	୮
ସୁସ୍ଥ ଭକ୍ତ (୬ଷ୍ଠ ପାଠ) ...	୧୧
ସାହାଜ ଓ ନିବିଂ (୭ମ ପାଠ) ...	୧୩
ବିଭିନ୍ନ (୮ମ ପାଠ) ...	୧୮
ସୁସ୍ଥ ଭକ୍ତର ଗ୍ରାମ ଓ ନିବିଂ (୧୧ମ ପାଠ) ...	୨୦
ବିଷ୍ଣୁ ଭକ୍ତ (୧୨ମ ପାଠ) ...	୨୪
ବିଷ୍ଣୁ ଭକ୍ତ (୧୩ମ ପାଠ) ...	୨୮
ବିଷ୍ଣୁ ଭକ୍ତର ସବୁଦିବକର ଓ ବିଷ୍ଣୁ ନିବିଂ (୧୪ମ ପାଠ) ...	୩୧
ଅନ୍ୟ ନିବିଂ ଓ ଗ୍ରାମ (୧୫ମ ପାଠ) ...	୩୪
ବାଲେଶ୍ୱର ଭକ୍ତ (୧୬ମ ପାଠ) ...	୩୭
ବାଲେଶ୍ୱର ଭକ୍ତର ନିବିଂ ଓ ଗ୍ରାମ (୧୭ମ ପାଠ) ...	୪୦
ଅନ୍ୟ ଭକ୍ତ (୧୮ମ ପାଠ) ...	୪୧
ଗୁରୁଜୀବ (୧୯ମ ପାଠ) ...	୪୩
ଗୁରୁଜୀବ ମାହାଲମାନ (୨୦ମ ପାଠ) ...	୪୭
ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ (୨୧ମ ପାଠ) ...	୪୮
ନିବିଂ ବିଷ୍ଣୁ (୨୨ମ ପାଠ) ...	୫୨
ସରଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ (୨୩ମ ପାଠ) ...	୫୭
ଏଣିସ୍ତା ମହାଦେଶ (୨୪ମ ପାଠ) ...	୬୨
ଭୂମଣ୍ଡଳ (୨୫ମ ପାଠ) ...	୬୭

(୩)

ମାନଚିତ୍ର ।

ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ତର	୧୨
କଟକ ଉତ୍ତର	୨୫
ବାଲେଶ୍ୱର ଉତ୍ତର	୩୭
ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ	୫୫
ବଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶ, ପୁରୀବଙ୍ଗ ଓ ଆସାମ	୫୯
ସ୍ୱରାଜ୍ୟ	୬୩
ଏସିଆ	୭୭
ଭୂମଣ୍ଡଳ	୮୭

ଅପର ପ୍ରାଇମେରୀ ଡୃଶ୍ୟାଳ ।

୧ମ ପାଠ ।

ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଗ୍ରାମ ବା ସହରରେ ଥାଅ ତହିଁର ନାମ କ'ଣ? ସେହି-
ପରି କି ତହିଁ ବଡ଼ ବା ସାନ ଗ୍ରାମ ଓ ସହର ଆଉ କେତେ ଅଛି ଓ
କେଉଁ ଅଡ଼େ ଅଛି? ଜିଜ୍ଞାସୁ କିମିଶ୍ରର ସାହେବମାନେ କେଉଁଠାରେ
ଥାନ୍ତି? କଟକ ସହର ତଳେ ଯେଉଁ ନଦୀ ଅଛି ତାହା କେତେ, କେଉଁ
ରାଜ୍ୟରୁ ବହୁଅସି କେଉଁ ଅଡ଼େ ଯାଉଅଛି? ସେପରି ନଦୀ ଆଉ କେତେ
ଅଛି ଓ କେଉଁଠାରେ ଅଛି? ଓଡ଼ିଆ କଥା କେତେ ଲୋକେ କହନ୍ତି?
କେତେ ଲୋକେ ବଙ୍ଗଳା ବା ତେଲଙ୍ଗୀ କଥା କହନ୍ତି? ସେମାନେ କେଉଁ-
ଠାରେ ଥାନ୍ତି? ଗଙ୍ଗାସ୍ନାନ କରିବାକୁ ହେଲେ କେଉଁଠାକୁ ଯାନ୍ତି? ମଧୁର
କମଳା ଲେମ୍ବୁ କେଉଁ ଅଡ଼େ ଅସେ? ଯେଉଁ ଚାଷ ଖାଅ ତାହା କେଉଁଠାରୁ
ଅସେ? ଯେଉଁ କାବୁଲ୍‌ମାନେ କିମ୍ପିଣ ବାଦାମ ଆଣନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମୂଲ୍ୟ
କେଉଁ ଅଡ଼େ? କେବେସିନ ତେଲ କେଉଁଠାରୁ ଅସେ? ଲୁହା, ରୂପା,
ସୁନା ହେଉକାର ଖଣି କେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ ଅଛି? ସାହେବମାନଙ୍କ ମୂଲ୍ୟ
କେତେ ଦୂର?

ଏ କଥାମାନ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ କି? ଜାଣି ନ ଥିଲେ କାହାକୁ ପଚାରିବ?
କେହି ଜଣେ ସବୁ କଥା କହି ପାରିବ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ବଡ଼ଟି ଦେଶରେ
ବୁଲିଲେ ଚାଲିଲେ ମଧ୍ୟ ସବୁ ଜାଣି ପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏକ ସହଜ
ଉପାୟ ଅଛି; ତାହା କଲେ ଘରେ ବସି ସହଜରେ ସବୁ ଜାଣି ପାରିବ ।
ଭଗୋଲିଶାସ୍ତ୍ରପାଠ ସେହି ଉପାୟ ଅଟେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତେ କଥା ପଢ଼ାହେଲା ସବୁଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର ଭୂଗୋଳଶାସ୍ତ୍ରରେ ମିଳିବ । କେତେ ଦେଶର କେତେ ପଣ୍ଡିତଲୋକେ ପୃଥିବୀର ସକଳ ସ୍ଥାନରେ ବୁଲି, ଦେଶ, ଗୃହ, ଗଣନା ଓ ମାପ କରି ଯାହା ଜାଣିଅଛନ୍ତି ତାହା ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ଅଛି । ସେମାନେ ସବୁ ଦେଶର ନିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଛିଆରି କରିଅଛନ୍ତି ସେ ସବୁଥିରୁ ସାର କଥା-ମାନ ଘେନି ଭୂଗୋଳଶାସ୍ତ୍ର ହୋଇଅଛି । ତାହା ମନୋଯୋଗ ସହିତ ପାଠକଲେ ଭୂମି ଗ୍ରାମ କେଉଁ ଜିଲ୍ଲାରେ, ସେ ଜିଲ୍ଲା କେଉଁ ପ୍ରଦେଶରେ, ସେ ପ୍ରଦେଶରେ ଆଉ କେତେ ଜିଲ୍ଲା ଅଛି, ସହର, ନଦୀ, ପର୍ବତ ଅଛି କି ନା, କେଉଁ ଦେଶରେ କେତେ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ କି କଥା କହନ୍ତି, ସେଠାରେ କି ଭଲ ପଦାର୍ଥମାନ ମିଳେ, ସେ ଦେଶ କେତେ, ତହିଁରେ ରାଜା କିଏ ଇତ୍ୟାଦି ସକଳ ବିଷୟ ଜାଣି ପାରିବ ।

ଯେଉଁ ଶାସ୍ତ୍ର ପାଠକଲେ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀର ବିବରଣ ଜାଣି ପାରିବ ତାହାକୁ ଭୂଗୋଳଶାସ୍ତ୍ର ବୋଲନ୍ତି ।

୨ୟ ପାଠ ।

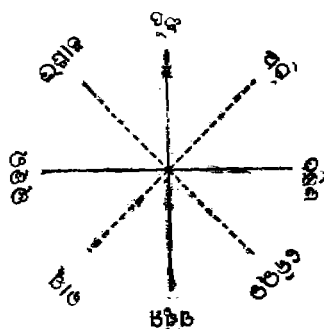
ମନେକର, ଭୂମ୍ବେ ମାମୁଙ୍କ ଗ୍ରାମକୁ ଯାଇଅଛୁ; ସେଠାରେ ଜଣେ ପଞ୍ଜିରଲେ “ଭୂମ୍ବେ ଘରଠାରୁ ଭୂମ୍ବେ ଗ୍ରାମର ସ୍କୁଲ କେତେ ଦୂର ଓ କେଉଁ ଆଡ଼େ?” ଏହାର ଜବାବ କ'ଣ ଦେବ? ମାମୁଙ୍କ ଘରଠାରୁ ତାଙ୍କ ଠାକୁରଘର ଯେତେ ଦୂର ଭୂମ୍ବେ ଘରଠାରୁ ସ୍କୁଲ ଡେଇଜି ଦୂର ବୋଲି କହିଲେ ସେ ବୁଝି ପାରିବେ; କିନ୍ତୁ କେଉଁ ଆଡ଼େ କିପରି କହିବ? ଭୂମ୍ବେ ଘରର ବାଁ ଆଡ଼େ କି ଡାହାଣ ଆଡ଼େ ବୋଲି କହିଲେ ଚଳିବ ନାହିଁ । ଭୂମ୍ବେ ଦାଣ୍ଡବାରରେ ଠିଆ ହୋଇ ଦାଣ୍ଡକୁ ଚାହିଁଲେ ଯେଉଁ ଆଡ଼ ଡାହାଣ, ସେହିଠାରେ ଠିଆ ହୋଇ ଘର ଉତ୍ତରକୁ ଚାହିଁଲେ ସେ ଆଡ଼ ବା-ହାଣ ହେବ । ତେବେ ସେଥିରୁ ସେ କ'ଣ ଠିକଣା କରିବେ?

ତେବେ କେଉଁ ଆଡ଼େ ବୋଲି କହିଲେ ସମସ୍ତେ ବୁଝି ପାରବେ? ସ୍କୁଲ ଭୁମ୍ବୁ ଘରର ପୂର୍ବ, ପଶ୍ଚିମ, ଦକ୍ଷିଣ କି ଉତ୍ତର ଆଡ଼େ କହିଲେ ଆଉ କାହାର କିଛି ସନ୍ଦେହ ରହିବ ନାହିଁ । ତାହା କିପରି ଜାଣିବ? ସକାଳେ ଉଠିଦେଖିବ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଯେଉଁ ଆଡ଼େ ଦିଶୁଅଛନ୍ତି ସେହିଆଡ଼େ ପୂର୍ବ, ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଚାହିଁ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ ଭୁମ୍ବୁର ପଛଆଡ଼ ପଶ୍ଚିମ, ତାହାଣ ହାତ ଆଡ଼େ ଦକ୍ଷିଣ ଓ ବାଁ ହାତ ଆଡ଼େ ଉତ୍ତର । ପୂର୍ବ, ପଶ୍ଚିମ, ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ—ଏହି ଚାରୋଟି ଦିଗ । ଭୁମ୍ବୁ ଘରର ଚାରି ଦିଗରେ କଅଣ ଅଛି କହ ।

ଭୁମ୍ବୁ ଘରଠାରେ ଠିଆହୋଇ ସକାଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଚାହିଁରହ; ଯେବେ ସ୍କୁଲ ଭୁମ୍ବୁର ପଛଆଡ଼କୁ ରହିଲା ତେବେ ତାହା ଭୁମ୍ବୁ ଘରର ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ, ଆଗଆଡ଼େ ରହିଲେ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ, ତାହାଣ ଆଡ଼େ ରହିଲେ ଦକ୍ଷିଣରେ, ବାଁ ଆଡ଼େ ରହିଲେ ଉତ୍ତରରେ ବୋଲି ଜାଣିବ ।

ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ଅଛି । ଯଦି ଭୁମ୍ବୁ ସ୍କୁଲ ବରାବର ସିଧା ଆଗ, ପଛ, ତାହାଣ କି ବାଁ ଆଡ଼େ ନ ରହି ଗୋଟାଏ କୋଣରେ ରହିଲା, ତେବେ କଅଣ ବୋଲି କହିବ? ଚାରି ଆଡ଼ର ଯେମନ୍ତ ଚାରୋଟି ଦିଗ ବୋଲି ନାମ ଜାଣିଲେ ତେମନ୍ତ ଚାରୋଟି କୋଣର ମଧ୍ୟ ନାମ ଅଛି ।

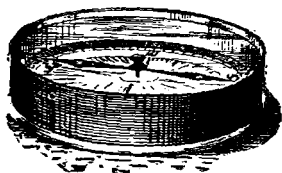
ଉତ୍ତର ଓ ପୂର୍ବ ଦିଗଯୋ-
ଡ଼ିକ ମଝିରେ ଯେଉଁ କୋଣ
ତାହା ଇଶାନକୋଣ;
ଦକ୍ଷିଣ ଓ ପୂର୍ବ ମଝିରେ
ଅଗ୍ନିକୋଣ; ଦକ୍ଷିଣ ଓ
ପଶ୍ଚିମ ମଝିରେ ନୈରୂତ-
କୋଣ; ଏବଂ ଉତ୍ତର ଓ
ପଶ୍ଚିମ ମଝିରେ ବାୟୁକୋଣ ।

ଏଗୁଡ଼ିକୁ ବିଦିକ୍ ମଧ୍ୟ ବୋଲନ୍ତି । ଭୂଗୋଳ, ଅଗ୍ନି, ନୈରୂତ ଓ ବାୟୁ—
ଏହି ଚାରୋଟି ବିଦିକ୍ । ଏବେ ବୋଲ, ଭୂମି ଘରର କେଉଁ କୋଣରେ
କଅଣ ଅଛି ?

ଦିନବେଳେ ଦିଗ ଜାଣିବାକୁ ହେଲେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଚାହିଁବ ; କିନ୍ତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ
ରାତିରେ ଦିଶନ୍ତି ନାହିଁ । ରାତିରେ କିପରି ଦିଗ ଜାଣିବ ? ସେଥିପାଇଁ ଏକ
ପ୍ରକାର ଯନ୍ତ୍ର ଅଛି । ତାହାକୁ ଇଂରେଜୀରେ କମାସ ବୋଲନ୍ତି, ତହିଁର
ଛବି ପାଖରେ ଅଛି, ଦେଖ । ତହିଁରେ ଗୋଟିଏ ଛୁଣ୍ଟି ଆଉ ଖଣିଏ ଲୁହା

ଉପରେ ପେଣ୍ଡରେ ଭିତ୍ତି ହୋଇଥାଏ
ଏକ ବୁଲ୍‌ବୁଲ ଦେଲେ ବୁଲି, ପୁଣି
ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହେ । ସ୍ଥିର ସ୍ଥଳବେଳେ
ଛୁଣ୍ଟିର ମୁନ ସଦାବେଳେ ଉତ୍ତର
ଆଡ଼କୁ ରହେ । ଯେଉଁଠାରେ ମୁନ

ରଖ, ଯେତେବେଳେ ଇଚ୍ଛା ଦେଖ, ଛୁଣ୍ଟିର ମୁନ ନିଶ୍ଚୟ ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ
ସ୍ଥିର । ହାତରେ ଧରି ବୁଲ୍‌ବୁଲ ଦେଲେ ସୁଦ୍ଧା ପେଣ୍ଡ ଉପରେ ବୁଲି,
ଛୁଣ୍ଟି ଯେତେବେଳେ ସ୍ଥିର ହେବ ତେତେବେଳେ ତହିଁର ମୁନ ଉତ୍ତରକୁ
ରହିବ । ଉତ୍ତର ଦିଗ ଜଣାଗଲେ ଆଉ ତିନି ଦିଗ ସହଜରେ ଜାଣି
ପାରିବ ଏକ ବିଦିକ୍ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ପାରିବ ।

*** ପାଠ ।

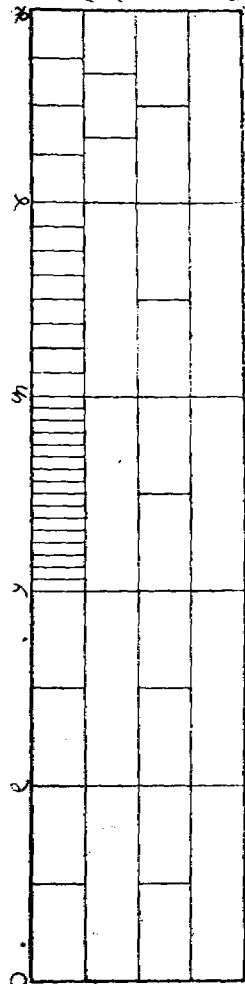
ମନେକର ଭୂମିର ବଡ଼ ଭାଗ କଟକର ଗୋଟିଏ ସ୍କୁଲରେ ପଡ଼ନ୍ତି ।
ଖଣ୍ଡ ଛୁଟିରେ ସେ ଗ୍ରାମକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସ୍କୁଲଘର କେନ୍ଦ୍ର,
ତହିଁରେ କେତୋଟି ବଖଣ୍ଡ ଅଛି, ଚାରିଆଡ଼େ କେନ୍ଦ୍ର ପଡ଼ିଆ ଅଛି
ଇତ୍ୟାଦି କଥା ଭୁଲେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲ । ସେ କହିଲେ ସ୍କୁଲଘରଟି
୧୦୦ ଫୁଟ ଉତ୍ତରରୁ ଦକ୍ଷିଣକୁ ଲମ୍ବା, ୨୦ ଫୁଟ ପୂର୍ବରୁ ପଶ୍ଚିମକୁ

ଓସାର ; ତହିଁରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ବଖରା ଅଛି ଓ ଆଉ ଷ୍ଟ୍ରେଟି ସାନ ବଖରା ଅଛି ; ଏବଂ ଷ୍ଟ୍ରେଟିରେ ଅଳ୍ପ ପଡ଼ିଆ ଅଛି ।

ଏତେ କଥାକୁ ଭୁଲେ କଅଣ ବୁଝିଲ ? ସେ କହିସାରିଲା ବେଳକୁ ଭୁଲେ ପାସୋର ସାରିଥିବ । ସେ ଭୁଣ୍ଡରେ ନ କହି କାଗଜରେ ଲେଖି ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ବାରମ୍ବାର ପଢ଼ି ସୁଦ୍ଧା ଭଲକରି ଜାଣି ପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ନକ୍ସା କାଟି ଦେଖାଇଦେଲେ ସହଜରେ ଆପେ ବୁଝି ପାରିବ । ନକ୍ସା କିପରି କାଟିବାକୁ ହୁଏ, କାଟିବା ଅଗରୁ କଅଣ ? କରିବାକୁ ହୁଏ, ତାହା ମନୋଯୋଗ ସହଜ ଶିକ୍ଷା କର ।

ପ୍ରଥମେ ଭୂମି ସ୍କୁଲଘରର ନକ୍ସା କାଟିବା । ସେ ଘର କେଉଁ ଦିଗରୁ କେଉଁ ଦିଗକୁ କେତେ ଲମ୍ବା, ମାପ କର ; ମନେକର ତାହା ଉତ୍ତରରୁ ଦକ୍ଷିଣକୁ ୨୦ ଫୁଟ ଲମ୍ବା ହେଲା । ଓସାର ମାପ ; ମନେକର ତାହା ପୂର୍ବରୁ ପଶ୍ଚିମକୁ ୩୦ ଫୁଟ ହେଲା । କାଗଜର ଉପର ଭାଗଟି ଉତ୍ତର, ତଳ ଦକ୍ଷିଣ, ତାହାଣ ଆଡ଼ ପୂର୍ବ ଓ ବାଁ ଆଡ଼ ପଶ୍ଚିମ ବୋଲି ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି । ତେବେ ସ୍କୁଲଘରର ଲମ୍ବା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ କାଗଜର ଉପରୁ ତଳକୁ ଗୋଟିଏ ସିଧାଗାର ଟାଣ ; ତାହା ୨୦ ଫୁଟ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଏଡ଼େ କାଗଜ କାହୁଁ ମିଳିବ ? ମିଳି ପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ କଅଣ କରବ ? ଯଦି କାଗଜରେ ଏକ ଇଞ୍ଚ ଗାରକୁ ଜମିର ୧୦ ଫୁଟ ଲମ୍ବା ମନେକର, ତେବେ କାଗଜରେ ୨ ଇଞ୍ଚ ଗାର ଦେଖିଲେ ତାହା ଜମିରେ ପ୍ରକୃତ ୨୦ ଫୁଟ ଲମ୍ବା ଜାଣିବାକୁ ହେବ । ଅତଏବ ଉପରୁ ତଳକୁ ଗୋଟିଏ ୨ ଇଞ୍ଚ ଗାର ଟାଣ ; ସୁଣି ତହିଁର ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡରୁ ତାହାଣରୁ ବାଁକୁ ୩ ଇଞ୍ଚ ମାପର ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗାର ଟାଣିଲେ ତହିଁରୁ ଘରର ଓସାର ୩୦ ଫୁଟ ଜଣାଯିବ । ପ୍ରଥମ ଗାରର ଅରମ୍ଭରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗାର ସେହିପରି ଟାଣ ଏବଂ ଉପର ଓ ତଳ ଦୁଇ ଗାରକୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗାର ଟାଣି ଲଗାଇଦିଅ । ଏବେ ସ୍କୁଲଘରର ଷ୍ଟ୍ରେଟିପାଖଯାକର ନକ୍ସା ହେଲା ।

ନକ୍ଷା କାଗଜ ଯଦି ଅନୁର ସାନ ହୁଏ, ତେବେ ନକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଅନୁର ସାନ ହୋଇ ପାରେ । ଜମର ୧୦ ଫୁଟ ପାଇଁ କାଗଜରେ ଅଧ ଇଞ୍ଚ

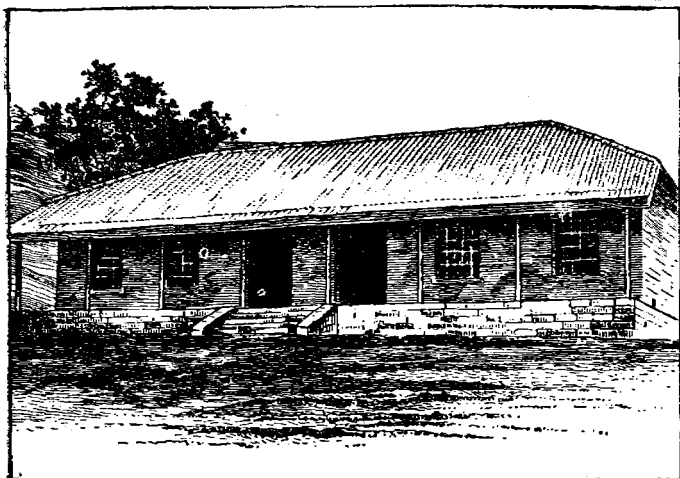

ଗାର ଟାଣିଲେ ନକ୍ଷାର ଲମ୍ବା ୩ ଇଞ୍ଚ ଓ ଓସାର ଦେଇ ଇଞ୍ଚ ହେବ । ଏହିଭାବେ ଭୂମିରେ ପ୍ରକୃତ ଯାହା ଅସ୍ପଷ୍ଟ ତାହାକୁ ନକ୍ଷାରେ ଜଣା କରି ଲେଖିବାର ନାମ ସ୍କେଲ୍ ।

ସ୍କେଲ୍ ସଦାବେଳେ ସମାନ ନ ଥାଏ । ଯେ ନକ୍ଷା କରନ୍ତି ତାହା ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାର କଥା । ଉପରେ ଦେଖିଲ ଯେ ୧୦ ଫୁଟ ପାଇଁ ଏକ ଇଞ୍ଚ ବା ଅଧ ଇଞ୍ଚ ଗାର ନକ୍ଷାରେ ଟାଣି ପାରିବ । ବଡ଼ ଗ୍ରାମ, ସହର ଓ ଦେଶର ନକ୍ଷାରେ ଇଞ୍ଚ ଅନୁସାରେ ୧, ୧୦, ୫୦ ମାଇଲ୍ ପାଇଁ ଏକ ଇଞ୍ଚ ବା ଅଧ ଇଞ୍ଚ ଗାର ଟାଣନ୍ତି । ସବୁ ନକ୍ଷାରେ ତହିଁର କେତେ ମାପକୁ ଭୂମିର ପ୍ରକୃତ କେତେ, ଅର୍ଥାତ୍ ତହିଁର ସ୍କେଲ୍ ଲେଖା ଥାଏ । ତାହା ପ୍ରଥମେ ନ ଦେଖି ନକ୍ଷା ଖାଲି ଦେଖି ଭୂମିର ମାପ ଜାଣି ପାରିବ ନାହିଁ ।

ସ୍କେଲର ଆଉ ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ଅଛି । ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ନକ୍ଷାର ମାପ କରାଯାଇ ହୁଏ ତାହାର ନାମ ମଧ୍ୟ ସ୍କେଲ୍ । ପାର୍ଶ୍ୱରେ ତହିଁର ଛବି ଦେଖ

ତଳେ ଭୂମ୍ଭୁ ଭାଇଙ୍କ ସ୍କୁଲର ନକ୍ସା ଦିଆଗଲା । ପ୍ରଥମେ ତହିଁର ସ୍କେଲ୍ ପଡ଼ି ; ନକସାର ଲମ୍ବାକୁ ସ୍କେଲ୍ ଯନ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ମାପ ।

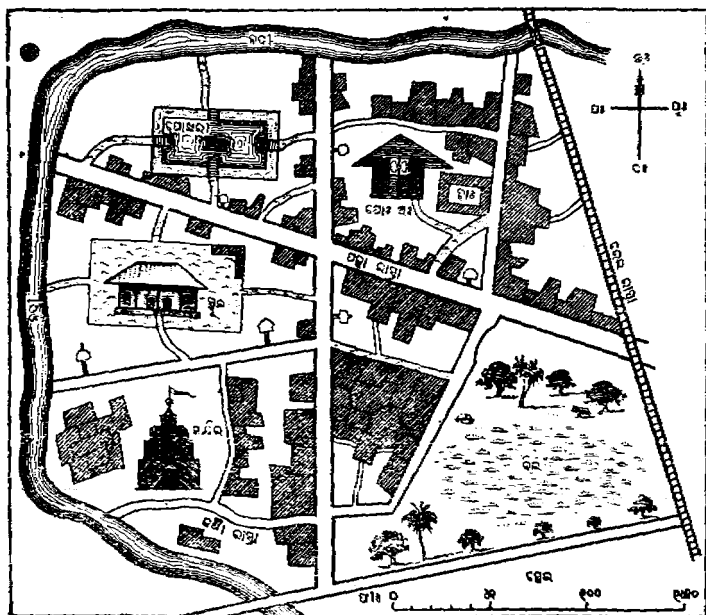

୦ ୧୦ ୨୦ ୩୦ ଫୁଟ

ଅର୍ଥ ପାଠ ।

ଭୂମ୍ଭୁ ସ୍କୁଲର ନକ୍ସା ଯେମନ୍ତ କାଟିଲ ଓ ଭାଇଙ୍କ ସ୍କୁଲର ନକ୍ସା ଦେଖି ସବୁ ଜାଣିଲ ତେମନ୍ତ ନିଜ ଗ୍ରାମର ନକ୍ସା କରି ପାରିବ ଓ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରାମର ନକ୍ସା ଦେଖି କେତେ କଥା ଜାଣି ପାରିବ । ଗ୍ରାମ, ସହର, ବା ତହିଁ ଅହୁକ ବଡ଼ ସ୍ଥାନର ନକ୍ସାକୁ ମାନଚିତ୍ର ବୋଲନ୍ତି । ଅପର ପୃଷ୍ଠାରେ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମର ମାନଚିତ୍ର ଦେଖ । ତାହା କପର ସ୍କେଲରେ ହୋଇଅଛି ଦେଖ । ଘର ପରି ଚିହ୍ନ ଯେଉଁଠାରେ ଅଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରାମ-

ବାସିମାନଙ୍କର ଘର; ଦୋହର ଗାର ଚିହ୍ନ ଯେଉଁଠାରେ ଅଛି ସେ ଗୁମ୍ଫା,
ମାଲବର୍ଣ୍ଣ ଚିହ୍ନ ଯେଉଁଠାରେ ଅଛି ତାହା ଜଳ ବୋଇ ଜାଣିବ ।

ସେପରି ଚିହ୍ନମାନ କାହିଁକି ଦିଅନ୍ତି କହି ପାରିବକି? ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ଯେ
କାଗଜରେ ସ୍ଥାନ ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି ନକ୍ସା ବା ମାନଚିତ୍ର ତିଆରି
କରିବା ପାଇଁ ସ୍କେଲ୍ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିବାକୁ ହୁଏ । ଘର, ନଦୀ, ପୋଖରୀ,
ଗୁମ୍ଫା ଇତ୍ୟାଦି ବାସ୍ତବ ଯେମନ୍ତ, ନକ୍ସା ବା ମାନଚିତ୍ରରେ ତେମନ୍ତ
ଲେଖିଲେ ସ୍ଥାନ ହେବ ନାହିଁ । ଏହି ଗ୍ରାମର ମାନଚିତ୍ରରେ ଯଦି ଜଣ-
କର ଘର ଅଙ୍କନ କରିବ ତେବେ ସୁଦ୍ଧା ସ୍ଥାନ ହେବ ନାହିଁ; ଅଉ
ଘରଗୁଡ଼ିକର କଥାତ ଛାଡ଼ିଦିଅ । ସେଥିପାଇଁ ମାନଚିତ୍ର ଦେଖି

କେଉଁଠାରେ ନଦୀ, ଧରଣ ଇତ୍ୟାଦି ଅଛି ଜାଣିବା ନିମିତ୍ତ ସେହି ପଦ୍ଧତି ଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ମାନଚିତ୍ର ଦେଖି କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର କର:

ଗ୍ରାମର ଶୁଣା କେଉଁ ଦିଗରୁ କେଉଁ ଦିଗକୁ ପଡ଼ି ଅଛି ? ଶୁଣାର କେଉଁ ଅଂଶ ଓ କେତେ ଦୂରରେ ସ୍କୁଲ, ଡାକଘର ଓ ଠାକୁର ମନ୍ଦିର ? ଯେଉଁ ପୋଖରୀଟି ଦେଖୁଅଛୁ ତାହା ସ୍କୁଲର କେଉଁ ଅଂଶ ଓ କେତେଦୂର ? ତହିଁର ଲମ୍ବ ଓ ଓସାର କେତେ ? ମାନଚିତ୍ର ଦେଖି ନଦୀଟି କେତେ ଓସାର ବୋଲି ଜାଣୁଅଛୁ ? ତାହା କେଉଁ ଦିଗରୁ ବହି ଆସିଅଛି ? ବଲଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣାର କେଉଁ ଅଂଶ ? ଗ୍ରାମର ମାଧ୍ୟ ଉତ୍ତର ଦକ୍ଷିଣରେ ଓ ପୂର୍ବ ପଶ୍ଚିମରେ କେତେ ? ତୁମ୍ଭ ସ୍କୁଲଘରର କେତେଗୁଣ ?

ତୁମ୍ଭ ଗ୍ରାମର କେତେ ଅଂଶରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଘର କରି ଅଛନ୍ତି ଓ କେତେ ଅଂଶ କେବଳ ବନ, ନଦୀ, ପୋଖରୀ ଓ ଗୋଟର ପଡ଼ିଅ ଓ କେଉଁ ଆଡ଼ ଶିପ ବା ଖାଲ ତାହା ଶିକ୍ଷା କର । ଶିକ୍ଷକ, ପିତା ବା ଖୁଡ଼ୁ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ତୁମ୍ଭ ଗ୍ରାମରେ କେତେ ଲୋକ, କି ଜାତି, ବ୍ରାହ୍ମଣ, କରଣ, ତପା, ବଢ଼େଇ, କମାର, ମୁସଲମାନ ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ କେତେ ଅଛନ୍ତି ଜାଣି ପାରବ । ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତିଦିନ ଯାହା ଖାଅ, ପିଇ, ଘୋଡ଼େଇ ହୁଅ ବା ଲଗାଅ ସେମାନ ନିଜ ଗ୍ରାମରେ ହୁଏ କି ଆଉ କେଉଁଠାରୁ ଆସି ଗ୍ରାମ ଦୋକାନରେ ବକ୍ରିୟ ହୁଏ ତାହା ଶିକ୍ଷା କର ।

*** ମ ପାଠ ।

ତୁମ୍ଭର ଯେମନ୍ତ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମରେ ଘର, ମାମୁଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମରେ ଘର; ମଉଷା ପିଉଁସାଙ୍କ ଘର ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରାମରେ ହୋଇଥିବ ।

ଏହିଭୂପେ ଅନେକ ଗ୍ରାମ ଅଛି । କେହି ଅବା ଭୂମ୍ବ ଗ୍ରାମଠାରୁ ୫, କେହି ଅବା ୧୦, କେହି ଅବା ୧୦୦ ମାଇଲ୍ ଦୂର ହେବ । କେଉଁଠାକୁ ବଳଦ ଗାଈ ଯିବାର ବାଟ ବା ପକ୍କା ରାସ୍ତା ଅଛି; କେଉଁ ଗ୍ରାମକୁ ମାଟି ସଡ଼କ ଅଛି; କେଉଁ ଗ୍ରାମକୁ ଗାଈ ଯିବାର ବାଟ ନାହିଁ ଚାଲି କରି ବା ସୁଆରରେ ଯିବାକୁ ହୁଏ; କେଉଁ ଗ୍ରାମକୁ ଅବା ରେଲଗାଈ, ମୋଟା, ଜାହାଜ ଆଦିରେ ଯିବାକୁ ହୁଏ ।

ଏତେଗୁଡ଼ିଏ ଗ୍ରାମର ଭଲ ମନ୍ଦ କିପରି ବୁଝାଯାଏ? ଭୂମ୍ବ ଗ୍ରାମରେ କେହି କାହାରିକୁ ମାତ୍ର ମାରିଲେ, କାହାରି ଘରୁ ଚୋରି କଲେ ଅବା ବଲରୁ ଧାନ କାଟି ନେଲେ ତତ୍ତ୍ୱକାରକୁ କହିବାକୁ ହୁଏ । ନିକଟ-ବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇ ତିନି ଖଣ୍ଡ ଗ୍ରାମ ବା ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଗ୍ରାମରେ ଜଣେ ତତ୍ତ୍ୱକାର ଥାଏ; ୨ କି ୨ ଜଣ ତତ୍ତ୍ୱକାରଙ୍କ ଉପରେ ଜଣେ ଦଫାଦାର ଥାଏ ଏବଂ ଦଫାଦାରମାନେ ଗୋଟିଏ ପାଣ୍ଡିର ଅଧୀନ ହୋଇଥାନ୍ତି । ପୁଣି ୪ କି ୫ ଟି ବା ଅଧିକ ପାଣ୍ଡି ଘେନି ଗୋଟିଏ ଥାନା ହୁଏ । ଗ୍ରାମର ତତ୍ତ୍ୱକାର ଦଫାଦାରକୁ ଜଣାଏ, ଦଫାଦାର ଯାଇ ପାଣ୍ଡିରେ କହେ, ସେଠାରୁ ଜମାଦାର ଆସି ଗ୍ରାମରେ ବୁଝା ସୁଝା କରି ଉପତ୍ତି ବଢ଼ାଇଲେ ଦୋଷୀକୁ ହାକିମଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦିଅନ୍ତି । ବଢ଼ରର ସୁବିଧା ପାଇଁ ଗ୍ରାମମାନ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ପାଣ୍ଡି ଓ ଥାନାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୋଇଅଛି । ଭୂମ୍ବ ଗ୍ରାମ କେଉଁ ପାଣ୍ଡି ଓ ସେ ପାଣ୍ଡି କେଉଁ ଥାନାରେ ଯାଏ ଶିକ୍ଷକଙ୍କଠାରୁ ଶିକ୍ଷା କର ।

ଘରେ ଲଟବନ୍ଦ କଥା ଶୁଣିଥିବ । ଲଟବନ୍ଦ ବେଳେ ଖଜଣା ଓସୁଲ ହୁଏ । ଯେଉଁ ଜମିରେ ଭୂମ୍ବର ଘର ହୋଇଅଛି, ଯେଉଁ ଜମିରେ ଭୂମ୍ବେ ଶାଗ, ରବି, ଧାନ କରି ଖାସ ସେଥିପାଇଁ ଜମିଦାର ଟଙ୍କା ନିଅନ୍ତି । ସେହି ଟଙ୍କାକୁ ଖଜଣା ବୋଲନ୍ତି । ଖଜଣା ଓସୁଲ ହେବାର ସୁବିଧା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଗ୍ରାମ ବା ଦୁଇ ତିନୋଟି କ୍ଷୁଦ୍ର ଗ୍ରାମକୁ ମୌଜା

ବୋଲନ୍ତି; ପୁଣି * । ୭ ଟି ବା ଅଧିକ ମୌଜା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ ସେ ସବୁଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ପ୍ରଗଣା ବୋଲନ୍ତି । ତୁମ୍ଭ ଗ୍ରାମ କେଉଁ ମୌଜା ଓ ସେ ମୌଜା କେଉଁ ପ୍ରଗଣାରେ ଯାଏ ଶିକ୍ଷକଙ୍କଠାରୁ ଶିକ୍ଷା କର ।

ଜନ ଚାହେଁଟି ବା ଅଧିକ ଥାନା ଓ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରଗଣା ଘେନି ସବ୍‌ଡିଭିଜନ ଗଠିତ ହୁଏ ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ଚାହେଁଟି ବା ଅଧିକ ସବ୍‌ଡିଭିଜନ ଘେନି ଏକ ଜିଲ୍ଲା ଗଠିତ ହୁଏ । ତୁମ୍ଭ ଗ୍ରାମ କେଉଁ ସବ୍‌ଡିଭିଜନ ଓ କେଉଁ ଜିଲ୍ଲାରେ ଯାଏ ।

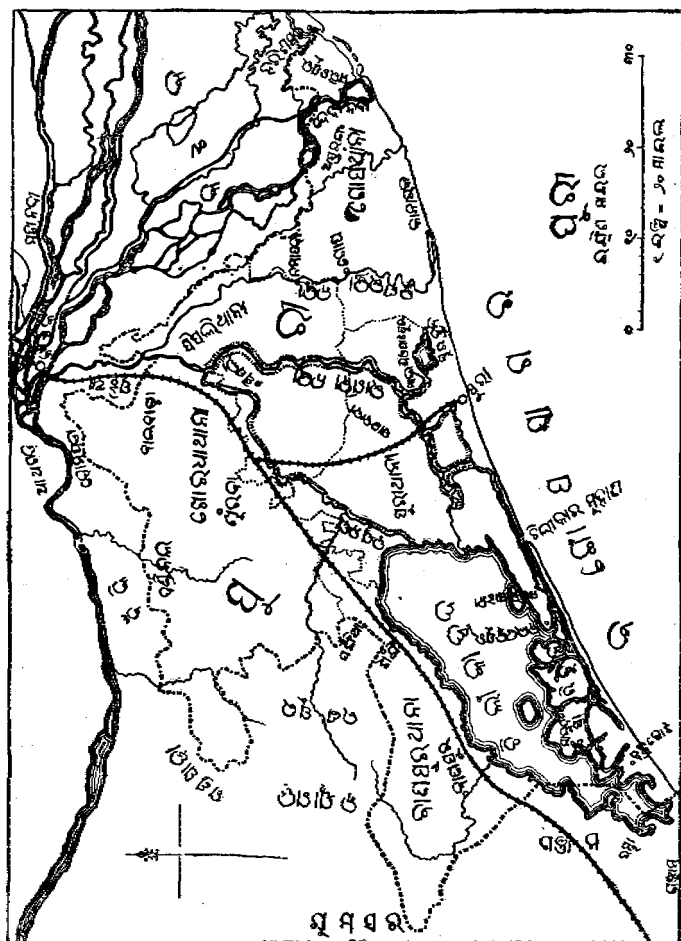
ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଦୟାଳୁ ମହାମାନ୍ୟ ସରକାରବାହାଦୁର ଏହି ବିଭାଗମାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

୨ଷ୍ଠ ପାଠ ।

ମନେ କର, ତୁମ୍ଭ ଘର ପୁରା ଜିଲ୍ଲାରେ ଓ ଖୋରଧା ସବ୍‌ଡିଭିଜନରେ ଅଟେ । ଯଦି କେହି ପଚାରେ ପୁରା ଜିଲ୍ଲା କେଉଁଠାରେ, ତେବେ କ'ଣ ବୋଲିବ ?

ଅଶ୍ଳ, ତୁମ୍ଭ ଗ୍ରାମର ପୁଲଘର କେଉଁଠାରେ ପଚାରିଲେ କ'ଣ ବୋଲନ୍ତି? ଡାହାର ଉତ୍ତର, ଦକ୍ଷିଣ, ପୂର୍ବ, ପଶ୍ଚିମରେ କ'ଣ ଅଛି କହିଲେ କୁହାଯିବ । ସେହିପରି ପୁରା ଜିଲ୍ଲାର ଚାରି ଦିଗରେ କ'ଣ ଅଛି କହିବାର ଆବଶ୍ୟକ ।

ଅପର ପୃଷ୍ଠାରେ ପୁରା ଜିଲ୍ଲାର ମାନଚିତ୍ର ଅଛି । ତାହା ଦେଖିଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ପୁରା ଜିଲ୍ଲା ଯେଉଁଠାରେ ଶେଷ, କଟକ ଜିଲ୍ଲା ସେହିଠାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି; ଦକ୍ଷିଣର କେତେକ ଅଂଶରେ ସମୁଦ୍ର ଓ ବାକି ଅଂଶରେ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲା; ପୂର୍ବରେ କେତେକ ଅଂଶରେ ସମୁଦ୍ର ଓ ବାକି ଅଂଶରେ କଟକ ଜିଲ୍ଲା; ଏବଂ ପଶ୍ଚିମରେ ଘୁମୁସର, ରଣପୁର, ନୟାଗଡ଼ ଓ ଖଣ୍ଡପଡ଼ା ।

ପୃଷ୍ଠା ଭିତ୍ତିର ମାମୁଣି ।

ମାନଚିତ୍ରର ଏକ କୋଣରେ ସ୍କେଲ୍ ଲେଖାଅଛି । ତାହା ପଢ଼ି ସ୍କେଲ୍ ଯନ୍ତ୍ର ଲଗାଇଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଏହି ଜିଲ୍ଲା ଉତ୍ତରରୁ ଦକ୍ଷିଣକୁ ପ୍ରାୟ ୧୦ ମାଇଲ୍, ଅର୍ଥାତ୍ ଏମୁଣ୍ଡରୁ ସେମୁଣ୍ଡକୁ ଯିବା ପାଇଁ ୫ ଦିନ ଲାଗିବ । ପୁରୁଷ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ ୮୦ ମାଇଲ୍, ଅର୍ଥାତ୍ ୪ ଦିନ ଲାଗିବ । ଏହାର ପରିମାଣ ୨୪୭୩ ବର୍ଗମାଇଲ୍ ।

ଦଶ ବର୍ଷରେ ଥରେ ଲେଖାଏଁ ସରକାରବାହାଦୁର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗଣନ୍ତି । ୩୦ ବର୍ଷ ହେଲେ ୧୧୦୦ ମସିହାର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ହୋଇଥିଲା; ତହିଁରେ ସ୍ତ୍ରୀର ହୋଇଅଛି ଯେ ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାରେ ପ୍ରାୟ ୧ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ।

ଏଥିରୁ ସରକାରବାହାଦୁର ଚାରି ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଖଜଣା କରିଅଛନ୍ତି । ଏହା ଦିବ୍ୟ ସବ୍‌ଡିଭିଜନରେ ବିଭକ୍ତ; (୧) ପୁରୀଭାଗରେ ପୁରୀ ଓ (୨) ପଶ୍ଚିମ ଭାଗରେ ଖୋରଧା । ପୁରୀ ସବ୍‌ଡିଭିଜନରେ ୨୫ ଟି ଓ ଖୋରଧା ସବ୍‌ଡିଭିଜନରେ ୧୧ ଟି ପ୍ରଗଣା ଅଛି ଓ ତହିଁରୁ କେତେଗୁଡ଼ିକୁ କିଛି ବୋଲିଯାଏ । ନିଜେ ସରକାରବାହାଦୁର ଖୋରଧାର ଜମିଦାର ଅଛନ୍ତି । ଜଣେ ତହସିଲଦାର ଖଜଣା ଓସୁଲ କରନ୍ତି । ରାୟଚମାନଙ୍କଠାରୁ ସରକାରୀକାରମାନେ ଓସୁଲ କରି ତହସିଲଦାରଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ଖାସ୍‌ମାହାଲ ବୋଲନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପୁରୀ ସବ୍‌ଡିଭିଜନରେ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଜମିଦାର ଅଛନ୍ତି ।

ଏ ଜିଲ୍ଲାରେ ୫ ଟି ଥାନା ଅଛି; ପୁରୀ ସବ୍‌ଡିଭିଜନରେ ୩ ଟି ଓ ଖୋରଧାରେ ୨ ଟି । ଜିଲ୍ଲାର ଦକ୍ଷିଣଭାଗରେ ପୁରୀଥାନା; ତହିଁର ପୂର୍ବଭାଗରେ ଗୋପ; ଗୋପ ଓ ପୁରୀ ଥାନାର ଉତ୍ତରରେ ପିପିଲି ଥାନା; ପିପିଲିର ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ଖୋରଧା ଥାନା ଓ ତହିଁର ଦକ୍ଷିଣ-ପଶ୍ଚିମରେ ବାଣପୁର ଥାନା ।

ପୁରୀଭାଗରେ ସମୁଦ୍ର ସ୍ତର ଯୋଗେ ଅଧିକାଂଶ ଭୂମି ବେକଲ

ବାଲରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥାଏ; ତହିଁରେ ବିଶେଷ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ପୁର୍ବେ ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ହରିଶପୁର, ଅସୁରଙ୍ଗ ପ୍ରଭୃତି ସ୍ଥାନରେ ଲୁଗା ପୋକ୍ରାନ କରି ଲେକେ ବହୁତ ଟଙ୍କା ପାଉଥିଲେ । ଏବେ ତାହା ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲାଣି ।

ପଶ୍ଚିମ ଅଞ୍ଚଳ ଖୋରଧା ଓ ବାଣପୁର ବିଭାଗରେ ପାହାଡ଼, ପଟ୍ଟ, ଟାଙ୍ଗି, ମୁଣ୍ଡିଆ ଅନେକ ଅଛି । ସାଧାରଣତଃ ଭୂମି ପଥୁରିଆ ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଶସ୍ୟ ହୁଏ ନାହିଁ । ଅନେକ ସ୍ଥଳରେ ଝରମାନ ଅଛି, ତହିଁରୁ ଜଳ ବରାବର ଝରୁଥାଏ ଏବଂ ଭୂମିକୁ ଶସ୍ୟଶାଳୀ କରେ । ଖୋରଧା ସବ୍‌ଡିଭିଜନ କଟେରୀର ନିକଟ ମିଶ୍ଟନ ପାଟଣା ପ୍ରଭୃତି ଗ୍ରାମରେ ଝରଯୋଗେ ଅଧିକ ଧାନ ହୁଏ ।

ଉପରୋକ୍ତ ପୁର ଅଞ୍ଚଳର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବିଭାଗ ଲମ୍ବାର, ରାହାଙ୍ଗ, କୋଠଦେଶ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରଗଣାମାନ ସର୍ବାପେକ୍ଷା ଉତ୍ତରତମ । ଧାନ୍ୟ ପ୍ରଧାନ ଶସ୍ୟ; ଲେକଙ୍କର ହେଲା ଯୋଗେ ଅନ୍ୟ ଶସ୍ୟମାନ ବିଶେଷ ହୁଏ ନାହିଁ । ପୁରୀ ସବ୍‌ଡିଭିଜନରେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ନନ୍ଦିଆଗଛ ଅଛି ଓ ନନ୍ଦିଆର କାରବାର ହୁଏ । ରେଳ ହେଲା ଦିନୁ ମହାଜନମାନେ ନନ୍ଦିଆ ଘେନି ଦୂର ପ୍ରଦେଶରେ ବିକ୍ରୟ କରି ଲାଭବାନ୍ ହେଉଅଛନ୍ତି । ନନ୍ଦିଆ ତେଲ ଓ କତା ମଧ୍ୟ ବିକ୍ରୟ ହୁଏ । ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ପୁନାଙ୍ଗ ଗଛ ପ୍ରଭୃତି ପରିମାଣରେ ଦେଖାଯାଏ; ତହିଁର ଫଳରୁ ଏକପ୍ରକାର ତେଲ ବାହାରେ ଓ ତାହା ଦୀପରେ ଜଳେ ।

ମଫସଲର ସବୁ ଗ୍ରାମରେ ସବୁ ପଦାର୍ଥ ମିଳେ ନାହିଁ । ଲେକଙ୍କର କୁଶାବିକାର ସୁବିଧା ପାଇଁ ବହୁ କାଳରୁ ସ୍ଥାନେ ଯାତ୍ରାମାନ ଅଛି । ସପ୍ତାହରେ ଦୁଇଦିନ ଲେଖାଏ ହାଟ ବସେ; ଭିନ୍ନ ଗ୍ରାମର ବେପାରୀମାନେ ଦୋକାନ ବସାନ୍ତି । ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ହାଟ ଅଛି; ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ନିମାପଡ଼ା, ଛୁଣଗିରି, ଗବକୁଣ୍ଡ, ଭଲଆବାଡ଼ୀ ଓ ବଳଙ୍ଗା ପ୍ରଧାନ

ଅଟେ । ମାନବରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ଦେଖ । ଭୁମ୍ଭୁ ଘରଠାରୁ କେତେ ଦୂର
ଓ କେଉଁ ଅଞ୍ଚଳ ?

ସମୁଦ୍ର ଉପକୂଳରେ ପୁଣି ସହର ଶ୍ରୀଷ୍ଟକାଳରେ ସ୍ଥାପନକର ହୁଏ
ଏବଂ ଶୀତଳପବନ ଯୋଗେ କଷ୍ଟ ବୋଧ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏ ଜଳ ମଧ୍ୟରେ
ଖୋରାଧା ସବୁଦିନର ଜଳବାୟୁ ଉତ୍ତମ ଅଟେ ; ଚଳିବା କୃତବର୍ତ୍ତୀ
ସ୍ଥାନମାନ ଅସ୍ଥାପନକର ।

୨ମ ପାଠ ।

ମାନବରେ ସକଳ ଅଞ୍ଚଳ ସମାନ ପରି ଦିଶୁଅଛି ; କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ
ତାହା ନୁହେଁ । କେତେକ ଅଂଶ ଶିଥି ବା ଉଚ୍ଚ ଓ ଅନ୍ୟ ଅଂଶ ଖାଲ
ବା ମାତ । ସେହି ଉଚ୍ଚତା ଓ ମାତତା କାଗଜରେ ଦେଖାଇବାର ସୁବିଧା
ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଗୁଣାଅଛି ମଧ୍ୟ ଜାଣିବା ସହଜ ନୁହେଁ ; ତାହା
ଖାଲ ଅଗ୍ନିର ଦିଶେ ନାହିଁ ।

ପାଣି ଗାଳିଦେଲେ ଅବା ବର୍ଷା ହେଲେ କେଉଁ ଅଞ୍ଚଳ ବହି-
ଯାଏ ? ଶିଥି ଅଞ୍ଚଳ ଯାଏ କି ? ନାହିଁ, ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳ ଖାଲ ଥାଏ ସେହି
ଅଞ୍ଚଳ ଅପେ ବହିଯାଏ । ତେବେ ଜଣାଯାଉଅଛି ଯେ ପାଣି ଯେଉଁ
ଅଞ୍ଚଳ ବହି ଅପେ ତାହା ଉଚ୍ଚ ଓ ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳ ବହିଯାଏ ତାହା ମାତ ।
ଅଉ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳରେ ପାହାଡ଼ ପର୍ବତ ଅଛି ତାହା ପାହାଡ଼
ପର୍ବତ ନ ଥିଲେ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଉଚ୍ଚତର ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ମାନବରେ କେଉଁ ଅଞ୍ଚଳ ଅଧିକ ପାହାଡ଼ ପର୍ବତର ଚିହ୍ନ ଦେଖୁ-
ଅଛି ? ଖୋରାଧା ଓ କାଶ୍ମୀର ଅଞ୍ଚଳରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ଶୁଦ୍ଧ ପାହାଡ଼
ଅଛି । ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରୀଶିବ, ବରୁଣେ ଓ ବେଲେରସାଲେର
ପ୍ରଧାନ ଅଟେ ।

ପୁରୀଠାରୁ ରେଳଗାଡ଼ୀରେ କଟକ ଗଲେ ବାଟରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଷ୍ଟେସନ ନିକଟରେ ଯାହା ଉଚ୍ଚ ସବୁଜବର୍ଣ୍ଣ କାନ୍ଥପରି ଦିଶେ ତାହା ଖଣ୍ଡଗିରି ପାହାଡ଼ । ନିକଟକୁ ଗଲେ ଦେଶିକ ଭୂମି ଉପରକୁ ଉଠି ଠିଆ ହୋଇଅଛି ; ବଡ଼, ପଥର ଚାରିଆଡ଼େ ଘେରି ରହିଅଛି, ମାଟି ମଧ୍ୟ ଅଛି ଏବଂ ତହିଁରେ ନାନାପ୍ରକାର ଗଛ, ଲତା ହେଉକା ସ୍ୱକାରୁ ବର୍ଣ୍ଣ ସବୁଜ ଦିଶେ । ଉପରକୁ ସିବାର ବାଟ ଅଛି ; ସେଠାରେ ଦେଶିକ କେଉଁକାଳରୁ ଗୁମ୍ଫାମାନ ଅଛି । ଗୁମ୍ଫା କ'ଣ ? ପାହାଡ଼ କଟା ହୋଇ ବଡ଼, ଏକ ମହଲ, ଦୋମହଲ ପକ୍କା ଘର ପରି ହୋଇଅଛି ; ତାହାକୁ ଗୁମ୍ଫା ବୋଲନ୍ତି । କୋଠାରେ ଯେମନ୍ତ, କଢ଼ି, ବରଗା, ଦ୍ୱାର, କବାଟ ହେଉକା ଥାଏ ଏସ୍ତରେ ତାହା ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଶରୀରସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଶିକାକୁ ଅତି ମନୋହର । ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ଚାହିଁଲେ କନ୍ଦୁ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗ୍ରାମମାନ ଦିଶେ ଏବଂ ବଡ଼, ଘରମାନ ଅତି କ୍ଷୁଦ୍ର ବନ୍ଦୁ ପରି ଓ ଭୂମିରେ ମିଶିଥିଲା ପରି ବୋଧ ହୁଏ । ପାହାଡ଼ ବା ପର୍ବତର ଉଚ୍ଚତମ ସ୍ଥାନକୁ ଶୂଙ୍ଘ ବୋଲନ୍ତି ।

ଖଣ୍ଡଗିରିର ଅତି ନିକଟରେ ଉଦୟଗିରି ଏବଂ ସେହିଠାରୁ ପ୍ରାୟ ଦିନକର ବାଟ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଯୌଲିଗିରି ଦୟାନିଦୀ କୂଳରେ ଅଛି । ତିନି ପର୍ବତରେ ବୌଦ୍ଧମାନଙ୍କର ଖାତ୍ରୀ ଅଛି ।

ବରୁଣେଇ ପାହାଡ଼ ଖୋରଧା ସବୁଜବର୍ଣ୍ଣ କଚେରୀଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୫ ମାଇଲ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ । ଏହା ଖଣ୍ଡଗିରିଠାରୁ ଉଚ୍ଚତର ଏବଂ ଜଙ୍ଗଲରେ ଆବୃତ । ବାଘ, ଭଲୁ ପ୍ରଭୃତି ଜନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଥାନ୍ତି । ବାରୁଣୀ ଦେବୀଙ୍କର ଗୋଟିଏ ସାମାନ୍ୟ ମନ୍ଦିର ଅଛି ବୋଲି ପାହାଡ଼ର ନାମ ବରୁଣେଇ ହୋଇଅଛି । ଲୋକେ ବରୁଣେଇ ଠାକୁରାଣୀ ବୋଲି ଡାକନ୍ତି । ରଜ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦିନ ମହୋତ୍ସବ ମେଳା ହୁଏ, ଅନେକ ଖାତୁନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ଦୂର ଗ୍ରାମରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ ବାଳକମାନେ ଆସନ୍ତି ; ନାନାପ୍ରକାର

ପଦାର୍ଥର ଦୋକାନ ବସେ ଓ କିଣାବିକା ହୁଏ । ଏହାର ଶୁଙ୍ଖକୁ ପାଣ୍ଡବ-
ଘର ବୋଲନ୍ତି । ଲୋକେ କହନ୍ତି ଏ ସ୍ଥାନରେ ପାଣ୍ଡବମାନେ କିଛିଦିନ ରହି-
ଥିଲେ ବୋଲି ଏହାର ନାମ ପାଣ୍ଡବଘର ହୋଇଅଛି । ବାରୁଣୀ ଦେବୀଙ୍କ
ପଥର ମୂର୍ତ୍ତିର ନାଭିରୁ ଗୋଟିଏ ଝରରେ ପାଣି ସର୍ବଦା ବହୁଅଛି । ସେ
ପାଣି ଅତି ପରିଷ୍କାର । ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ଆସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହୁକାଳରୁ ଲୋକେ
ସିବା ଅସିବା କରୁଥିବାରୁ ଗୋଟିଏ ଅତି ସରୁ ବାଟ ଅଛି; ତାହାର
ଦୁଇ ପାଖରେ ଜଙ୍ଗଲ ।

ଖୋରଧା ସବ୍‌ଡିଭିଜନର ବାଗପୁର ବିଭାଗରେ ବେଲେଇ ସାଲେଇ
ପାହାଡ଼ ଅଛି । ତାହା ବରୁଣେଇଠାରୁ ଉଚ୍ଚତର ଏବଂ ଘୋର ଜଙ୍ଗ-
ଲରେ ଅବୃତ ଓ ହିଂସ୍ର ଜନ୍ତୁରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ତାହାର ଶୁଙ୍ଖକୁ ସିବାକୁ
ବାଟ ନାହିଁ କି କେହି ଯାନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଏବେ ପର୍ବତ କଅଣ ଜାଣିଲ ? ପଥର ଓ ମାଟିର ତିପ ବହୁଦୂର ବିସ୍ତୃତ-
ଓ ବିଶେଷ ଉଚ୍ଚ ହୋଇ ଜଙ୍ଗଲରେ ଅବୃତ ହେଲେ ତାହାକୁ ପର୍ବତ
ବୋଲନ୍ତି । କ୍ଷୁଦ୍ର ପର୍ବତକୁ ପାହାଡ଼ ବା ମୁଣ୍ଡିଆ ବୋଲନ୍ତି ।

ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅନେକ କ୍ଷୁଦ୍ର ନଦୀ ଥିଲେହେଁ ଗୋଟିଏ ସୁଦୃଢ଼ ପ୍ରଧାନ
ନଦୀ ନାହିଁ । ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ କୁଶଭଦ୍ରା, ଦୟା ଓ ଭାର୍ଗବୀ ସବୁଠାରୁ
ବଡ଼ । କୁଆଖାଇ ବୋଲି ଗୋଟିଏ କ୍ଷୁଦ୍ର-ନଦୀ ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ବହି ଆସି
ବାଇଅଳ୍ଲା ଗ୍ରାମଠାରେ ତାହା ଦେହରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଧାର ପୂର୍ବ-ଦକ୍ଷିଣ
କୋଣରେ କୁଶଭଦ୍ରା ନାମରେ ବହିଯାଇ ସମୁଦ୍ରରେ ମିଶିଅଛି । ପୁଣି
କିଛି ଦୂର ଯାଇଁ ସେହି ନଦୀ ବାଲକାଟି ଗ୍ରାମଠାରେ ଦୁଇ ଧାର ହୋଇ-
ଅଛି; ଯେଉଁଠି ଦକ୍ଷିଣକୁ ବହି ଯାଇଅଛି ତାହା ଭାର୍ଗବୀ ଏବଂ ଯେଉଁଠି
ଦକ୍ଷିଣ-ପଶ୍ଚିମ କୋଣରେ ବହି ଯାଇଅଛି ତାହା ଦୟାନଦୀ ଅଟେ । ଦୟା
ଓ ଭାର୍ଗବୀ ଯାଇଁ ଚିଲିକାରେ ମିଶିଅଛି । କେବଳ ବର୍ଷା ଦିନରେ ଏସ୍ଥିରେ
ଜଳ ଥାଏ ଏବଂ ଜୈକାରେ ପାରି ହେବାକୁ ହୁଏ; ଅନ୍ୟ ଦିନରେ

ଲେକେ ପଶି ଯାନ୍ତି । ଶ୍ରୀଷ୍ଠ କାଳରେ ଜଳ ନ ଥାଏ । ନଦୀଗୁଡ଼ିକ
ଯେଉଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବହୁ ଅସିଅଛି ସେଥକ ଉଚ୍ଚ ବୋଲି ଜାଣିବ । ଆହା, ମାନ-
ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖୁଅଛି ଯେ ସିଧାବାଟେ ନ ଯାଇ ନଦୀମାନ ବହୁବଳରେ
ବହୁ ଯାଇଅଛି; ତହିଁର କାରଣ କ'ଣ? ଯେଉଁଠାରେ ପଥର ବା ଉଚ୍ଚ
ଭୂମି ଅଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସି ନଦୀ ତାହା ଖୋଳି ତାଡ଼ି ଯାରେ ନାହିଁ କି
ଟପି ଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ; ଯେଉଁଠାରେ ମାତ୍ର ଓ କୋମଳ ଭୂମି ଥାଏ
ସେହି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖାଲିଯାଏ । ଏହି କାରଣରୁ ନଦୀରେ ବାକ ହୁଏ ।

ମ ପାଠ ।

ଖୋରଧା ଅପେକ୍ଷା ପୁରୀ ସବୁଦିଗରେ ଅଧିକ ପୁଷ୍କରିଣୀମାନ
ଅଛି । ପୁରୀ ସହର ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ଵେତଗଙ୍ଗା, ଇନ୍ଦ୍ରଦୁ୍ୟମ୍ନ, ମାର୍କଣ୍ଡ ଓ ନରେନ୍ଦ୍ର
୪ଟି ପୁଷ୍କରିଣୀକୁ ହିନ୍ଦୁମାନେ ଊର୍ଥ ବୋଲି ମାନନ୍ତି । ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ
ନରେନ୍ଦ୍ର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ । ଶତା ଯାଏଁ ପ୍ରତ୍ୟହ ତହିଁରେ ସ୍ନାନ କରନ୍ତି ।
ଭୁବନେଶ୍ଵରଠାରେ ମନ୍ଦିର ନିକଟରେ ବନ୍ଦୁସାଗର ବୋଲି ଗୋଟିଏ
ବୃହତ୍ ପୁଷ୍କରିଣୀ ଅଛି; ଊର୍ଥ ବୋଲି ଯାଏଁମାନେ ସ୍ନାନ କରି ପବନ
ହୋଇ ମହାଦେବଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ।

ଅତି ପୂର୍ବକାଳରେ ରାଜାମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଖୋଳାଇ ସୁଲେ ।
କେତେ ସ୍ଥାନରେ ଦେଖାଯାଏ ମନୁଷ୍ୟ ଖୋଳି ନ ସୁଲେହେଁ ଅତି ଦୀର୍ଘ ଓ
ସ୍ତମ୍ଭପୁ ପୁଷ୍କରିଣୀମାନ ଅଛି । ଚାହିଁଆଡ଼େ ଭୂମି ବା ସ୍ଥଳ ସ୍ୱାଭାବେ ସେ-
ଗୁଡ଼ିକୁ ପୁଷ୍କରିଣୀ ବୋଲନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରକୃତ ନାମ ହୁଏ ।
ପୁରୀସହର ଠାରୁ ୫ ମାଇଲ ଉତ୍ତର ପୂର୍ବରେ ଗୋଟିଏ କ୍ଷୁଦ୍ର ହ୍ରଦ ଅଛି ।
ତାହାର ନାମ ସର । ଭର୍ଗବା ନଦୀ ଦେହରୁ ଏକ ଧାର ବହିଯାଇ ସେହି
ମନ୍ଦସ୍ଥାନରେ ପଶିଅଛି ଏବଂ ସେ ଜଳ ବାହାର ଯିବାର ବାଟ ନାହିଁ ।

ନଦୀର ସ୍ରୋତ ଭୂମିକୁ ଖୋଳି ତାହା ଯାଇ ନ ପାରୁଥିବୁ ବନ ହୋଇ ରହିଥାନ୍ତୁ ।

ଅଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ହ୍ରଦ ଜଳର ଦକ୍ଷିଣ-ପଶ୍ଚିମ ସୀମାରେ ଅଛି ; ତାହାର ନାମ ଚିଲିକା । ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ସ୍ତୁଳ ଅଛି ; କେବଳ ମାଣିକ-ପାଟଣାଠାରେ ତାହା ସମୁଦ୍ର ସଙ୍ଗେ ମିଶିଥାନ୍ତୁ । ଏହାର ପାଣି ଲୁଣିଆ ଲାଗେ ଓ ଭିତରକୁ ଜୁଅଇ ଅସେ । ଜୁଅଇବେଳେ ହ୍ରଦର ପାଣି ବଢ଼େ । ଚିଲିକାରେ କେଉଁ ନଦୀ ଆସି ମିଶିଥାନ୍ତୁ? ଯେଉଁଠାରେ ନଦୀ ମିଶିଥାନ୍ତୁ ସେଠାର ପାଣି ଲୁଣିଆ ନୁହେଁ । ଏହା ପ୍ରାୟ ୪୪ ମାଇଲ ଲମ୍ବା ଓ ୧୭ ମାଇଲ ଓସାର ହେବ । ପୂର୍ବେ ଏହା ଅତି ଗଭୀର ଥିଲା ଏବଂ ଅନେକ ବୋଇତ ବାଣିଜ୍ୟପାଇଁ ଆସୁଥିଲା; କିନ୍ତୁ କ୍ରମଶଃ ଏହା ଯୋଗ ହୋଇ ଆସୁ-ଅଛି । ଜଳ ମଧ୍ୟରେ ଭେଟା, ଖଜା ପ୍ରଭୃତି ନାନାପ୍ରକାର ମାଛ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ କେଉଁଟିମାନେ ବଡ଼, ଜାଲ ପକାଇ ଧରନ୍ତି ଓ ବିକ୍ରୟ କରନ୍ତି । ଶୁଖୁଆ ଓ ମଞ୍ଜି ବହୁପରିମାଣରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ । ରେଲ ହେଲା ଦିନୁ ମାଛ, ଶୁଖୁଆ ଓ ମଞ୍ଜିର କାରବାର ବଢ଼ିଅଛି ଏବଂ ମହାଜନମାନେ ତାହା କଲବତା ଓ ରେଙ୍ଗୁନକୁ ଦେନ ଯାଇ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରୟ କରୁ-ଅଛନ୍ତି । ପବନ ପ୍ରବଳ ହେଲେ ଏଠାରେ ଲହରୀ ହୁଏ । କେଉଁଟିମାନେ ବୃହତ୍ ନୌକା ବାହନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ନୌକା ଯାଉଥାଏ ସେହି-ଅଢ଼େ ପବନ ଦେଲେ ପାଲ ଟାଙ୍ଗି ଦିଅନ୍ତି ଓ ସେଥିଯୋଗେ ନୌକା ଅତି ବେଗରେ ଚାଲେ ।

ଚିଲିକାର ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗରେ ଏକ ପାହାଡ଼ ଅଛି । ତହିଁ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ଅସ୍ଥାନରେ କାଳୀଜୟୀ ଠାକୁରାଣୀ ଅଛନ୍ତି । ସେହି ହେତୁକୁ ତାହାକୁ କାଳୀଜୟୀ ପାହାଡ଼ ବୋଲନ୍ତି । ଏହି ବାଟେ ଗଲବେଳେ ନାହୁରିମାନେ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କୁ ପୂଜା ଭୋଗ ଦିଅନ୍ତି; ନୋହିଲେ ବିପଦ ଘଟିବ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କର ଅଶଙ୍କା ।

ପୁଷ୍କରିଣୀରେ ଯେପରି ବାପଦଣ୍ଡି ଥାଏ ଓ ତାହା ଚାରିପାଖଯାକ ପାଣିଥାଏ, ସେହିପରି ଚିଲିକା ମଧ୍ୟରେ କାଳୀଜୟୀ ପାହାଡ଼ର ଚାରି-ଆଡ଼େ ପାଣି । ଏହିଭୂମିରେ ଯେଉଁ ଭୂମିଖଣ୍ଡର ଚାରିଆଡ଼େ ଜଳଥାଏ, ତାହାକୁ ଟାପୁ ବା ପଠା ବୋଲନ୍ତି । ଭୂଗୋଳଶାସ୍ତ୍ରରେ ତାହାକୁ ଦ୍ଵୀପ ବୋଲନ୍ତି । ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ନଳବନ ଗୋଟିଏ ଦ୍ଵୀପ କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ମନୁଷ୍ୟ ବାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ପାରିକୁଦ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦ୍ଵୀପ ଅଟେ । ଚିଲିକାରେ ସେହିପରି ଆଉ ଅନେକ ଟାପୁ ଅଛି ।

ଭୁମ୍ପେ ଦେଖିଛୁ ଯେ ଦୟା ଓ ଭାର୍ଗବୀ ନଦୀ ଯୋଡ଼ିକ ଚିଲିକାରେ ପଡ଼ିଅଛି । କେଉଁ କୋଣରେ, କହ । ଯେଉଁଠାରେ ଦୟା ମିଶିଅଛି ତାହାକୁ ଦୟାର ମୁହାଣ ଓ ଯେଉଁଠାରେ ଭାର୍ଗବୀ ମିଶିଅଛି ତାହାକୁ ଭାର୍ଗବୀର ମୁହାଣ ବୋଲନ୍ତି । ଆଉ କେତେ ନଦୀ ସମୁଦ୍ରରେ ମିଶିଅଛି; ଯେଉଁଠାରେ ମିଶିଅଛି ତାହାକୁ ନଦୀର ମୁହାଣ ବୋଲନ୍ତି ।

ଖୋରଧା ସବ୍‌ଡିଭିଜନ ସହରର ୧୦ ମାଇଲ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ଅଟେ ଗ୍ରାମଠାରେ ପାଣି ସବଦା ଫୁଟୁଥାଏ । ହାତ ଦେଲେ ତାହା ଯାଏ ଓ ଫୋଟକା ହୋଇପାରେ । ସେ ପାଣି ଆସେ ଭୂମି ଉତରୁ ବାହାରୁ ଅଛି । ଏହିପରି ଯେଉଁଠାରେ ପାଣି ଆସେ ଭୂମି ଉତରୁ ଉପରକୁ ବାହାରେ ତାହାକୁ ପ୍ରସ୍ରବଣ ବୋଲନ୍ତି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରସ୍ରବଣର ପାଣି ଶୀତଳ କିନ୍ତୁ ଏଠାର ପାଣି ଉଷ୍ମ । ଏହା ଗୋଟିଏ ଉଷ୍ମ ପ୍ରସ୍ରବଣ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦିନ ଏଠାରେ ମେଳା ହୁଏ ଏବଂ ନାନାସ୍ଥାନରୁ ବହୁତ ଲୋକ ଆସି ଜମା ହୁଅନ୍ତି, ହାଟ ବଜାର ବସେ ଓ କିଣା ବିକା ହୁଏ ।

୧୨ ପାଠ ।

ମାନବିକରେ ଭୂମ୍ପେ ଗ୍ରାମର ନାମ ଲେଖା ସ୍ଥାନର ଦେଖୁଅଛୁ କି ?

ଯଦି ନାହିଁ, ତେବେ କାହିଁକି ନାହିଁ, କହିଲୁ ? ପୁଣି ଜିଲ୍ଲାରେ ଯେତେ ଗ୍ରାମ ଅଛି ସବୁଗୁଡ଼ିକ ଦେଖାଇବାକୁ ହେଲେ ସ୍ଥାନ ହେବ ନାହିଁ । ଏହି ମାନଚିତ୍ର ଯେଉଁ ସ୍କୁଲରେ ହୋଇଅଛି ତହିଁର ଅନେକ ଗୁଣ ବଡ଼ ସ୍କୁଲ ହେଲେ ସବୁ ଗ୍ରାମର ଚିତ୍ର ରହି ପାରନ୍ତା । ଏଥିରେ କେବଳ ବଡ଼ ଗ୍ରାମର ନାମ ଓ ଚିତ୍ର ଅଛି ।

ମାନଚିତ୍ରରେ ପୁଣି ସହର କାହିଁ ଦେଖି । ଭୁବ୍ଧ ଗ୍ରାମର କେଉଁ ଦିଗରେ ଓ କେତେ ଦୂରରେ ? ପୁଣି ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଧାମ । ଅତିପୂର୍ବ-କାଳରୁ ଏଠାରେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଅଛି । ଅଜକୁ ୨୦୦ ବର୍ଷରୁ କିଛି ଅଧିକ ହେଲା ୧୯୧୮ ମସିହାରେ ରାଜା ଅନଙ୍ଗଭୀମ ଦେବ ତାହା ନିର୍ମାଣ କରାଇଥିଲେ । ସକଳ ସମୟରେ ବହୁ ଦୂର ଦେଶରୁ ତେଲଙ୍ଗୀ, ବଙ୍ଗାଳୀ ଓ ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚାଳୀମାନେ ଜଗନ୍ନାଥ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଆସନ୍ତି । ଦେଉଳ କପର ଗଢାହୋଇଅଛି ଦେଖିଲେ ଭୁବ୍ଧ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହେବ । ଯେଉଁ ଜାଣିଗରମାନେ ତାହା ଗଢିଥିଲେ ସେମାନେ ଏହି ଦେଶର ଲୋକ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତେମନ୍ତ ବନାଣୀ କାହାନ୍ତି ?

ପୁଣି ସହରରେ ଜଣେ ଡକ୍ଟର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଓ କଲେକ୍ଟର ଥାନ୍ତି ଓ ସରକାରବାହାଦୁରଙ୍କର ଖଜଣାଖାନା ଅଛି ; ଗୋଟିଏ ଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲ ଓ ଗୋଟିଏ ସଂସ୍କୃତ ସ୍କୁଲ ଅଛି । ସମୟରେ ଏଠାକୁ ଧୂଆଁକଳ ଜାହାଜ ସମୁଦ୍ରବାଟେ ଆସେ ଏବଂ ଝୁଉଳ ଲଦି ଘେନି ବିଦେଶକୁ ଯାଏ । କୁଳରେ ପ୍ରବଳ ଲହରୀ ହେବା ଓ ଅଳ୍ପଜଳ ଥିବା ଯୋଗେ ଜାହାଜ କୁଳରୁ ପ୍ରାୟ ମାଇଲେ ଦୂରରେ ରହେ । ପଡ଼ାଉ ବୋଲି ଏକ ପ୍ରକାର କ୍ଷୁଦ୍ର ନୌକାଦ୍ୱାରା ଜାହାଜର ଲୋକେ ପୁଣି ସହରକୁ ଯିବା ଅସିବା କରିନ୍ତି ଏବଂ ଝୁଉଳ ହେଉଥିବା ଜାହାଜକୁ ଯାଏ ।

ପୁଣି ସହରର ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବକୋଣରେ ୨୨ ମାଇଲ ଦୂରରେ କୋଣାର୍କ ମନ୍ଦିର ଅଛି । ତାହାକୁ କଣାରଖ ବୋଲନ୍ତି । ଭୁବ୍ଧ ଗ୍ରାମର

କେଉଁ ଆଡ଼େ କେତେ ଦୂର? ପୁରୀପର ଏହା ମଧ୍ୟ ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ।
ଏଠାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ମନ୍ଦିରଟି ଅତି ବିପଦ ଅଟେ । ଅନେକ ସାହେବମାନେ
ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆସନ୍ତି ଓ ଦେଖି ବିସ୍ମିତ ହୁଅନ୍ତି । ପୁରୀ ବଡ଼ ଦେଉଳ
ନିର୍ମାଣ ହେବାର ପ୍ରାୟ ୫୦ ବର୍ଷ ଉତ୍ତରରେ ଏ ଦେଉଳ ଗଢ଼ା ହୋଇ-
ଥିଲା ଏବଂ ଭୁବନ ଦେଶର କାଶୀଗରମାନେ ଗଢ଼ିଥିଲେ ।

କଶୀରଖ ନିକଟରେ ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା ବୋଲି ଆଉ ଗୋଟିଏ ଖାଥ ଅଛି ।
ସେଠାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହେଲାବେଳେ ଅଜ୍ଞାତ ମନୋହର ଦଶେ ।
ପ୍ରତିବର୍ଷ ମାଘସପ୍ତମୀ ଦିନ ସହସ୍ରାଧିକ ଲୋକ ଆସି ଜମା ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ
ସମୁଦ୍ରରେ ସ୍ନାନ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରି ପୁଣ୍ୟଲାଭ କରନ୍ତି ।

ପୁରୀ ସହରର ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ୧୦ ମାଇଲ ଦୂରରେ ସତ୍ୟବାଦୀ
ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଗ୍ରାମ । ସେଠାରେ ଗୋପାଳଜିଉଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ ।
ରେଳଭବର ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ ଷ୍ଟେଶନଠାରୁ ମନ୍ଦିରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପଞ୍ଜା
ସଡ଼କ ଅଛି ; ଚାଲି ଯିବାକୁ ଅର୍ଦ୍ଧଘଣ୍ଟା ସମୟ ଲାଗେ । ପୁରୀରୁ ଲେଉଟି
ଅନେକ ଯାତ୍ରୀ ଓହ୍ଲାଇ ଗୋପାଳଜିଉଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି । ମହାଜନ-
ମାନେ ଷ୍ଟେଶନଠାରେ ନିନ୍ଦିଆ ଗଦା କରି ରେଳଦ୍ୱାରା ଦୂର ପ୍ରଦେଶକୁ
ଘେନି ଯାଇ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରୟ କରନ୍ତି । ସତ୍ୟବାଦୀ ଭୁବନ ଗ୍ରାମର
କେଉଁ ଆଡ଼େ ଓ କେତେ ଦୂର?

ପୁରୀ ସହରର ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ବାଲକାଟୀ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଗ୍ରାମ ।
ଏଠାରେ ଥିବା ସୁନ୍ଦର ବାସନ ଗଛକୁ କିନ୍ତୁ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନକୁ ଅଧିକ-
ପରିମାଣରେ ନେଇ ବିକ୍ରୟ କରିବାର ଶିକ୍ଷା କରି ନାହାନ୍ତି । ସହରରେ
ବାସନ ବୋକାନ କଲେ ସେମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ଲାଭ ହୁଅନ୍ତି ।

ପୁରୀ ସହରର ଉତ୍ତର-ପଶ୍ଚିମ କୋଣରେ ଖୋରଧା ସବ୍‌ଡିଭିଜନର
ପ୍ରଧାନ ସହର ଖୋରଧା ; ଏହାର ଅନ୍ୟ ନାମ ଜଜାରସିଂହ । ସରକାର
ବାହାଦୁରଙ୍କର ଶଜ୍ଜଣା ଓସୁଲ କରିବା ପାଇଁ ଏଠାରେ ଜଣେ ତହସିଲ-

ଦାର ଥାନ୍ତି ଓ ସବୁଦିନର ଭର ଜଣେ ଦେପୁଟି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଉପରେ ଥାଏ । ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ଏଣ୍ଟ୍ରାନ୍ସ ସ୍କୁଲ, ତାକ୍ତିରଖାନା ଓ ସବ୍-ରେଜିଷ୍ଟ୍ରୀ କଚେରୀ ଅଛି । ପୁରୀଠାରୁ କଟକ ରେଳରେ ଗଲାବେଳେ ଖୋରଧା ରୋଡ଼ ବୋଲି ଗୋଟିଏ ଷ୍ଟେଶନ ଅଛି ; ତାହାର ଅନ୍ୟ ନାମ ଜଟଣୀ । ସେଠାରୁ ଖୋରଧା କଚେରୀ ୨ ମାଇଲ । ଜଟଣୀଠାରେ ବୋମ୍ବାର୍ଡର ମହାଜନମାନେ ଚାଉଳ କିଣି ବଡ଼ ଗୋଦାମ ଘରେ ଜମା କରି ରଖନ୍ତି ଓ ରେଳରେ ଦୂର ପ୍ରଦେଶକୁ ଓ ବିଦେଶକୁ ଘେନି ଯାଇ ଲାଭକାରୀ ହୁଅନ୍ତି । ଏହା ରେଳରାସ୍ତାର ସଂଯୋଗ ସ୍ଥାନ ବା ଜଙ୍କ୍ସନ । ଏହିଠାରୁ ପୁରୀ, କଲିକତା ଓ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବାର ବାଟ ଅଛି ।

ପୁରୀରୁ କଟକ ଆସିଲେ ଖୋରଧା ରୋଡ଼ ଉତ୍ତରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଷ୍ଟେଶନ ; ସେଠାରୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଗ୍ରାମ ପ୍ରାୟ ୪ ମାଇଲ ଦୂର । ସେହି ଗ୍ରାମରେ ଲଙ୍ଗରାଜ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବିଚିତ୍ର ଦେଉଳ ଅଛି ; ରେଳଗାଡ଼ୀରେ ଗଲାବେଳେ ଦୂରରୁ ତାହା ଦିଶେ । ମନ୍ଦିରଟି ଏମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଓ ତାହାର ଗଠନ ଏମନ୍ତ ଚମତ୍କାର ଯେ କେବଳ ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଲଟ ଓ ବଡ଼ଲଟ ସାହେବମାନେ ବହୁଦୂରରୁ ଏଠାକୁ ଆସନ୍ତି । ଭୂମ୍ବର ଦେଶର କାର୍ତ୍ତବୀରମାନେ ଏ ଦେଉଳ ଗଢ଼ିଥିଲେ । ରାଜା ଯଯାତି କେଶରୀ ୫୦୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଏକ ଦେଉଳ ବର୍ଷରେ ଏହା ଶେଷ ହୋଇଥିଲା

ଖୋରଧା ସବୁଦିନର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ବାଣପୁର । ଏଠାରେ କୁମୁଡ଼ି ଜାତିର ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ଏହା ବାଣିଜ୍ୟର ଏକ ପ୍ରଧାନ ସ୍ଥଳ ; କୁମୁଡ଼ିମାନେ ଧାନ ଚାଉଳ ଇତ୍ୟାଦି ନାନା ପଦାର୍ଥର କାରବାର କରନ୍ତି । ବାଣିଜ୍ୟପ୍ରେମୀ ସ୍ୱକାରୁ ଏମାନେ ଧନୀ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ କୋଣରେ ପିପିଲି ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଗ୍ରାମ । ଏଠାରେ ସବ୍-ରେଜିଷ୍ଟ୍ରୀ କଚେରୀ ଅଛି ; ଅନେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଅଛନ୍ତି,

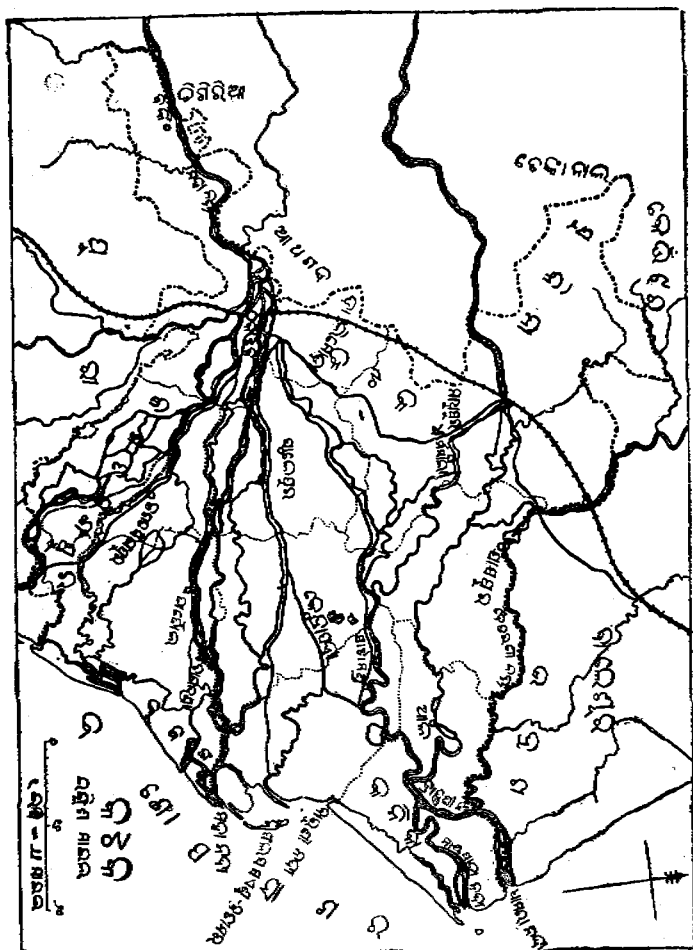
ଗୋଟିଏ ଗିର୍ଜାଘର ଅଛି ଏବଂ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଦର୍ଜୀସାହି ଅଛି । ଦର୍ଜୀ-ମାନେ ଲୁଗା ମଧ୍ୟରେ ଭୂଳା ଦେଇ ନାନା ଆକାରରେ କୁରୁତା, ଟେପି, ସୁକ୍ଳନି ବିଛଣା, ଢକପୂର୍ଣ୍ଣା ଓ ଶୂନ୍ୟମାନ ଅତି ସୁନ୍ଦରରୂପେ ସିଲାଇ କରନ୍ତି । ସେହି ଦ୍ରବ୍ୟମାନ ସହର ସ୍ଥାନରେ ବିକ୍ରୟ ହେଲେ ଅନେକ ବଡ଼ଲେକେ ବ୍ରହ୍ମ କରନ୍ତେ ଏବଂ ଦର୍ଜୀମାନଙ୍କର ଲାଭ ହୁଏନା ।

ଉତ୍କଳର ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ଭାଗରେ ପାରିକୁଦ ସ୍ତ୍ରୀୟ ଗୋଟିଏ ଜିଲ୍ଲା; ଏଠାରେ ଜଣେ ରାଜା ଅଛନ୍ତି । ରାଜଧାନୀର ନାମ କୁଷ୍ମୁଦ୍ରସାଦ । ହ୍ରଦ ଉପରେ ଭୂଷଣପୁର, କାଳୁପଡ଼ା ଓ ଟାଙ୍ଗୀ ୩ଟି ବାଣିଜ୍ୟସ୍ଥଳୀ ଅଛି । ଭୂଷଣପୁର, କାଳୁପଡ଼ା ଓ ବାଲୁଗାଠାରେ ରେଳଷ୍ଟେଶନ ଅଛି ।

୧୦ମ ପାଠ ।

ଭୂମ୍ବେମାନେ ମାନଚିତ୍ରରେ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ଯେ ପୃଷ୍ଠା ଜିଲ୍ଲାର ଉତ୍ତର ସୀମାକୁ କଟକ ଜିଲ୍ଲା ଲାଗିଅଛି । ତେବେ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର କେଉଁ ଆଡ଼େ ପୃଷ୍ଠା ଜିଲ୍ଲା? ଦୁଇ ଜିଲ୍ଲାର ମାନଚିତ୍ରର ସ୍କେଲ୍ ସମାନ କି ନା ଦେଖ । ଉତ୍ତର ଆକାରରେ କି ପ୍ରଭେଦ ଅଛି? କେଉଁଟି ବଡ଼ ଦିଶୁଅଛି? ଉତ୍ତର ଦକ୍ଷିଣରେ ପୃଷ୍ଠା ଜିଲ୍ଲା କଟକ ଜିଲ୍ଲା ଅପେକ୍ଷା ବଡ଼ ଦିଶୁଅଛି କି ନା? ପୂର୍ବ-ପଶ୍ଚିମରେ ବଡ଼ କି ନା?

କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଉତ୍ତରରେ ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲା ଓ କେନ୍ଦୁଝର, ଦକ୍ଷିଣରେ ପୃଷ୍ଠା ଜିଲ୍ଲା, ପୂର୍ବରେ ସମୁଦ୍ର ଓ ପଶ୍ଚିମରେ ଖଣ୍ଡପଡ଼ା, ବଡ଼ମ୍ବା, ଭଗିରଥ, ଆଠଗଡ଼ ଓ ଚେକାନାଳ । ଉତ୍ତର ଦକ୍ଷିଣରେ ଏହା ପ୍ରାୟ ୮୦ ମାଇଲ୍, ଅର୍ଥାତ୍ ୪ ଦିନର ବାଟ ଓ ପୂର୍ବ-ପଶ୍ଚିମରେ ପ୍ରାୟ ୧୦ ମାଇଲ୍, ଅର୍ଥାତ୍ ୫ ଦିନର ବାଟ । ଏହାର ପରିମାଣ ୩୭୩୩ ବର୍ଗ ମାଇଲ୍ । ୧୯୦୦ ମସିହା ଲୋକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଏ ଜିଲ୍ଲାରେ ପ୍ରାୟ ୨୦

ଲକ୍ଷ ଲେକ ପ୍ରବାର ଜଣା ଯାଇଅଛି । ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାର ଲେକ ସଂଖ୍ୟାକୁ କେତେ ଅସ୍ତକ?

ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାରେ ବାଲକାଟୀଠାରେ ଯେଉଁ ନଦୀ ଦୁଇ ଥାଣ୍ଡ ହୋଇ ଦୟା ଓ ଭାର୍ଗବୀ ନାମରେ ବହି ଯାଇଅଛି ତହିଁର ନାମ କଣ? କୁଅ-ଖାଇଟି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନଦୀ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ କାଠଯୋଡ଼ୀ ନଦୀର ଗୋଟିଏ ଥାଣ୍ଡ । କଟକ ସହରଠାରେ କାଠଯୋଡ଼ୀ ନଦୀ ଦୁଇ ଥାଣ୍ଡ ହୋଇ କାଠଯୋଡ଼ୀ ନାମରେ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ଓ କୁଅଖାଇ ନାମରେ ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ କୋଣରେ ବହି ଯାଇଅଛି । କାଠଯୋଡ଼ୀଟି ମଧ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନଦୀ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ମହାନଦୀର ଗୋଟିଏ ଥାଣ୍ଡ । କଟକ ସହରର ପ୍ରାୟ ୫ ମାଇଲ୍ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ନରାଜ । ସେହିଠାରେ ମହାନଦୀ ଦୁଇ ଥାଣ୍ଡ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ଥାଣ୍ଡ ମହାନଦୀ ନାମରେ ସହରର ଉତ୍ତର ପାଖରେ ଓ ଅନ୍ୟଟି କାଠଯୋଡ଼ୀ ନାମରେ ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ବହି ଯାଇଅଛି । ପୁଣି କାଠଯୋଡ଼ୀ କିଛି ଦୂର ଗଲୁ ତହିଁ ଦେହରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଥାଣ୍ଡ ଦେବନଦୀ ନାମରେ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ବହିଯାଇ ସମୁଦ୍ରରେ ମିଶିଅଛି । କଟକ ସହରର ଉତ୍ତର ପାଖରେ ମହାନଦୀ ଦେହରୁ ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ କୋଣରେ ବରୁପା ନାମରେ ଗୋଟିଏ ଥାଣ୍ଡ ବହି ଯାଇଅଛି ଏବଂ ସେହିଠାରୁ ୧୦ ମାଇଲ୍ ଦୂରରେ ପୁଣି ଆଉ ଗୋଟିଏ ଥାଣ୍ଡ ଚନ୍ଦୋପୁର ନାମରେ ବହି ଯାଇଅଛି ଏବଂ ଚନ୍ଦୋପୁର ଦେହରୁ ନୁଗନଦୀ ବାହାରିଅଛି; ସେହିଠାରେ ମାଚଣି ବୋଲି ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦର ଅଛି !

ଭୂମ୍ବେମାନେ ବଡ଼ ଗଛ ଦେଖିଥିବ । ଗଣି ଦେହରୁ ଯେମନ୍ତ ତାଳ ବାହାରିଥାଏ ତେମନ୍ତ ମହାନଦୀ ଦେହରୁ ଆଉ କେତେଗୁଡ଼ିଏ କ୍ଷୁଦ୍ର ନଦୀ ବାହାରି ଅଛି; ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଶାଖାନଦୀ ବୋଲନ୍ତି । କୌଣସି ବଡ଼ ନଦୀ ଦେହରୁ ଯେଉଁ କ୍ଷୁଦ୍ର ନଦୀମାନ ବାହାରିଥାଏ ସେ ଗୁଡ଼ିକୁ ଶାଖାନଦୀ ବୋଲନ୍ତି । ମହାନଦୀ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ପଶ୍ଚିମରୁ ହ୍ରମଣ ପୂର୍ବଅଡ଼େ ନାନା

ଧାରରେ ବହୁକ୍ର ହୋଇ ବହୁଯାଇ ସମୁଦ୍ରରେ ମିଶିଅଛି ଏବଂ ଜଳର ଦକ୍ଷିଣ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜଳ ଦାନ କରୁଅଛି ।

ଜଳର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନାମରେ ଏକ ନଦୀ ଅଛି । ଉତ୍ତର-ପଶ୍ଚିମ ଆଡ଼ ତାହା ଆସି ବାଙ୍କ ବୁଲି, ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ସମୁଦ୍ରରେ ମିଶି-ଅଛି । ପୁଣି ସେହି ନଦୀବେହରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ନଦୀ ଖରସୁଆ ନାମରେ ବହୁ କିଛି ଦୂର ଯାଇ ତହିଁରେ ମିଶି ଧାମର ମୁହାଣଠାରେ ସମୁଦ୍ରରେ ପଡ଼ିଅଛି । ତାହାର ସୁଅ ଟାଣ ଥିବାରୁ ନଦୀକୁ ଖରସୁଆ ବୋଲନ୍ତି । ଦୂର ନଦୀରେ ଅନେକ କୁମ୍ଭୀର ଅଛନ୍ତି ।

ଜଳର ଉତ୍ତର ଅଞ୍ଚଳରେ ବୈତରଣୀ ନଦୀ ଅଛି । ତାହା ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଆସି କେତେ ବାଙ୍କ ବୁଲି, ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ବହୁଯାଇ ବ୍ରାହ୍ମଣୀସଙ୍ଗେ ମିଶି ସମୁଦ୍ରରେ ପଡ଼ିଅଛି । ତାହା ହିମାଳୟର ଏକ ପବନ ନଦୀ; ତାହା କୁଳରେ ଯାଜପୁର ଗୋଟିଏ କ୍ଷୁଦ୍ର ସହର ଅଛି । ସେହିଠାରେ ଦଶାଶ୍ବ-ମେଧ ଘାଟରେ ଫଳ କଲେ ବହୁ ପୁଣ୍ୟ ହୁଏ ବୋଲି ଅନେକ ଯାତ୍ରୀ ଆସନ୍ତି ।

କଟକ ଜଳର ସବୁ ନଦୀ ପଶ୍ଚିମ ବା ଉତ୍ତର-ପଶ୍ଚିମରୁ ବହୁଆସି ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ସମୁଦ୍ରରେ ମିଶିଅଛି । ଅତଏବ ପଶ୍ଚିମ ଓ ଉତ୍ତର-ପଶ୍ଚିମ ଭାଗ ପୂର୍ବ ଭାଗ ଅପେକ୍ଷା ଉଚ୍ଚତର ଜାଣିବାକୁ ହେବ । ବ୍ରାହ୍ମଣୀ, ଖରସୁଆ ଓ ବୈତରଣୀ ଏକତ୍ର ହୋଇ ସମୁଦ୍ରରେ ମିଶି ଥିବା ସ୍ଥାନ ନିକଟରେ ଭୂମି ଅତି ନୀଚ ଥିବାରୁ ତାହାକୁ ତଳମାଳ ବୋଲନ୍ତି । ସେ ଅଞ୍ଚଳରେ ବର୍ଷାକାଳରେ ଲୋକେ ବିଶେଷ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରନ୍ତି । ବଡ଼ ବଢ଼ି ହେଲେ ଧାନବଲମାନ ଦୂର ଚାରି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବରାବର ଜଳରେ ବୁଡ଼ିରହେ ଏବଂ ଫସଲ ନଷ୍ଟ ହୁଏ । ଏହାକୁ ଧୋୟା ମୁଲକ ବୋଲନ୍ତି ।

କଟକ ଜଳର ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ ଭାଗରେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ପର୍ବତ ଅଛି । ସୁକିନୀରେ ଟମକା ବୋଲି ଯେଉଁ ପର୍ବତ ଅଛି ତାହା ଅତି ଉଚ୍ଚ ।

ଭେଲରେ କଟକରୁ ବାଲେଶ୍ଵର ଗଲବେଳେ ମହାବନାୟକ ପର୍ବତ
ବାଟରେ ଦିଶେ । ସେଠାକୁ ଶିବଶିବନ ବହୁତ ଲୋକେ ଅସନ୍ତି ଏକ
ହାଟ ବଜାର ବସେ । ତାହାକୁ ଗଣେଶକ୍ଷେତ୍ର ବୋଲାଯାଏ । ସେଠାରେ
ଚନ୍ଦନକାଠ ମିଳେ । ସେହିଠାରୁ କିଛି ଦୂରରେ ଅଲମ୍ବଗିରି ବୋଲି
ଅଉ ଏକ ପର୍ବତ ଅଛି, ତହିଁରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଆସ୍ଥାନ ଅଛି ।
ତହିଁ ନିକଟରେ ଉଦୟଗିରି ଓ ଲଳିତଗିରିରେ ବୁଦ୍ଧଦେବଙ୍କର ଗୋଟିଏ
ପଥର ମୂର୍ତ୍ତି ଅଛି । ଏହି ଅଞ୍ଚଳକୁ ପାର୍ବତ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ ବୋଲାଯାଉପାରେ ।

ତଳମାଳ ଓ ପାର୍ବତ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ ଛଡ଼ା ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶମାନ ଅଧିକ ଭର
ବା ଅଧିକ ଜାତ ନୁହେଁ; ଅତଏବ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସମତଳ ବୋଲାଯାଏ ।

୧୧ଶ ପାଠ ।

ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାରେ ଯେମନ୍ତ ହିରମାନ ଅଛି କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ ତେମନ୍ତ
ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ହିର ଯାହା କରେ, ହିର ଯେମନ୍ତ ଅନେକ ବଲରେ ପାଣି
ମଢ଼ାଏ, କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ ନାଲ ସେହିପରି କରେ । ହିରକୁ କେହି ମନୁଷ୍ୟ
ଫିଟାଇ ନାହିଁ କି ତଥର କରି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଇଚ୍ଛା କଲେ ମଧ୍ୟ କେହି
କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ନାଲ ତେମନ୍ତ ନୁହେଁ; ତାହା ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି । ଯିବା ଅସିବାର ଓ କାରବାରର ସୁବିଧା ପାଇଁ ଏକ
ଧାନବିଲରେ ପାଣି ମଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଦୟାଳୁ ସରକାରବାହାଦୁର
ନାଲ ଖୋଳାଇଅଛନ୍ତି ।

ନାଲକୁ ପାଣି କେଉଁଠାରୁ ଆସେ? ଯେଉଁଠାରେ ମହାନଦୀ ଦେହରୁ
କାଠଯୋଡ଼ୀ ପୁଥକ୍ ଧାର ହୋଇ ବାହାର ଅଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ନରାଜଠାରେ,
ଗୋଟିଏ ପଥର ବନ୍ଧ ତଥର ହୋଇଅଛି । ସେହି ବନ୍ଧ ନ ସ୍ଥଳେ
ମହାନଦୀରୁ ଅଧିକ ଜଳ କାଠଯୋଡ଼ୀକୁ ବହି ଅସନ୍ତା ଏକ ମହାନଦୀରେ

ଜଳ ଉଣା ହୋଇଯାନ୍ତା; କିନ୍ତୁ ବନ ସ୍ୱଳ୍ପ ଯୋଗେ ସେପରି ନ ହୋଇ ମହାନଦୀରେ ଅନେକ ଜଳ ରହେ । ବନରେ ମଧ୍ୟ ଫୁଲମାନ ଅଛି; ତାହା ମେଲି କରି ଦେଲେ ଜଳ ବହିଯାଏ, ବନ କରି ଦେଲେ ଅଟକି ରହେ । ବର୍ଷା କାଳରେ ସବୁ ନଦୀରେ ଅତିରିକ୍ତ ଜଳ ଆସେ ବୋଲି ଫୁଲର ବନ କରିବାର ଲେଖାପଢ଼େ ନାହିଁ; ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେ ସମୟରେ ନଦୀର ସୁଅ ଏଡ଼େ ଟାଣ ହୁଏ ଯେ ବନ ଭାଙ୍ଗି ସିବାର ଭୟ ହୁଏ । ବର୍ଷାକାଳ ଅନ୍ତେ ନଦୀର ଜଳ କ୍ରମେ ଉଣା ହୋଇ ଆସିଲେ ଫୁଲର ବନ କରି ଦିଅନ୍ତି । ଏହିପରି ବନକୁ ଅନିକଟ ବୋଲନ୍ତି ।

କଟକ ସହରର ଯୋବରା ଘାଟଠାରେ ସେହିପରି ଗୋଟିଏ ଅନିକଟ ଅଛି । ତହିଁରେ ମହାନଦୀର ଜଳ ବନ ହୋଇ ରହେ । ପୁଣି କଟକର ଉତ୍ତର ପଶ୍ଚିମ କୋଣରେ ତତ୍ତ୍ୱତ୍ୱରଠାରେ ମହାନଦୀ ଦେହରୁ ବହୁଧା ପୃଥକ୍ ଧାରରେ ବହି ଯାଇଅଛି; ସେହିଠାରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଅନିକଟ ଅଛି । ତହିଁରେ ବହୁଧାର ଜଳ ଅଟକି ରହେ । ଏହି ବନ ଗୁଡ଼ିକରେ ଯେଉଁ ଜଳ ଅଟକି ରହେ ତାହା ନାଳକୁ ପୂରଣ କରେ ।

କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ ୪ ଗୋଟି ପ୍ରଧାନ ନାଳ ଅଛି । (୧) ହାଇଲେଭଲ୍ କେନାଲ୍—ବହୁଧା ପଥର ବନର ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ବାହାରି ଉତ୍ତର ଦିଗରେ କଟକ ଜିଲ୍ଲା ଓ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯାଇଅଛି । (୨) କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା କେନାଲ୍—ସେହି ପଥର ବନର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ବାହାରି ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ମାର୍ଗାଘାଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଅଛି । ଏହି ନାଳ ଦେହରୁ ଗୋଟିଏ ଶାଖା, ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡେଇ କେନାଲ୍ ନାମରେ ଖୋଳା ହୋଇଅଛି; ଗୋବରା କେନାଲ୍ ଦ୍ୱାରା କଟକସହରଠାରୁ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାର ଖୁମବାଇ ବନର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସିବାର ସୁବିଧା ହୋଇଅଛି । (୩) ତାଳଦଣ୍ଡା କେନାଲ୍ ଓ (୪) ମାଛୁର୍ଗା କେନାଲ୍ ।

ନାଲଗୁଡ଼ିକ ବିଶେଷ ଗଢ଼ର ବା ଓସାର ନୁହେଁ । ନାଲରେ ତ ଜଳ ବହୁଯାଉଥାନ୍ତା; କିନ୍ତୁ ତାହା ନ ହୋଇ ପୂର ରହେ କାହିଁକି? ଜଳ ବନ୍ଦ କରି ରଖିବା ପାଇଁ ୧୦ । ୧୫ ମାଇଲ ଅନ୍ତରରେ ନାଲ ମଧ୍ୟରେ ବଡ଼ ଯୋଡ଼ି କବାଟମାନ ଯୋଡ଼ା ହୋଇଅଛି । ଯେଉଁଠାରେ ସେହି ପରି କବାଟ ଅଛି ତାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟୋଲ ବୋଲନ୍ତି । ନାଲମାନ ଆଜିକା ପ୍ରାୟ ୪୦ ବର୍ଷ ହେଲା ଖୋଲା ହୋଇଅଛି । ସ୍ଥାନେ ପ୍ରଧାନ ନାଲ ଦେହରୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ନାଲମାନ ଖୋଲା ହୋଇଅଛି; ତଦ୍‌ବାର ନିକଟସ୍ଥ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜଳ ମାଡ଼େ ।

୨ ବର୍ଷ ହେଲା ରେଳ ହେଲା କିନ୍ତୁ ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ଯାତ୍ରୀମାନେ ରେଳ ବାଟେ ଆସୁଅଛନ୍ତି । ତହିଁ ପୂର୍ବେ ଯାତ୍ରୀ ଓ ମାଲ ଲଦି ବଡ଼ ଜାହାଜମାନ କଲିକତାରୁ ଚନ୍ଦିବାଲକୁ ଆସୁଥିଲା ଏବଂ ଚନ୍ଦିବାଲଠାରୁ ତାହା ଘେନି କ୍ଷୁଦ୍ର ଜାହାଜ ଓ ନୌକା କଟକକୁ ଆସୁଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ଜାହାଜ ଯିବା ଆସିବା କରେ କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବ ପ୍ରାୟ ଅଧିକ ମାଲ ବା ଯାତ୍ରୀ ଆଣେ ନାହିଁ ।

ନାଲର ଜଳ କୃଷି ପ୍ରତି ବିଶେଷ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ଯଥେଷ୍ଟ ପରି-ମାଣରେ ବର୍ଷା ନୋହିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳରେ ନାଲ ଅଛି ସେଠାରେ ମରୁଡ଼ି ହୁଏ ନାହିଁ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ସବୁ ରୂପରେ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଜଳ ଯିବାର ପୁବିଧା ସୁବାରୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଫସଲ ହୁଏ ।

ତଳନାଲରେ ନଦୀବନ୍ଧି ଯୋଗେ ଅନେକ ସମୟରେ ଫସଲ ନଷ୍ଟ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ବନ୍ଧି ଜଳରେ ଯେଉଁ ମାଟି ଓ ଅନ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟମାନ ରାସି ଆସେ ତାହା ବିଲରେ ରହିଯାଏ; ତାହାକୁ ପଟୁ ବୋଲନ୍ତି । ପଟୁ ମାଟିରେ ଯେମନ୍ତ ଫସଲ ହୁଏ ଆଉ କୌଣସି ଜମିରେ ସେପରି ହୁଏ ନାହିଁ ।

କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ପାର୍ବତ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ ଛଡ଼ା ଆଉ ସବୁ ଅଂଶ ଭରବର ଅଟେ । ତହିଁରେ ନାନାପ୍ରକାର ଫସଲ ହୁଏ । ଧାନ, ଅଣ୍ଡ, ମୁଗ, ବାର

କୋଳଥ, ଗହମ, ସୋରଷ, ବରଗୁଡ଼ି, ହରଡ଼, ହଳଦି, ଧୂଆଁ ପତ୍ର, କପା, ଛୁଗପଟ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରଧାନ ।

ତଳମାଳ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ଅଟେ । କଟକ ସହରର ଜଳବାୟୁ ଉତ୍ତମ ଅଟେ ; ସେଠାରେ ରହି କାଠଯୋତ୍ତୀନଦୀର ଜଳ ପାନ ଓ ତହିଁରେ ସ୍ନାନ କରି ଅନେକ ପ୍ରବାସୀ ମାଲେଇୟା ଜୁରୁକୁ ଅଶ୍ୱେଗ୍ୟ ଲଭି କରନ୍ତି ।

୧୨ଶ ପାଠ ।

ପୁରୀଜିଲ୍ଲାରେ କେତୋଟି ସବ୍‌ଡିଭିଜନ ଅଛି ? କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ * ଗୋଟି । ଜିଲ୍ଲାର ପୂର୍ବ ଦିଗର କେତେକ ଅଂଶ ଓ ସମସ୍ତ ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗ ଘେନି କଟକ ସବ୍‌ଡିଭିଜନ ; ତହିଁର ଉତ୍ତର ସୀମାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଜିଲ୍ଲାର ପୂର୍ବ ଭାଗର ଅସ୍ତକାଂଶ ଓ ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବର କେତେକ ଅଂଶ ଘେନି କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ; ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶ ଘେନି ଯାଜପୁର ସବ୍‌ଡିଭିଜନ ଗଠିତ ହୋଇଅଛି । କଟକ ସବ୍‌ଡିଭିଜନର ଦକ୍ଷିଣ-ପଶ୍ଚିମ କୋଣରେ ବାଙ୍କୀଠାରେ ଜଣେ ତହସିଲଦାରଙ୍କ କଚେରୀ ଅଛି । ପୁରୀ ସେଠାରେ ଜଣେ ଦେଶୀୟ ରାଜା ସ୍ଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ସେ ନରହତ୍ୟା କରିଥିବାରୁ ୧୮୪୦ ମସିହାରେ ତାହା ଖାସ୍ କରି ସରକାରବାହାଦୁର ନିଜେ ଶାସନ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାରେ କେତୋଟି ଥାନା ଅଛି ? କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ ତହିଁ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଥାନା । ଏକା କଟକ ସବ୍‌ଡିଭିଜନରେ * ଗୋଟି :— କଟକ, ବାଙ୍କୀ, ସାଲେପୁର, ଜଗତସିଂହପୁର ଓ ଚରତୋଳ । କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ସବ୍‌ଡିଭିଜନରେ * ଗୋଟି :—କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଅଳୀ ଓ ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡେଇ । ଯାଜପୁର ସବ୍‌ଡିଭିଜନରେ ୨ ଗୋଟି :—ଯାଜପୁର ଓ ଧର୍ମଶାଳା । ମାନସି ଦେଶୀ ସ୍ତ୍ରୀର କର, କେଉଁ ଥାନାର କେଉଁ ଦିଗରେ ଅନ୍ୟ ଥାନାମାନ ଅଛି ।

କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ ୨୨ ଗୋଟି ପ୍ରଗଣା ଅଛି; ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାରେ କେତେଗୋଟି?

ମାନ ଯଦି ଦେଖି କହୁ କଟକର କେଉଁ ଅଢ଼େ କନିକା, ଅଳୀ, ବୁଢ଼ିଗା, ଦୀର୍ଘା, ସୁଜନା, ହରିଶପୁର, ମଧୁପୁର, ତମପଡ଼ା ଓ ପଟିଆ । ଏଗୁଡ଼ିକୁ କିଛି ବୋଲିଯାଏ । ପୂର୍ବେ ଏଠାର ରାଜାମାନେ ଗଡ଼ଜାତର ରାଜାମାନଙ୍କ ଭୁଲ୍ଲ ସରକାରବାହାଦୁରଙ୍କୁ କର ଦେଇ ଅପଣା ରାଜ୍ୟ ଅପେ ବୁଝୁଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଭାଗପରି ଏହି କିଛିମାନ ସରକାର ବାହାଦୁର ଶାସନ କରନ୍ତି । କିଛିର ରାଜାମାନେ କଟକ ଜିଲ୍ଲାକୁରଙ୍କର ଅଧୀନ । ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ଚରପ୍ରାୟୀ ବନୋବସ୍ତ ଅଛି; ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ କର ପୂର୍ବରୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି ତାହା ଆଉ ସରକାରବାହାଦୁର ବୁଝି କରିବେ ନାହିଁ ।

କଟକ ସବ୍‌ଡିଭିଜନର ବାଙ୍କୀ ବିଭାଗରେ ବୈଦ୍ୟେଶ୍ବର ନାମକ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ଗ୍ରାମ ମହାନଦୀ କୂଳରେ ଅଛି । ସେଠାରେ ଅନେକ ମହାଜନ ଓ କାଣ୍ଡଗର ଅଛନ୍ତି । ଅତି ସୁନ୍ଦର ଛାଳ, ଗରୁ ଓ ବାସନ ତିଆରି ହୁଏ । ଏହା ବାଣିଜ୍ୟର ଏକ ପ୍ରଧାନ ସ୍ଥାନ; ନଦୀକୂଳରେ ଷ୍ଟବାୟୋଗେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ମାଲ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ଆସିବାର ସୁବିଧା ଅଛି ।

ବୈଦ୍ୟେଶ୍ବରଠାରେ ନୌକାରେ ବସି ମହାନଦୀର ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ କୋଣରେ କିଛି ଦୂର ଗଲେ କଟକ ସହର ପଡ଼େ । କଟକ ଓଡ଼ିଶାର ରାଜଧାନୀ । ସେଠାରେ କର୍ମଶୂର ଓ ଜିଜ୍ଞାସାହେବମାନଙ୍କର କଟେରୀ ଅଛି ଏବଂ ଜଣେ ଜିଲ୍ଲା କଲେକ୍ଟର ମଧ୍ୟ ଥାନ୍ତି । ଗୋଟିଏ କଲେକ୍ଟର ୪ ଗୋଟି ଏଣ୍ଡ୍ରାନ୍ଟୁ, ଗୋଟିଏ ଡାକ୍ତରୀ ଓ ଗୋଟିଏ ସର୍ବେ ସ୍ଥୁଲ ଅଛି । ଭୂପାର କାଣ୍ଡଗରରେ କଟକୀ ବଣିଆମାନେ ସବୁଦିନ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଏଠାଭୁଲ୍ଲ ତାରକସିକାମ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ହୁଏ ନାହିଁ । ମୋତିମାନେ ଏକ-ପ୍ରକାର ତଟି ଜୋତା ଓ ମରହଟ୍ଟି ଜୋତା କରନ୍ତି ଯେ ତାହା ଦେଖିବାକୁ ଯେମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ପିନ୍ଧିବାକୁ ତେମନ୍ତ କୋମଳ । ଶିଙ୍ଗର ଅତି ସୁନ୍ଦର ବାଡ଼ି

ଓ ନାନା ପ୍ରକାର ଖେଳନା ଏଠାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ । କଲିକତାବାସୀ, ବଙ୍ଗ-
ବାସୀ ଓ ଅନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର ଲୋକମାନେ ବିଶେଷ ଆଦରରେ ସେହି ଦ୍ରବ୍ୟ-
ମାନ କିଣନ୍ତି । ନାନା ଦେଶର ଲୋକେ ଏଠାରେ ଆସନ୍ତି ଏବଂ ନାନା ଦେଶ
ବିଦେଶର ନାନା ପ୍ରକାର ସଦାର୍ଥ ମିଳେ । ସହର ନିକଟରେ ଏକ ରେଳ-
ଷ୍ଟେଶନ୍ ଅଛି ଏବଂ ନଦୀ, ନାଳ ଓ ରେଳର ସଙ୍ଗମସ୍ଥଳ ଥିବାରୁ ବାଣିଜ୍ୟ
ପକ୍ଷରେ ଏହା ବିଶେଷ ସୁବିଧାଜନକ । ଏଠାରେ ହିନ୍ଦୁ, ମୁସଲମାନ,
ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଜୈନ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ଧର୍ମମନ୍ଦିରମାନ ଅଛି ।

ମହାନଦୀକୂଳରେ ସହର ମଧ୍ୟରେ ଏକ କିଛି ଅଛି, ତାହାର ନାମ
ବାରବାଟି; ତାହା ଚାରିପାଖରେ ଗୋଟିଏ ଖାଇ ଦେଇଅଛି । ପୁରୀ
କିଛି ମଧ୍ୟରେ ସୈନ୍ୟ ରହୁଥିଲେ; ଏବେ ସହରର ସାହେବ ଓ ବିବି-
ଧମାନଙ୍କର ତାହା ଖେଳଘର ହୋଇଅଛି । ତହିଁ ନିକଟରେ ସରକାର
ବାହାଦୁରଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନେ ରହିବାର ସ୍ଥାନ; ତାହାକୁ କେଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ
ବୋଲନ୍ତି । ତେଲଙ୍ଗା ସିପାହୀ ଏକଦଳ ସବୁଦିନେ ଏଠାରେ ରହୁଥିଲେ,
ଅଳ୍ପଦିନ ହେଲା ସରକାରଙ୍କ ହୁକୁମରେ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଯାଇଅଛନ୍ତି ।
ସହରର ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗରେ କାଠଯୋଡ଼ୀ କୂଳରେ ଏକ ଅତି ଉଚ୍ଚ ପଥର
ବନ୍ଧ ଅଛି । ସେହି ବୃଦ୍ଧବନ୍ଧ ଥିବାଯୋଗେ ନଦୀବଢ଼ିବେଳେ ସହର
ଭିତରକୁ ପାଣି ଆସିପାରେ ନାହିଁ; ତାହା ନ ଥିଲେ କଟକ ସହର
ରହିପାରନ୍ତା ନାହିଁ

କଟକର ପ୍ରାୟ ୩ ମାଇଲ ଦୂରରେ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ପାହାଡ଼ ଅଛି । ତହିଁ
ଉପରେ ଧବଳେଶ୍ଵର ମହାଦେବଙ୍କର ଦେଉଳ ଥିବାରୁ ତାହାକୁ ଧବଳେ-
ଶ୍ଵର ବୋଲାଯାଏ । ତାହା ଆଠଗଡ଼ରୁଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଯାଏ । ସେ ସ୍ଥାନଟି
ଅତିଶୟ ମନୋହର ଓ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟକର । ଚାରିପାଖରେ ମହାନଦୀ ଓ କାଠ-
ଯୋଡ଼ୀ ଦେଇଅଛି; ଚିଲିକାର କାଳୀଜୟୀ ପରି ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ
ସ୍ଥାପ ବୋଲିପାରେ ।

କଟକର ପୂର୍ବଦିଗରେ ମହାନଦୀ ଯେଉଁଠାରେ ସମୁଦ୍ର ସହିତ ମିଶିଥାନ୍ତି ସେହିଠାରେ ବଞ୍ଚାବର ବୋଲି ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମ ଅଛି । ସେହିଠାରେ ଏକ ଅତି ଉଚ୍ଚ ପ୍ରମୁ ଉପରେ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳୁ ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଅଲୈକ ଜଳେ; ସମୁଦ୍ରରେ ଯାଉଥିବା ଜାହାଜର ଲେକେ ସେହି ଅଲୈକ ଦେଖି ଜାଣିପାରନ୍ତି ଯେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥଳ ଓ ଗ୍ରାମ ଅଛି । ସେହି କାରଣରୁ ତହିଁର ନାମ ବଞ୍ଚାବର ହୋଇଅଛି ।

ସମୁଦ୍ରରେ ଅନେକ ସମୟରେ ଝଡ଼ ଭୂପାତ ହୁଏ ଏବଂ ଜାହାଜ ନଙ୍ଗର ପକାଇ ନିରାପଦରେ ରହିପାରେ ନାହିଁ । ଯେଉଁଠାରେ ସମୁଦ୍ର ସ୍ଥଳ ମଧ୍ୟକୁ ପଶିଆସିଥାଏ କିମ୍ବା ଯେଉଁଠାରେ ନଦୀ ସମୁଦ୍ରରେ ମିଶି-ଥାଏ ସେଠାରେ ଜାହାଜ ନିରାପଦରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ରହିପାରେ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଲଦବାର ଓ ଉତ୍ତରବାର ସୁବିଧା ହୁଏ । ସେହିପରି ସ୍ଥାନକୁ ବନ୍ଦର ବୋଲନ୍ତି; ବଞ୍ଚାବର ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦର ।

ତାହାର ଅନ୍ୟ ନାମ ଫଲ୍‌ପବଣ୍ଡ । ସେହିଠାରେ ଦେଖିବ ସ୍ଥଳଭାଗ କ୍ରମେ ସବୁ ହୋଇ ସମୁଦ୍ର ଭିତରକୁ ପଶିଯାଇଅଛି । ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ଥଳ ସେହିପରି ସବୁ ହୋଇ ସମୁଦ୍ର ଭିତରକୁ ପଶିଯାଇଥାଏ ତାହାକୁ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବୋଲନ୍ତି । ଫଲ୍‌ପବଣ୍ଡ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ତର୍ଗତ । କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ ଆଉ ଏକ ଅନ୍ତର୍ଗତର ନାମ ପାମିର ।

୧୩ଶ ପାଠ ।

କେନାଲରେ କଟକଠାରୁ ଜାହାଜରେ ଗଲେ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଲକ୍ଷ୍-ଠାରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ପ୍ରାୟ ୧୨ ଦିନ ସମୟ ଲାଗେ । ସେହିଠାରେ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ସବ୍‌ଡିଭିଜନ ସହର । ତାହା ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ସହର; ତହିଁରେ ବଲରାମଜିଉଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଅଛି ଏବଂ ସେଠାକୁ ଅନେକ ବୈଷ୍ଣବ ଓ

ସନ୍ଧ୍ୟାସୀମାନେ ଆସନ୍ତି । ଜଣେ ଡେପୁଟି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଓ ଜଣେ ମୁନ୍ସିଫଙ୍କ କଚେରୀ, ରେକିଷ୍ଟ୍ରୀ କଚେରୀ, ଗୋଟିଏ ଏଣ୍ଟ୍ରାନ୍ସ ସ୍କୁଲ ଓ ତାକ୍ରୁରଖାନା ଅଛି । ସେହି ସହରର ନିକଟରେ ଗୁଲ୍‌ନଗର ବୋଲି ଏକ ବୃହତ୍ ଗ୍ରାମରେ ଅନେକ ତନ୍ତ୍ରୀ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଅତି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ମୂଢାଲୁଗା ବୁଣନ୍ତି । ଯୋଡ଼ିଏ ଲୁଗା ବା ଖଣ୍ଡିଏ ଶାଢ଼ୀର ଦାମ ଟ ୫୦ କା ବା ତହିଁ ଅଧିକରେ ବିକ୍ରୟ ହୋଇପାରେ ।

ବୈତରଣୀ ନଦୀ କୂଳରେ ଯାଜପୁର ସହର । ପୁରୀ କଟକରୁ ଏଠାକୁ ନାଲରେ କଳ-ଜାହାଜ ଯିବା ଆସିବା କରୁଥିଲା; ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାଜପୁର-ହେଡ଼ା ଷ୍ଟେଶନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରେଳଗାଡ଼ୀରେ ଯାଇ ସେଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୧୨ ମାଇଲ ବଳଦଗାଡ଼ୀରେ, ଶୁଆରରେ ଅବା ଚାଲି ଯିବାକୁ ହୁଏ । ଯାଜପୁରରେ ବିରଜାଠାକୁରଣୀଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଅଛି; ସେଥିପାଇଁ ଏହାର ନାମ ବିରଜାପାଠ । ଅନେକ ପ୍ରାଚୀନ ଜାତିଚିହ୍ନ ଅଛି; ଏବଂ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଶିବଲିଙ୍ଗ ଦେଖାଯାନ୍ତି । ପୁରୀ ଏ ନଗର ଓଡ଼ିଶାର ରାଜଧାନୀ ଥିଲା । ସେଠାରେ ଜଣେ ଡେପୁଟି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଓ ଜଣେ ମୁନ୍ସିଫଙ୍କ କଚେରୀ, ରେକିଷ୍ଟ୍ରୀ କଚେରୀ, ଏଣ୍ଟ୍ରାନ୍ସ ସ୍କୁଲ ଓ ତାକ୍ରୁରଖାନା ଅଛି ।

କଟକ ସହରର ପ୍ରାୟ ୪ ମାଇଲ ଉତ୍ତର-ପଶ୍ଚିମକୋଣରେ ଚଉଦୁଆର ଗ୍ରାମ । ସେଠାରେ ପୁରାତନ ଭଗ୍ନପ୍ରାଚୀର ଇନ୍ଦ୍ୟାଦି ଦେଖିଲେ ଅନୁମାନ ହୁଏ ଯେ ପୁରୀ ତାହା ଏକ ଗଡ଼ ବା କିଲ୍ଲା ଥିଲା । ତହିଁର ଉତ୍ତର-ପୁର୍ବ ଅଡ଼େ ଛତ୍ରା ବଜାର । ସେଠାରେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଦୋକାନ ଅଛି, ପ୍ରବାସୀମାନେ ରହିବା ପାଇଁ ଚଢ଼ିଘର ଅଛି ଓ ଅନେକ ବାସନ ବିକ୍ରୟ ହୁଏ ।

କଟକଜିଲ୍ଲା ମଧ୍ୟରେ ଝଙ୍କଡ଼ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ଗ୍ରାମ । ସେଠାରେ ସାରଳାଠାକୁରଣୀଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଅଛି । ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରାଚୀନ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିକିମାନେ କାବ୍ୟର ଆରମ୍ଭରେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରବ ଗାୟନ କରନ୍ତି ।

ଯେଉଁ ସାରଳାଦାସଙ୍କ ମହାଭାରତଯୋଧ୍ୟ ଲୋକେ ବୋଲନ୍ତି ସେହି ମହାଭା ଏହି ଗ୍ରାମରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । କଟକ ସହରଠାରୁ ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ କିସନ୍ନଗର ଗ୍ରାମରେ ଅନେକ ବଙ୍ଗାଳୀ କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥମାନଙ୍କର ନିବାସ ଅଛି । ସେଠାରେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ତନ୍ତ୍ର ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଉତ୍ତମ ଲୁଗା ଓ ଗାମୁଛା ବୁଣନ୍ତି ଏବଂ ନାନାସ୍ଥାନରେ ନେଇ ବିକ୍ରୟ କରନ୍ତି ।

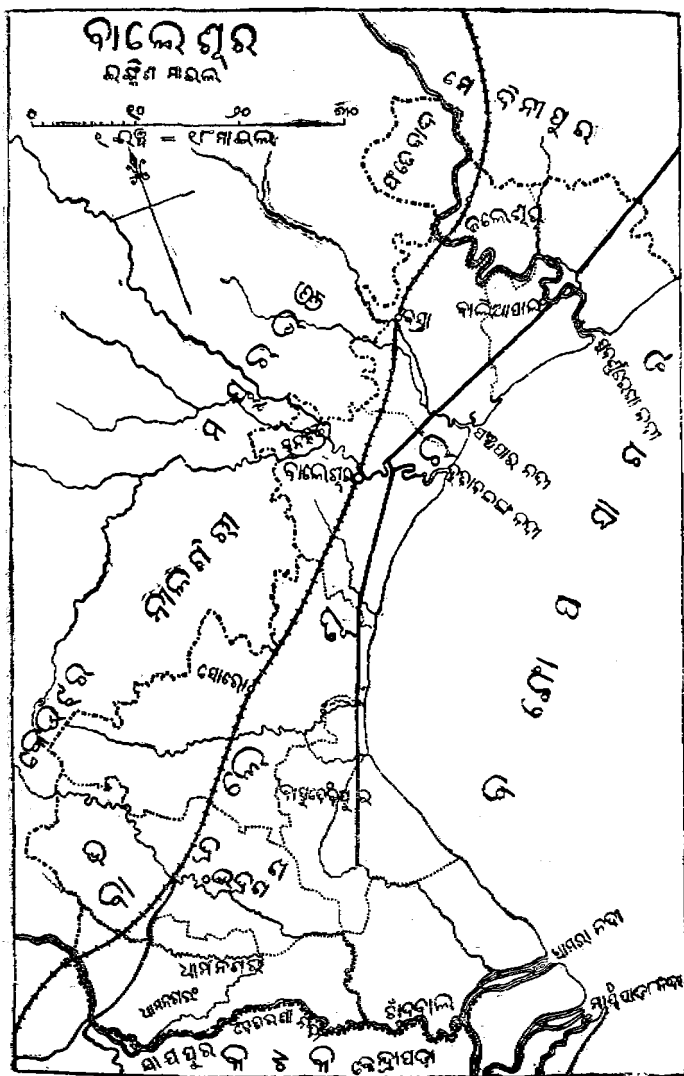
ମାନଚିତ୍ରରେ ଓଁଳାବର, ଅସୁରେଶ୍ୱର, କଲ୍ୟାଣପୁର, ପୁନାଙ୍ଗ, ମହାଙ୍ଗା, ସୁଙ୍ଗାଡ଼ା, ସିନ୍ଧୋ, ରଘୁନାଥପୁର ଓ ବନ୍ତାରପୁର ଗ୍ରାମମାନ ଦେଖ । ଏମାନ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରଧାନ ଗ୍ରାମ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମ ଭୂମି ନିଜ ଗ୍ରାମର ଓ କଟକସହରର କେଉଁ ଅଢ଼େ କେତେଦୂର ତାହା ସ୍ଥିର କର ।

ପୁଣି ଜିଲ୍ଲା ପରି କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ ମଧ୍ୟ ହାଟମାନ ଅଛି । ମାନଚିତ୍ରରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସ୍ଥାନମାନ ଦେଖ:—ଟାଙ୍ଗୀ, କୁମୁଡ଼ା, ହରିପୁର, ବିଲହାଟ, କଲାପଥର, ଭଦ୍ରେଶ୍ୱର, ଚଢ଼ିକା, ଭୂଲସୀପୁର ପ୍ରଧାନ ହାଟମାନ ଅଟେ ।

୧୪ଶ ପାଠ ।

ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିଅଛୁ ଯେ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା; ତେବେ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାର କେଉଁ ଅଢ଼େ କଟକ ଜିଲ୍ଲା? ମାନଚିତ୍ରରେ ଦେଖି ପୁଣି ଜିଲ୍ଲା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ନଦୀ ଅଛି; ତାହାର ନାମ କ'ଣ? ବୈତରଣୀ ନଦୀ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାର ଦକ୍ଷିଣସୀମା; ସମୁଦ୍ର ପୂର୍ବସୀମା; ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଓ ମେଦନୀପୁର ଜିଲ୍ଲା ଉତ୍ତରସୀମା; ଏବଂ ମାଲଗିରି, ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଓ କେନ୍ଦୁଝର ପଶ୍ଚିମସୀମା ଅଟେ ।

ଏହି ଜିଲ୍ଲାର ଅକାର ସହିତ କଟକ ଓ ପୁଣି ଜିଲ୍ଲାର ଅକାର ତୁଳନା କର । ଉତ୍ତରରୁ ଦକ୍ଷିଣକୁ ଏହାର ଲମ୍ବା ୪୫ କୋଶ ପ୍ରାୟ;

ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାର ମାନବିକ ।

କିନ୍ତୁ ଓସାର ସବୁଠାରେ ସମାନ ନୁହେଁ । ମାନବ ଦେଖିଲା ମାତ୍ରେ ଜାଣିବ ଯେ ଦକ୍ଷିଣର ଅଳ୍ପ ଅଂଶ ଉତ୍ତରଭାଗ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଓସାର ଅଟେ । ଦକ୍ଷିଣର ସେହି ଅଂଶରେ ଓସାର ପ୍ରାୟ ୨୫ କ୍ରୋଶ ହେବ ; କିନ୍ତୁ ସେହିଠାରୁ ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ସବୁ ହୋଇ ଯାଇଅଛି ଏବଂ ଓସାର ୨, ୨ କ୍ରୋଶରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ । ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟ ଓଲିକର ବାଟ । ଏ ଜିଲ୍ଲାର ଭୂମିର ପରିମାଣ ୨୦୭୭ ବର୍ଗମାଇଲ ; କଟକ ଓ ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା ସହିତ ତୁଳନା କର । ଏହାର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ୧୦ ଲକ୍ଷ ହେବ । ତିନି ଜିଲ୍ଲା ମଧ୍ୟରେ କେଉଁ ଜିଲ୍ଲାରେ ସର୍ବାପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ? କେଉଁ ଜିଲ୍ଲାରେ ଉଣା ?

ବୈତରଣୀ ନଦୀ ଏହି ଜିଲ୍ଲାର ଦକ୍ଷିଣ—ପଶ୍ଚିମ କୋଣରୁ ବାହାରେ ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ କୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହିଯାଇ ସମୁଦ୍ରରେ ମିଶିଅଛି । ନଦୀର ଉତ୍ପତ୍ତି ଦୂର ଗଡ଼ଜାତ ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇଅଛି ; ଏହାର ମୁହାଣର ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ଚନ୍ଦବାଲ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଗ୍ରାମ ଓ ବନ୍ଦର । ସେଠାକୁ କଲକତାରୁ ସମୁଦ୍ରବାଟେ ବଡ଼ କଲକାହାଜମାନ ଆସେ । ବଡ଼ ମହାଜନମାନଙ୍କର ଗୋଦାମ, ଚଟିଘର, ବଜାର, ଡାକ୍ତରଖାନା ଅଛି । କଟକରୁ କେନାଲବାଟେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ମାଲ ଏଠାକୁ ଆସି ବଡ଼ ଜାହାଜରେ କଲକତା ଯାଏ ଏବଂ କଲକତାରୁ ଆସି କ୍ଷୁଦ୍ର ଜାହାଜ ଓ ନୌକାରେ କଟକ ଆସେ ।

ବୈତରଣୀ, ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଓ ଖରସୁଆ ଯେଉଁଠାରେ ସମୁଦ୍ରରେ ମିଶିଅଛି ତାହାକୁ ଧାମର ମୁହାଣ ବୋଲନ୍ତି । ସେଠାରେ ନଦୀ ଏତେ ଓସାର ଯେ କୁଲ ଦିଶେ ନାହିଁ, ସମୁଦ୍ର ପରି ବୋଧ ହୁଏ । ଚନ୍ଦବାଲଠାରୁ ଜାହାଜ ସେହିବାଟେ ପୂର୍ବଦିଗରେ ଅଳ୍ପଦୂର ଗଲେ ସମୁଦ୍ରରେ ପଡ଼େ । ମୁହାଣର ପାଣି ମାଟିଆ ; ସମୁଦ୍ରର ପାଣି ଘନମାଳ ବା କଳା ହୁଏତୁ ଲୋକେ କଳାପାଣି ବୋଲନ୍ତି ।

ଜିଲ୍ଲାର ଦକ୍ଷିଣ ଓ ପୂର୍ବ ଭାଗରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ନଦୀ ଅଛି ; ତାହାର ନାମ ଶାଳନ୍ଦୀ । ଗଡ଼ଜାତ ମଧ୍ୟରୁ ଆସି ତାହା ବୈତରଣୀ ସହିତ ମିଶି-ଅଛି । ଶାଳନ୍ଦୀ କ୍ଷୁଦ୍ର ସ୍ତ୍ରୀରୁ ବୈତରଣୀ ସହିତ ମିଶି ନିଜ ନାମ ହରାଇ-ଅଛି ; ଯେଉଁଠାରେ ମିଶିଅଛି ସେହିଠାରୁ ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନଦୀର ନାମ ଶାଳନ୍ଦୀ ନୁହେଁ, ବୈତରଣୀ । ଯେଉଁ ନଦୀ ସେହିପରି ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ଭିନ୍ନ ଧାରାରେ ବହି ଆସି ଆଉ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ନଦୀ ସଙ୍ଗେ ମିଶି ସମୁଦ୍ରରେ ପଡ଼ିଥାଏ ତାହାକୁ ଉପନଦୀ ବୋଲନ୍ତି । ଶାଳନ୍ଦୀ ବୈତରଣୀର ଗୋଟିଏ ଉପନଦୀ; ତାହାର ଜଳ ଅତିଶୟ ସ୍ବଚ୍ଛ । ବୈତରଣୀର ଆଉ ଏକ ଉପନଦୀର ନାମ ମତେଇ ।

କାଶିବାସ ନାମରେ ଏକନଦୀ ପଶ୍ଚିମସୀମା ନୀଳଗିରି ମଧ୍ୟରୁ ଆସି ଜିଲ୍ଲାର ମଧ୍ୟଭାଗ ବାଟେ ଯାଇ ସମୁଦ୍ରରେ ମିଶିଅଛି । ତାହାର ମୁହାଣ ନିକଟରେ ଲକ୍ଷ୍ମଣପୁର ବନ୍ଦର ; ସେଠାରେ ସାମାନ୍ୟ ପରିମାଣ ବାଣିଜ୍ୟ ହୁଏ । ଜିଲ୍ଲାର ଉତ୍ତର ଭାଗରେ ବୁଢ଼ାବଳଙ୍ଗ ନଦୀ ଅଛି । ମୟୂରଭଞ୍ଜ-ଗଡ଼ଜାତ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି ବାଲେଶ୍ବର ସହର ବାଟେ ତାହା ବନ୍ଧି ଗଡ଼ରେ ଯାଇ ସମୁଦ୍ରରେ ମିଶିଅଛି । ଆଉ ଅଳ୍ପକ ଉତ୍ତରଭାଗରେ ପୁରୀରେଖା ନଦୀ ପ୍ରଧାନ ଅଟେ । ତାହାର କୂଳରେ ଜଳେଶ୍ବର ଏକ ପ୍ରଧାନ ଗ୍ରାମ ଓ ଥାନା । ତାହାର ପୂର୍ବକୁ ଅଳ୍ପଦୂର ଗଲେ ବାଲିଆପାଲ ଏକ ଥାନା ଓ ବନ୍ଦରଠାରେ ପହଞ୍ଚିବ । ନଦୀର ମୁହାଣରେ ପିପିଲି ବୋଲି ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ବନ୍ଦର ଅଛି ।

ବାଲେଶ୍ବର ଜିଲ୍ଲାର ସମସ୍ତ ନଦୀ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରୁ ବହି ଆସି ପୂର୍ବଦିଗରେ ସମୁଦ୍ରରେ ମିଶିଅଛି । ତେବେ କେଉଁ ଆଡ଼ ଉଠେ ? କେଉଁ ଆଡ଼ ନାହିଁ ? ପାହାଡ଼ ପର୍ବତ କେବଳ ପଶ୍ଚିମସୀମାରେ ଅଛି ; ଜିଲ୍ଲା ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ । ଉତ୍ତରଦିଗରେ ଏ ଜିଲ୍ଲା କଟକ ଜିଲ୍ଲା ଅପେକ୍ଷା ଉଚ୍ଚା ହେବ । ଜଳବାୟୁ

ବିଶେଷ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ନୁହେଁ; ବରଂ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ଅସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ବୋଲି
ଯାଇପାରେ ।

୧୫ଶ ପାଠ ।

ପୁଣି ଓ କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ କେତୋଟି ସବ୍‌ଡିଭିଜନ? ବାଲେଶ୍ୱର
ଜିଲ୍ଲାରେ ୨ ଗୋଟି । ଜିଲ୍ଲାର ଦକ୍ଷିଣ ଅଂଶ ଉଦରଖ ଓ ଉତ୍ତର
ଅଂଶ ବାଲେଶ୍ୱର ସବ୍‌ଡିଭିଜନର ଅନ୍ତର୍ଗତ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ସବ୍‌ଡିଭିଜନରେ ୫ ଗୋଟି ଥାନା ଅଛି; ଉତ୍ତର-ପଶ୍ଚିମ
ଭାଗରେ ଜଲେଶ୍ୱର ଥାନା; ତହିଁର ପୂର୍ବଭାଗ ବସ୍ତା; ତହିଁର ଦକ୍ଷିଣ-
ପୂର୍ବରେ ବାଲିଆପାଲି; ତହିଁର ଦକ୍ଷିଣ-ପଶ୍ଚିମରେ ବାଲେଶ୍ୱର ସଦର;
ଓ ତହିଁର ଦକ୍ଷିଣ ଅଡ଼େ ସୋର ଥାନା । ଉଦରଖ ସବ୍‌ଡିଭିଜନରେ
୧ ଗୋଟି ଥାନା:—ସୋରର ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବରେ ବାସୁଦେବପୁର; ତହିଁର
ଦକ୍ଷିଣରେ ଚୂନବାଲି; ତହିଁର ପଶ୍ଚିମରେ ଧାମନଗର ଓ ତହିଁର
ଉତ୍ତରରେ ଉଦରଖ ଥାନା ।

ଏହି ଜିଲ୍ଲାରେ ୨୨ ଗୋଟି ପ୍ରଗଣା ଓ ଛ ହଜାରରୁ ଅଧିକ ଗ୍ରାମ
ଅଛି । କଟକ ଓ ପୁଣି ଜିଲ୍ଲାରେ କେତେ?

ଯେମନ୍ତ ମହାନଦୀ କୂଳରେ କଟକ ଯେମନ୍ତ ବୁଢ଼ାବଳଙ୍ଗ କୂଳରେ
ବାଲେଶ୍ୱର ସହର ଅଛି । ସେଠାରେ ଜଣେ ଜିଲ୍ଲାକଲେକ୍ଟର ଓ ମୁନ୍-
ସିଫଙ୍କ କଚେରୀ ଅଛି । ରେଳଷ୍ଟେଶନଠାରୁ ସହର ଅଳ୍ପ ଦୂର । ରେଳ
ହେବା ପୂର୍ବେ ଏହା ଏକ ପ୍ରଧାନ ବନ୍ଦର ଥିଲା ଏବଂ କଲିକତାରୁ ପ୍ରତି
ସପ୍ତାହ ଜାହାଜ ଆସୁଥିଲା । ଏଠାରେ ଅତିସୁନ୍ଦର ବାସନ ବିକ୍ରୟ ହୁଏ
ଏବଂ ଚାଉଳ ବିଦେଶକୁ ରପ୍ତାନୀ ହୁଏ । ଦୁଇଟି ଏସ୍ଥାନସ୍ଥଳ ଏବଂ
ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ତାକୁରଖାନା ଅଛି ।

ସହର ନିକଟରେ ରେମୁଣା ବୋଲି ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଗ୍ରାମ ଅଛି । ତହିଁରେ ଅନେକ ଥଣ୍ଡା ଓ କଂସାଣ୍ଡମାନଙ୍କ ନିବାସ । ସେମାନେ ବାଲେଶ୍ୱର ବାସନ ଇଆର କରନ୍ତି । ସେଠାରେ ଶାଣ୍ଡେଶ୍ୱର ଗୋପୀନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ରେମୁଣା ନିକଟରେ କଳାପାହାଡ଼ସାହା ଗ୍ରାମରେ ଅନେକ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ନିବାସ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶର ଦେବଦେବୀଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତିମାନ ଯେଉଁ କଳାପାହାଡ଼ ଭାଙ୍ଗି ଖଣ୍ଡିତ କରୁଥିଲା ସେ କିଛିଦିନ ଏହିଠାରେ ବାସ କରୁଥିଲା ବୋଲି ଏହାର ନାମ କଳାପାହାଡ଼-ସାହା ହୋଇଅଛି ।

ରାଉବଣିଆ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ଗ୍ରାମ; ସେଠାରେ ଅତିପ୍ରାଚୀନ ଦୁର୍ଗର ଚିହ୍ନ ଦେଖାଯାଏ । କୁପାରିରେ ବୌଦ୍ଧମାନଙ୍କ ପ୍ରାଚୀନ କୀର୍ତ୍ତି ଅଛି । ଭଦରଣ ସବ୍‌ଡିଭିଜନ ସହର ଶାଳନ୍ଦୀନଦୀ କୂଳରେ ଅଛି । ସେଠାରେ ରେଳଷ୍ଟେଶନ ଓ ବୃହତ୍ ମୁସଲମାନବସତି ଅଛି । ଜଣେ ତେପୁଟି-କଲେକ୍ଟର ଓ ଜଣେ ମୁନ୍ସିଫ୍ ଥାନ୍ତି ଏବଂ ଏଣ୍ଟାନ୍ସମୁଲ୍ ଓ ଡାକ୍ତର-ଖାନା ଅଛି ।

ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ଜିଲ୍ଲା ପର ଏ ଜିଲ୍ଲାରେ ମଧ୍ୟ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ହାଟ ଅଛି । ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଦେଉଳା, ସିଙ୍ଗଳା, ଭୁଞ୍ଜିଗଡ଼ିଆ, ରେମୁଣା, ଭଦରଣ, ପୁବୋଲ୍ ଓ ଜାମହାଡ଼ି ପ୍ରଧାନ ଅଟେ ।

୧୭ଶ ପାଠ ।

ଉପଶେଷ୍ଟ ଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲା ଓ ଆଉ ଗୋଟିଏ କ୍ଷୁଦ୍ର ଜିଲ୍ଲାକୁ ଏକତ୍ର ମୋଗଲବନ୍ଦୀ ବୋଲିଯାଏ । ପୂର୍ବେ ଅନଗୁଳ ଜଣେ ଦେଶୀୟ ରାଜାଙ୍କ ଅଧୀନ ଥିଲା । ରାଜା ବାରମ୍ବାର ସରକାର ବାହାଦୁରଙ୍କ ଆଦେଶ ନ ମାନିବା ଓ ତାଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧର ଚେଷ୍ଟା କରିବାରୁ ତାହା ୧୮୭୪

ମସୀହାରେ ଖାସ୍ ହୋଇ ମୋଗଲବନ୍ଦୀରେ ମିଶିଅଛି । ଏ ଜିଲ୍ଲାରେ ଦୁଇ ଗୋଟି ସବ୍‌ଡିଭିଜନ ; କନିମାଲ ଓ ଅନଗୁଲ । ତାହା ଅନ୍ୟ ଛନ ଜିଲ୍ଲାକୁ ଲାଗି ନାହିଁ । କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ପଶ୍ଚିମସୀମାକୁ ନିକଟ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ ଆଠଗଡ଼, ବଡ଼ାମ୍ବା ଓ ହିନ୍ଦୋଲ ଗଡ଼ଜାତ ଅଛି । ତାହାର ଉତ୍ତରସୀମା ରେଢ଼ାଖୋଲ, ବାମଣ୍ଡା ଓ ତାଳଚେର ; ଦକ୍ଷିଣସୀମା ହିନ୍ଦୋଲ, ନରସିଂହପୁର ଓ ଦଶପଲ୍ଲୀ ; ପୂର୍ବସୀମା ତାଳଚେର, ହିନ୍ଦୋଲ ଓ ଡେଙ୍କାନାଳ ; ଏବଂ ପଶ୍ଚିମସୀମା ବୋଦ, ଆଠମଲ୍ଲିକ ଓ ରେଢ଼ାଖୋଲ । ସେ ଜିଲ୍ଲାରେ ପ୍ରାୟ ଦେଢ଼ହଜାର ଗ୍ରାମ ଓ ଦେଢ଼ଲକ୍ଷରୁ କିଛି ଅଧିକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ; ଭୂମିପରମାଣ ୧୭୮୯ ବର୍ଗମାଇଲ । ପ୍ରଧାନ ନଗର ହୁଲୁରଶିଖାରେ ମାକିଷ୍ଟେଟକ କଚେରୀ, ଡାକ୍ରରଖାନା ଓ ବଜାର ଅଛି । ନୂଆଖେତା, କନ୍ତମେଘ ଓ ତଳଗଡ଼ରେ ମଧୁର କମଳାଲେମ୍ବୁ ମିଳେ । ତଳମୂଳ, ମାଣିକଯୋଡ଼ା, ପୁରୁଣାକୋଟ ଓ ଜଗନ୍ନାଥପୁରରେ ଅଭୁ ଓ ଉପରବିଷ ଓ ଇଗୁଡ଼ିରେ ଲୁହା ମିଳେ ।

କନିମାଲ ସବ୍‌ଡିଭିଜନରେ ବଶିପଡ଼ା ପ୍ରଧାନ ସ୍ଥାନ ଅଟେ । ସେହିଠାରେ କନିମାନଙ୍କର ବସତି । ସେମାନେ ନିତାନ୍ତ ଅସଭ୍ୟ ଜାତି ; ପୂର୍ବେ ପବି ପିନ୍ଧୁଥିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ କେହି ଲୁଗା ପିନ୍ଧନ୍ତି ଓ ପାଠ ପଢ଼ନ୍ତି । ସେଠାରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଭଲ ରହେ ନାହିଁ । ବଶିପଡ଼ାରେ କଚେରୀ, ଡାକଘର ଓ ଜେଲଖାନା ଅଛି ।

ଜିଲ୍ଲାର ଅଧିକାଂଶ ଘୋରଜଙ୍ଗଲ ଓ ହିଂସ୍ରଜନ୍ତୁରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ; ହାତୀ, ବାଘ, ଭଲୁ ଇତ୍ୟାଦି ଅନେକ ଅଛନ୍ତି ।

ଅନଗୁଲ ଛଡ଼ି ମୋଗଲବନ୍ଦୀର ଛନ ଜିଲ୍ଲାର ଅବସ୍ଥା ସମାନ ବୋଲି ଯାଇପାରେ । ଏ ବିଭାଗରେ ସରକାରବାହାଦୁର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଆଇନ ସର୍ବସ୍ୱ ସମାନ ଭାବରେ ତଳେ ଏବଂ ତାଙ୍କର କର୍ମରୂପମାନେ ଲୋକଙ୍କ ହାତୀ ଗୁହାଣୀ ବୁଝନ୍ତି ଓ ଖଜଣା ଓସୁଲ

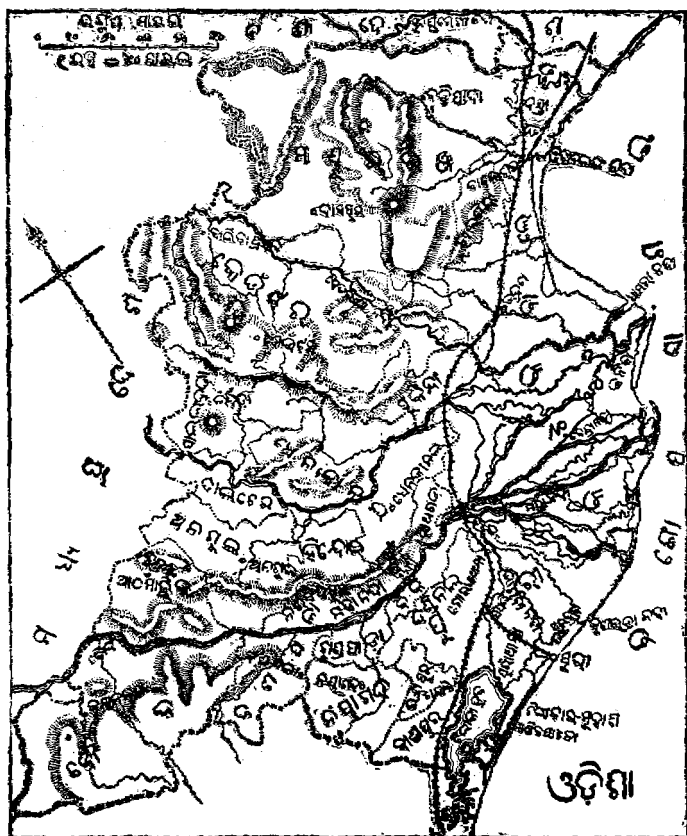
କରନ୍ତି; ଲେକଙ୍କର ଉପକାର ନିମିତ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନ ଅନୁସାରେ ସଡ଼କ, ନାଳ, ଡାକ୍ତରଖାନା ଓ ସ୍କୁଲ ଇତ୍ୟାଦି କରଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସକଳ ପ୍ରକାର ଆସୁବିଧା ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟତ୍ନ ଅଛନ୍ତି ।

ଅନଗୁଳ ଛତିଦେଲେ ମାନଚିତ୍ରରେ ଦେଖିବ ଯେ ମୋଗଲବନ୍ଦୀର ପୂର୍ବ ଭାଗରେ ବରାବର ସମୁଦ୍ର ଲାଗିଅଛି । ସମସ୍ତ ନଦୀମାନ ପଶ୍ଚିମ ଭାଗରୁ ତଳ ତଳ ମଧ୍ୟରେ ବହି ଆସି ଉନ୍ନତ ସ୍ଥାନରେ ସମୁଦ୍ରରେ ମିଶିଅଛି । ପୁଣି ଦେଖିବ ପର୍ବତମାନ ପଶ୍ଚିମ ଭାଗରେ ଅସ୍ଥିକ । ପୂର୍ବଭାଗ ପଶ୍ଚିମ ଅପେକ୍ଷା ନୀଚତର; କ୍ରମଶଃ ଗଢ଼ାଣିଆ ହୋଇ ସମୁଦ୍ରଠାରେ ନୀଚତମ ହୋଇଅଛି ।

ଯେତେ ସ୍ଥଳ ବା ଜଳ ଅଛି ସର୍ବାପେକ୍ଷା ସମୁଦ୍ର ନିମ୍ନତମ । ସେହି ହେତୁରୁ କୌଣସି ଗ୍ରାମ, ନଗର, ପ୍ରଦେଶ ବା ପର୍ବତର ଉଚ୍ଚତା ପରିମାଣ କରିବାକୁ ହେଲେ ସମୁଦ୍ର ତଳରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସମୁଦ୍ରଠାରୁ ତାହା କେତେ ଉଚ୍ଚ ହିଁ କରିବାକୁ ହୁଏ । ସମୁଦ୍ରତଳ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ସ୍ଥଳରୁ ସେହିଠାରୁ କୌଣସି ପର୍ବତ କେତେ ଉଚ୍ଚ ବୋଲି କହିଲେ ସମସ୍ତେ ବୁଝିପାରନ୍ତି ।

୧୭ଶ ପାଠ ।

ଅପର ପୃଷ୍ଠାରେ ଓଡ଼ିଶାର ମାନଚିତ୍ର ଦେଖ । ଓଡ଼ିଶା ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ, ଯଥା ମୋଗଲବନ୍ଦୀ ଓ ଗଡ଼ଜାତ । ଗଡ଼ଜାତରେ ସରକାର ବାହାଦୁରଙ୍କର ଆରନ ତଳେ ନାହିଁ । ଦେଶୀୟ ରାଜାମାନେ ହାତୀ ଗୁହାଣୀ ବୁଝନ୍ତି ଏବଂ ଦୁଇ ବର୍ଷରୁ ଅସ୍ଥିକ କାରାଦଣ୍ଡ ଓ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ଛଡ଼ି ଅଉ ସମସ୍ତ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ପାରନ୍ତି । ଲେକଙ୍କର ହିତପାଇଁ ତାବତୀୟ ଖରଚ ରାଜାମାନେ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ସରକାର ବାହାଦୁରଙ୍କ ଆଧୀନ ଥାଇ ସାମାନ୍ୟ କର ଦିଅନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶର ମାନଚିତ୍ର ।

ମୋଗଲବନ୍ଦୀର ନବୀମାନ ଗଡ଼ଜାତ ଆଡ଼ୁ ବହୁ ଆସିଅଛୁ । ଏ ବନ୍ଦୀ-ଗରେ ପାହାଡ଼ ପର୍ବତର ସଂଖ୍ୟା ମୋଗଲବନ୍ଦୀ ଅପେକ୍ଷା ଅତି ଅଧିକ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାହାଲର ଅଧିକାଂଶ ଘୋରଜଙ୍ଗଲରେ ପୁଣି ଏକ ତହିଁରେ ଅନେକ ବନ୍ୟ ଜନ୍ତୁ, ମହାବଳ ବାଘ, କେନ୍ଦୁଆ, ଭଲୁ, ବଳିଆ, ବରାହ, ହାତୀ, ଅରଣୀ, ଶମ୍ବର, ଗୟଳ, ହରିଣ, ହିକ୍ ଇତ୍ୟାଦି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଗୋଷୁର, ତମ୍ବ, ବୋଡ଼ା, ରଣା, ବାଘପତି, ଅହରଜ ଇତ୍ୟାଦି ସାପ ଅଛନ୍ତି ।

ଗଡ଼ଜାତରେ ଅଧିକ ପାହାଡ଼ ପର୍ବତ ଥିବାରୁ ପଥୁରିଆ ଭୂମି ବା ଟାଙ୍ଗି ଅନେକ ଅଛି । ତହିଁରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଫସଲ କରିବାର ସୁବିଧା ନାହିଁ । କୃଷିର ବିପ୍ରାର ଅତିଅଳ୍ପ କିନ୍ତୁ ନଦୀ ଓ ହ୍ରଦ ଥିବା ଅଞ୍ଚଳମାନ ବିଶେଷ ଉର୍ବର ଅଟେ । କୃଷିର ବିଶେଷ ସୁବିଧା ନ ଥିଲେହେଁ ବନରେ ଅତି ଅନେକ ପ୍ରକାର ଦ୍ରବ୍ୟ ମିଳେ; ନାନା ସ୍ଥାନରୁ ମହାଜନମାନେ ଆସି ହାତୀଦାନ୍ତ, ମନ୍ଥୁ, ମହମ, ତମଡ଼ା, ଶିଙ୍ଗ, ଟସର, ଝୁଣା, ଜଉ, ହରିଡ଼ା, ବାହାଡ଼ା, ଅର୍ପିଲା, କୋପିଲା ଓ ଖଇର ଇତ୍ୟାଦି କିଣି ନେଇଯାନ୍ତି । ସେହିସବୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଛତାବେଣ୍ଟ, ପଶାକାଠି, ବାଡ଼ି, ମଠାଲୁଗା, ତମଡ଼ା କପିବାର ଉପାଦାନ, ଜୋଡ଼ା, ପେଟର ଇତ୍ୟାଦି ତିଆରି ହୁଏ । କୋଠାଘରର କାଢ଼ି, ବରଗା, କବାଟ, ତଉକାଠ, ବେଞ୍ଚ, ମେଜ, ତଉକି, ପଲକ ହେଉକା ଯେଉଁ କାଠରେ ତିଆରି ହୁଏ ସେ ଗଛସବୁ ଗଡ଼ଜାତରେ ବହୁତ ଅଛି । ଶାଳ, ପିଆଶାଳ, ଶିଶୁ, ଶାଗୁଆନ, ଅସନ, କୁରୁମ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରଧାନ ଅଟେ । ଅନେକ ମାହାଲରେ ଲୁହା, ପଥର-କୋଇଲା, ମୁଗୁନପଥର ଓ ଅଭି ମିଳେ ।

ଗଡ଼ଜାତର ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଜଳବାୟୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ । ବନମାଳ ଓ ଅତି କେତେ ସ୍ଥାନରେ ଶୀତଦିନେ ବରଫ ପଡ଼େ ।

ସମୁଦାୟ ଗଡ଼ଜାତ ମାହାଲର ପରିମାଣ ୧୪୩୮୭ ବର୍ଗମାଇଲ ଏବଂ

ଲୋକସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ୧୭ ଲକ୍ଷ ହେବ । ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ୪ ଲକ୍ଷ ବଣୁଆ ଜାତି, କଳି, କୋହଲ, ଭୂୟାଁ ଇତ୍ୟାଦି । ସେମାନେ ଘୋର-ଅରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଥାନ୍ତି, ଲୁଗାପଟା ପିନ୍ଧନ୍ତି ନାହିଁ । ମୋଗଲବନ୍ଦୀର ଭୂମି-ପରିମାଣ ଓ ଲୋକସଂଖ୍ୟା କେତେ ?

୧୮ଶ ପାଠ ।

ବାଲେଶ୍ଵର ସହର ଯେଉଁ ନଦୀ କଳରେ ସେହି ନଦୀର ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ଗଲେ ବାରିପଦା । ସେହି ସହର ମଧୁରଭଞ୍ଜର ରାଜଧାନୀ ; ସେଠାରେ ରାଜାଙ୍କ ନଅର, କଚେରୀ ଏବଂ ଏଣ୍ଟାନ୍ମେଣ୍ଟ ଅଛି । ସେହିଠାରୁ ଆଉ ପଶ୍ଚିମକୁ ଗଲେ ସିମୁଲିପାଳ ପର୍ବତ ; ତହିଁରୁ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରୋତ ବହି ଆସି-ଅଛି ; ଏବଂ ବାଟରେ ଭଗ୍ନ ଦିଗରୁ ଆଉ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରୋତ ଆସି ମିଶିଅଛି । ସେଥିଯୋଗେ ମୂଳ ଧାରର ଓସାର ହ୍ରମେ ବଢ଼ି, କଳଙ୍ଗ ନଦୀ ନାମରେ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇଅଛି । ସିମୁଲିପାଳ ପର୍ବତ କଳଙ୍ଗର ଉତ୍ପତ୍ତି-ସ୍ଥାନ । ନଦୀର ପ୍ରଥମ ଧାର ଯେଉଁଠାରୁ ବାହାରି ଥାଏ ତାହାକୁ ଉତ୍ପତ୍ତି-ସ୍ଥାନ ବୋଲନ୍ତି । ସେହିଠାରୁ ମୁହାଣ ଆଡ଼କୁ ଗଲେ ତାହାଣ ଆଡ଼କୁ ନଦୀର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵ ଏବଂ ବାହାଣକୁ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵ ବୋଲନ୍ତି । ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଖା ନଦୀ ଏହି ରାଜ୍ୟ ବାଟେ ବହି ଆସିଅଛି । ମହାରାଜା ବାରିପଦାକୁ ରେଳ-ବାଟ କରି ଅଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟରେ ୫ ଗୋଟି ପର୍ବତ ଅଛି ; ସିମୁଲିପାଳ, ମୁରୁର, ଆମ୍ବଯୋଡ଼ି, ବାଘମାର ଓ ମେଘାସନୀ । ମାଣିକି ଗ୍ରାମରେ ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶିବମନ୍ଦିର ଏବଂ ଉତୁଆରେ କାଚକେଶବଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଅଛି । ଓଲମର ଟସର ନିମନ୍ତେ ବିଖ୍ୟାତ ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମହାରାଜାଙ୍କ ପୁରୀ-ସନ ଯୋଗେ ରାଜ୍ୟର ବିଶେଷ ଭଗ୍ନ ହୋଇଅଛି । ରାଜ୍ୟର କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଲୁହା ମିଳେ ।

ମୟୂରଭଞ୍ଜର ଦକ୍ଷିଣ ଓ ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲାର ପଶ୍ଚିମ ସୀମାକୁ ଲାଗି ମାଲଗିରି । ସେହି କ୍ଷୁଦ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ମାଲଗିରି ପର୍ବତ ଅଛି । ଖଡ଼୍ଗପୁରରେ ମୁଗୁନପଥରର ଖଣି ଅଛି; ତାହା କଳା ଚକ୍କଣ ପଥର । ତହିଁରେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ବାସନ ଓ ହୁକା ଇତ୍ୟାଦି ତିଆରି କରି ସେଠାର ଲୋକେ ନାନାସ୍ଥାନରେ ନେଇ ବିକ୍ରୟ କରନ୍ତି ।

ମୟୂରଭଞ୍ଜର ଦକ୍ଷିଣ-ପଶ୍ଚିମ ଓ ମାଲଗିରିର ପଶ୍ଚିମସୀମାକୁ ଲାଗି କେନ୍ଦୁଝର ରାଜ୍ୟ । ତହିଁର ରାଜଧାନୀ କେନ୍ଦୁଝର । ସେଠାରେ ପିତାଉର ଅତି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ତାର ତିଆରି ହୁଏ । ଜଳବାୟୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ । ଅନନ୍ତପୁର ଏକ ପ୍ରଧାନ ଗ୍ରାମ ଅଟେ । ଗଜମାଦନ, ଠାକୁରାଣୀ ଓ ଗୋନାସିକା ନାମରେ ୩ ଗୋଟି ପର୍ବତ ଅଛି । ଗୋନାସିକାକୁ ବୈତରଣୀ ନଦୀର ଉତ୍ପତ୍ତିସ୍ଥାନ ବୋଲନ୍ତି । ଖଣ୍ଡ୍ୟାରଠାରେ ଅତି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରୁ ଜଳଧାରା ବରାବର ଅତି ନୀଚ ସ୍ଥଳରେ ପଡ଼ୁଅଛି ଏବଂ ସେଥିଯୋଗେ ଗମ୍ଭୀରଶବ୍ଦ ଦୂରକୁ ଶୁଭେ । ଯେଉଁଠାରେ ସେହିପରି ଉଚ୍ଚରୁ ନୀଚକୁ ଜଳ ପଡ଼ୁଥାଏ ତାହାକୁ ଜଳପ୍ରପାତ ବୋଲନ୍ତି । ଖଣ୍ଡ୍ୟାର ଏକ ଜଳପ୍ରପାତ । କେନ୍ଦୁଝରର ପଶ୍ଚିମସୀମାକୁ ଲାଗି ପାଲଲହଡ଼ା । ପୂର୍ବେ ତାହା କେନ୍ଦୁଝରର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥିଲା; ଅଳ୍ପଦିନ ହେଲା ସ୍ଵାଧୀନ ରାଜ୍ୟ ହୋଇଅଛି । ତହିଁରେ ମଲୟଗିରି ଉଚ୍ଚତମ ପର୍ବତ ଅଟେ ।

ପାଲଲହଡ଼ାର ପୂର୍ବ ଓ କେନ୍ଦୁଝରର ଦକ୍ଷିଣସୀମାକୁ ଲାଗି ଡେଙ୍କାନାଳ ରାଜ୍ୟ । ରାଜଧାନୀ ଡେଙ୍କାନାଳଠାରେ ରାଜାଙ୍କ ନଅର, କଚେରୀ ଏବଂ ଏଣ୍ଟାନୁ ସ୍କୁଲ ଅଛି । ସେଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୧୦ ମାଇଲ ଦୂରରେ କପିଳାସ ବୋଲି ଏକ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ ଅଛି । ତହିଁରେ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ମହାଦେବଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଅଛି ଏବଂ ଶୂଙ୍ଗରେ ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ଦୁର୍ଗର ଚିହ୍ନ ଦେଖାଯାଏ । ସେଠାରେ ଏକ ନିର୍ହରର ଜଳ ଅତି ସ୍ଵଚ୍ଛ ଏବଂ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟକର । ତାହାଦ୍ଵାରା ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟକର ସ୍ଥାନ ଅତି ଓଡ଼ିଶାରେ ନାହିଁ । ଡେଙ୍କାନାଳର ଦକ୍ଷିଣସୀମାକୁ

ଲଗି ତାଳତେର । ସେଠାରେ ପଥରକୋଇଲା ଓ ଲୁହାର ଖଣି ଅଛି ଏବଂ କମାରମାନେ ଉଲ୍ଲୁଖ କଟୁଥିବା, ଗୁପ୍ତା ଇତ୍ୟାଦି ଶସ୍ତ୍ର ତିଆରି କରନ୍ତି ।

ଅନୁଗୁଳର ପୁରୁଷାସୀମାକୁ ଲଗି ହିନ୍ଦୋଳ । ତାହାର ରାଜଧାନୀ ହିନ୍ଦୋଳ, ସେ ରାଜ୍ୟରେ ମଧୁର କମଳାଲେମ୍ବୁ ମିଳେ । ତାହାର ପୁରୁଷାସୀମାକୁ ଅଂଗଡ଼ ଲଗିଅଛି । ତାହାର ଦକ୍ଷିଣ-ପଶ୍ଚିମରେ ତିରିତା ଶୁଦ୍ରତମ ମାହାଲ ଅଟେ ; ସେହି ରାଜ୍ୟର ନୂଆପାଟଣା ଗ୍ରାମରେ ଉଲ୍ଲୁଖ ଟିସର ଓ ଖଣ୍ଡୁଆ ମିଳେ ।

ହିନ୍ଦୋଳର ଦକ୍ଷିଣାସୀମାକୁ ବଡ଼ମ୍ବା ଲଗିଅଛି । ସେହି ରାଜ୍ୟ ବାଟେ ମହାନଦୀ ବହି ଆସିଅଛି । ନଦୀ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ସିଂହନାଥଙ୍କର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ମନ୍ଦିର ଅଛି । ମାଣିବନ୍ଧ ଗ୍ରାମରେ ମାଣିଆବନ୍ଦୀ ଲୁଗା ବୁଣା ହୁଏ । ବଡ଼ମ୍ବାର ପଶ୍ଚିମ ସୀମାକୁ ନରସିଂହପୁର ଲଗିଅଛି ; ତାହାର ରାଜଧାନୀ ନରସିଂହପୁର ।

ମହାନଦୀର ବାମପାର୍ଶ୍ବରେ ବଡ଼ମ୍ବା ଓ ନରସିଂହପୁର ଏକ ବିପରୀତ ପାର୍ଶ୍ବରେ ଖଣ୍ଡିତ । ସେହି ରାଜ୍ୟରେ ମହାନଦୀକୂଳରେ କଣ୍ଟିଲେଗ୍ରାମରେ ଅଟାଶାମାନେ ଉତ୍ତମ ବାସନ ତିଆରି କରନ୍ତି । ସେହି ନଦୀକୂଳରେ ପଦ୍ମବତୀ ଗ୍ରାମ ଏକ ପ୍ରଧାନ ବାଣିଜ୍ୟସ୍ଥଳୀ ଅଟେ । ସେହି ରାଜ୍ୟରେ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ସିଂହ ମହାମହୋପାଧ୍ୟାୟ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଖଣ୍ଡିପଡ଼ାର ପଶ୍ଚିମସୀମାକୁ ଲଗି ଦଶପଲ୍ଲୀ । ତାହାର ରାଜଧାନୀ କୁଞ୍ଜବନ । ଜଗନ୍ନାଥମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ରଥ ଗଡ଼ା ହେବାପାଇଁ ସେହି ରାଜ୍ୟରୁ କାଠ ଆସେ । ବର୍ଷାକାଳରେ କାଠପଟାଳୀମାନ ନଦୀରେ ନେଇ ସହଜରେ ନାହୁଡ଼ିମାନେ ପୁରୀରେ ପହଞ୍ଚାଇଦିଅନ୍ତି । ସେହି ରାଜ୍ୟର ପଶ୍ଚିମସୀମାକୁ ଲଗି ବୋଦ । ତାହାର ରାଜଧାନୀ ବୋଦ । ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାକମୁଣ୍ଡି, ସୁମିତ୍ରା ଓ ସିନ୍ଧୁନଜ ପଦ୍ମତମାନ ଅଛି । ବୋଦର ଉତ୍ତରସୀମାରେ

ମହାନଦୀ ପାରିହେଲେ ଆଠମଞ୍ଜିକ । ସେହି ରାଜ୍ୟରେ ପଞ୍ଚଧାର ପବନ
ଏବଂ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ରବଣ ଅଛି ।

ଓଡ଼ିସାର ଦକ୍ଷିଣ ଓ ଦଶପଲ୍ଲାର ଦକ୍ଷିଣ-ପଶ୍ଚିମକୁ ଲୁନି ନୟାଗଡ଼ ।
ସେହି ରାଜ୍ୟର ଭୂମି ଉତ୍ତର ଅଟେ ; ଇଟାମାଟି ଗ୍ରାମ ଏକ ବାଣିଜ୍ୟ-
ସ୍ଥଳୀ । ସୁଲିଆ ନାମରେ ଏକ ଉଚ୍ଚ ପବନ ଅଛି । ନୟାଗଡ଼ର ପୁର ଓ
ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାର ପଶ୍ଚିମସୀମା ମଧ୍ୟରେ ରଣପୁର । ସେ ରାଜ୍ୟରେ ଅତି
ଉକ୍ଳଷ୍ଟ ଲୁଗା ବୁଣା ହୁଏ ; ତାହାକୁ ରଣପୁରୀ ଲୁଗା ବୋଲାଯାଏ ।

୧୧ଶ ପାଠ ।

ଓଡ଼ିଶା କହିଲେ ସମସ୍ତ ଗଡ଼ଜାତମାହାଲମାନ ଓ ମୋଗଲବନ୍ଦୀ
ଜାଣିବାକୁ ହେବ । ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ଜିଲ୍ଲା ଘେନି ଗୋଟିଏ ପ୍ରଦେଶ ଗଠିତ
ହୁଏ । ଓଡ଼ିଶା ଏକ ପ୍ରଦେଶ । ତାହାର ପୂର୍ବସୀମା ବଙ୍ଗୋପସାଗର,
ଉତ୍ତରସୀମା ବଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶ, ପଶ୍ଚିମସୀମା ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଓ ଦକ୍ଷିଣସୀମା
ମାନ୍ଦ୍ରାଜବିଭାଗ । ତାହାର ଉତ୍ତର-ଦକ୍ଷିଣରେ ପ୍ରାୟ ୧୩୦ କ୍ରୋଶ ଓ
ପୂର୍ବ-ପଶ୍ଚିମରେ ପ୍ରାୟ ୮୫ କ୍ରୋଶ ହେବ ; ଭୂମି ପରିମାଣ ୫୧୭୫ ବର୍ଗ
ମାଇଲ । ଭୂମ୍ବର ଘର ଯେଉଁ ଜିଲ୍ଲାରେ ତାହାର ପରିମାଣ କେତେ ?
ଓଡ଼ିଶାର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ୫୭୪୪୦୭୨; ଭୂମ୍ବ ଜିଲ୍ଲାର ଲୋକସଂଖ୍ୟାରୁ
କେତେ ଗୁଣ ଅଧିକ ? ଗଡ଼ଜାତ ଯାହାଡ଼, ପର୍ବତ ଓ ଜଙ୍ଗଲରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ
ହେବାରୁ ସେଠାରେ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କର ବାସ ନାହିଁ ; ମୋଗଲବନ୍ଦୀରେ
ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କର ବାସ । ଯେଉଁଠାରେ ହିଂସ୍ର ଜନ୍ତୁଙ୍କ ଭୟ ନାହିଁ, ଭୂମି
ଉତ୍ତର ଓ ଦେହ ସୁସ୍ଥ ରହେ ସେହିଠାରେ ବାସ କରିବା ମନୁଷ୍ୟର
ସ୍ବଭାବ । ତଳମାଲର ଅଧିକାଂଶ ସ୍ଥାନ, ସମୁଦ୍ରର ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନ-
ମାନ ଅସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟକର ହେବାରୁ ମୋଗଲବନ୍ଦୀର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଂଶ ଅପେକ୍ଷା
ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ ଲୋକଙ୍କର ବାସ ଅଛି ।

ଓଡ଼ିଶାର ନ୍ୟାୟମାନ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରୁ ପୂର୍ବକୁ ବହିଯାଇଅଛି ; ସେଥିପାଇଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପୂର୍ବବାହିନୀ ବୋଲନ୍ତି । ସେଥିରେ ସବୁ ରୂପରେ ଜଳ ରହେ ନାହିଁ ଓ ନୌକା ଚଳିପାରେ ନାହିଁ ; ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳରେ କେବଳ ବାଲୁକାମୟ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ବର୍ଷାକାଳରେ ନୌକାଦ୍ୱାରା ଯିବା ଅସିବାର ସୁବିଧା ହୁଏ । ମହାନଦୀ ଯେଉଁ ସବୁ ଗଡ଼ଜାତମାହାର ବାଟେ ଆସିଅଛି ସେଠାରୁ ବହୁପରିମାଣ କାଠ, ବାଉଁଶ, ବନଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟସମୂହ ଏବଂ ଧାନ, ଚାଉଳ ଓ ରବି ଇତ୍ୟାଦି ନୌକାରେ ଭିନ୍ନ ଗ୍ରାନକୁ ଆସେ । ବାଣିଜ୍ୟର ସୁବିଧା ଅନ୍ୟ ରୂପରେ ଆସି ନାହିଁ । ସରକାରବାହୀନୁର ନାଲମାନ ଖୋଲାଉଥିବାରୁ ବାଣିଜ୍ୟର ଅନେକ ବାଧା ବିଘ୍ନ ଦୂର ହୋଇଅଛି । ୨ ବର୍ଷ ହେଲା ରେଳବାଟ ଫିଟିବାରୁ ଦୂରତର ଗ୍ରାନକୁ ଗମନାଗମନ କରିବାର ବିଶେଷ ସୁବିଧା ହୋଇଅଛି ।

ଯାତାୟାତର ସୁବିଧା ନିମନ୍ତେ ଦୟାଲୁ ସରକାରବାହୀନୁରକ ଯତ୍ନରେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ବଡ଼ ପକ୍କାସଡ଼କ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି, ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଜଗନ୍ନାଥସଡ଼କ ପ୍ରଧାନ ଅଟେ । ତାହା ପୁରୀଠାରୁ କଟକ ଓ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ମଧ୍ୟରେ ବଙ୍ଗ ଦେଶକୁ ଯାଇଅଛି । ଆଉ ଗୋଟିଏ ସଡ଼କ କଟକଠାରୁ ଖୋରଧା ଓ ଗଞ୍ଜାମ ବାଟେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜକୁ ଯାଇଅଛି । ରେଳ ହେବା ପୂର୍ବେ ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଶକଟ ଇତ୍ୟାଦି ଯିବା ଆସିବା କରୁଥିଲା ଓ ଯାତୀମାନଙ୍କ ରହିବା ପାଇଁ ଚଢ଼ିଘର ଓ ବଜାରମାନ ଥିଲା । ଆଉ ଏକ ସଡ଼କ କଟକଠାରୁ ଆଠଗଡ଼, ଡେଙ୍କାନାଳ, ହିଲୋଲ ଓ ଅନଗୁଳ ବାଟେ ସମ୍ବଲପୁରକୁ ଯାଇଅଛି ଏବଂ ସେହିଠାକୁ ଆଉ ଏକ ସଡ଼କ ମହାନଦୀର ଦକ୍ଷିଣପାର୍ଶ୍ୱରେ ଖଣ୍ଡପଡ଼ା, ଦଶପଲ୍ଲା ଓ ବୋଦି ବାଟେ ଯାଇଅଛି । ପୁଣି ସମ୍ବଲପୁରଠାରୁ ଏକ ସଡ଼କ ପାଲଲହଡ଼ା, କେନ୍ଦୁଝର ଓ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ବାଟେ ବଙ୍ଗଦେଶର ମେଦିନୀପୁର ଜିଲ୍ଲାକୁ ଯାଇଅଛି ।

ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଏ ଦେଶରେ ଓଡ଼ିମାନେ ଥିଲେ; ବହୁକାଳରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜାତିର ଲୋକେ ଦୂରତର ସ୍ଥାନରୁ ଆସି ବାସ କରିଅଛନ୍ତି । ପୂର୍ବେ ହିନ୍ଦୁଜାମାନେ ଓ ମୁସଲମାନ ବାଦସାହମାନେ ଶାସନ କରୁଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ୧୮୦୩ ମସିହାରେ ସାହେବମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଜୟୀ ହୋଇ ରାଜା ହେଲେ ଏବଂ ସେହି ବର୍ଷରୁ ଶାସନ କରିଆସୁଅଛନ୍ତି ।

ଲୋକମାନେ ଅସ୍ପର୍ଶ୍ୟ ହିନ୍ଦୁ—ପ୍ରାୟ ୮୦ ଲକ୍ଷ ହେବେ । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ୬ ସହସ୍ର; ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ପ୍ରାୟ ୪ ସହସ୍ର; ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକେ ଅସତ୍ୟଜାତି,—କନି, ସାନ୍ତାଲ, କୋଇ, ଭୃୟା, ଜୁଆଙ୍ଗ, ଖପ୍ପର, ପାଡୁଆ ଇତ୍ୟାଦି ।

ସନ ୧୮୦୫ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ତା ୧୬ ଉତ୍ତରାଠାରୁ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲା ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍ଗେ ମିଶିଅଛି । ପୂର୍ବେ ତାହା ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା । ସେ ଜିଲ୍ଲାର ଲୋକେ ଓଡ଼ିଆ ଏବଂ ସମସ୍ତେ ଓଡ଼ିଆଭାଷୀ କନ୍ଦନ୍ତ । ତହିଁର ପ୍ରଧାନ ନଗର ସମ୍ବଲପୁର ମହାନଦୀକୂଳରେ ଅଛି । ସେଠାରେ ଅଦାଲତ ଓ ଏଣ୍ଟାନୁ ସ୍କୁଲ, ବଡ଼ ତାକ୍ରରଖାନା ଓ ତାକ୍ରଘର ଅଛି । ସେଠାରୁ କଟକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହାନଦୀରେ ନୌକାଦ୍ୱାରା ଚାଉଳ, ବାରି, ମୁଗ, ହରିଡ଼ ଇତ୍ୟାଦି ଦ୍ରବ୍ୟମାନ ମହାଜନମାନେ ଘେନି ଆସନ୍ତି । ତାହା କଟକଠାରୁ ବହୁଦୂର ହେଲେହେଁ ବର୍ଷାକାଳରେ ସୋଢ଼ ଯୋଗେ ନୌକା ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ସେଠାରୁ ଆସି କଟକରେ ଲାଗେ ।

ସେହି ଜିଲ୍ଲାରେ ବରଗଡ଼ ଗୋଟିଏ ସବ୍‌ଡିଭିଜନ ସହର । ସେଠାରେ ମୁନ୍‌ସଫ ଓ ଡିସ୍‌ଟ୍ରିକ୍ଟଜାରକ କଚେରୀମାନ ଓ ମିଡିଲ୍ ସ୍କୁଲ ଅଛି । ଅତାବଡ଼ା, ରେମୁଣ୍ଡା ଓ ବରପାଲ ଛାନୋଟି ପ୍ରଧାନ ଗ୍ରାମ; ସେଠାରେ ସ୍କୁଲ ଓ ତାକ୍ରଘର ଅଛି । ବରପାଲରେ ଜଣେ ଜମିଦାର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର କଚେରୀ ଅଛି ଓ ରେଣମର ଉତ୍କଳ ଲୁଗା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ ।

ସେହି ଅକ୍ଟୋବର ତା ୧୨ ରିଖେ କଳାହାଣ୍ଡି, ପାଟଣା, ବାମଡ଼ା, ସୋନପୁର ଓ ରେଡ଼ାଖୋଲ ଗଡ଼ଜାତମାନ ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍ଗେ ମିଶିଅଛି । ପୂର୍ବେ ଏମାନ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥିଲେ । ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଫିଉଡେଟରା ଷ୍ଟେଟ୍ ବୋଲନ୍ତି ଏବଂ ଏଠାର ରାଜାମାନଙ୍କର କ୍ଷମତା ମଧୁରଭଞ୍ଜ ଆଦି ଗଡ଼ଜାତର ରାଜାମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଅଟେ । ବାମଡ଼ାର ରାଜାଧାନୀ ଦେବଗଡ଼ରେ ଜଳର କଳ, ବଜୁଲୀର ଆଲୁଅ ଓ ତାରଖବରର ବନୋବସ୍ତ୍ର ଅଛି । ଆଉ ଦିଓନ୍ତ ଗଡ଼ଜାତ, ଗାଙ୍ଗପୁର ଓ ବଣେଇ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍ଗେ ଉକ୍ତ ତାରଖରେ ମିଶିଅଛି ।

ଦିଆଣିଲ, କରାସିନ ତେଲ ଭୂମ୍ବ ପ୍ରଦେଶରେ ହୁଏ କି? ସେ ପଦାର୍ଥ-ମାନ ବିଦେଶରୁ ମହାଜନ କଣି ଆଣି ଏଠାରେ ବିକ୍ରୟ କରନ୍ତି । ଖରା ବର୍ଷରେ ଯେଉଁ ଛତା ଧର ତାହା ମଧ୍ୟ ବିଦେଶରୁ ଆସେ । ସୁନା, ରୂପା, ତମ୍ବା, ଲୁହା, କାଗଜ ରତ୍ୟାଦି ଭନ୍ନା ସ୍ଥାନରୁ ଆସି ଓଡ଼ିଶାରେ ବିକ୍ରୟ ହୁଏ । ଭୂମ୍ବ ପ୍ରଦେଶରୁ ବିଦେଶକୁ ବା ଅନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶକୁ କଅଣ ଯାଏ? ଧାନ ଓ ଚାଉଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ପ୍ରତିବର୍ଷ ମହାଜନମାନେ କଣି ନେଇଯାନ୍ତି । ଗଡ଼ଜାତ ଅଞ୍ଚଳରୁ ତମଡ଼ା, ଶିଙ୍ଗ ଓ ହାଡ଼ ରତ୍ୟାଦି ଅନେକ ବିଦେଶକୁ ଯାଏ । ଗଡ଼ଜାତ ରାଜାମାନେ ବିଦେଶୀୟ ମହାଜନ ମାନଙ୍କଠାରୁ ସାମାନ୍ୟ ଟଙ୍କା କର ସ୍ବରୂପ ନେଇ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି ।

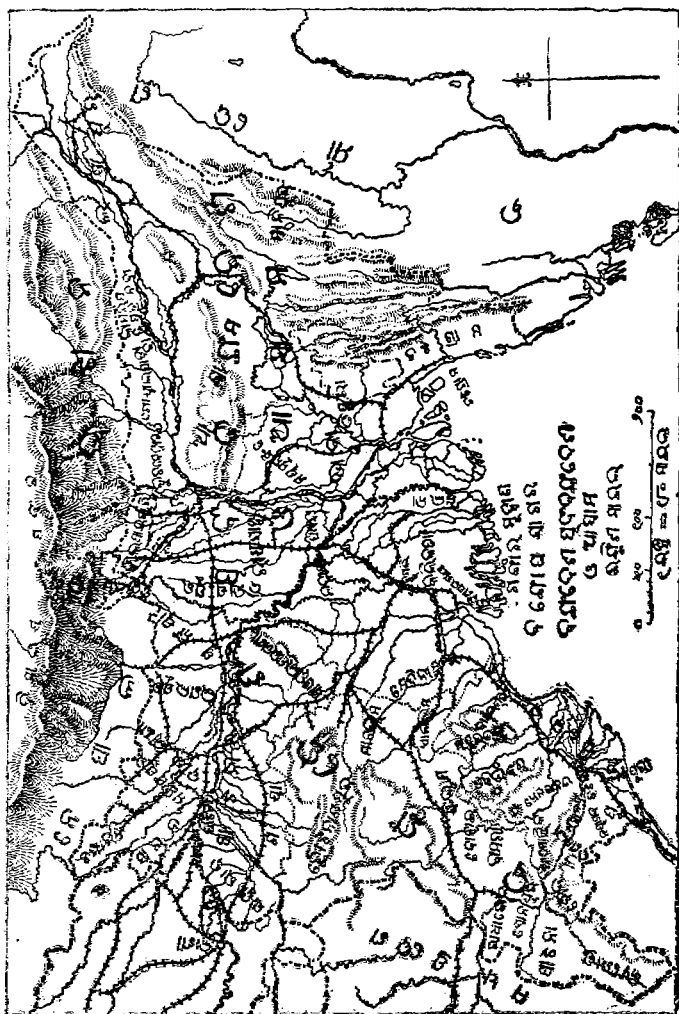
୨୦ଶ ପାଠ ।

ବାଲେଶ୍ବର ଜିଲ୍ଲାର ଉତ୍ତରସୀମାକୁ ମେଦନୀପୁର ଜିଲ୍ଲାର ଦକ୍ଷିଣସୀମା ଲାଗିଅଛି । ତାହା ବଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶର ଅନ୍ତର୍ଗତ । ବଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶ ଓଡ଼ିଶା-ଠାରୁ ଅନେକଗୁଣ ବଡ଼ । ତାହାର ପରିମାଣ ଓ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ, ଓଡ଼ିଶାରେ ଯେମନ୍ତ ଜଣେ କମିଶ୍ନର, ସେହିପରି ସେ ପ୍ରଦେଶରେ ୨ ଜଣ ଅଛନ୍ତି; ପ୍ରେସିଡେନ୍ଟ ଓ ବର୍ଦ୍ଧମାନ; ବଙ୍ଗର ଉତ୍ତରରେ ବହାର ପ୍ରଦେଶ ।

ସେଠାରେ ପାଟନା ଓ ଭଗଲପୁରରେ ଦୁଇ ଜଣ କମିଶ୍ନର ଅଛନ୍ତି; ଛେଟନାଗପୁରରେ ଜଣେ କମିଶ୍ନର ଅଛନ୍ତି ।

ବଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶର ଲୋକେ ବଙ୍ଗଳାଭାଷା କହନ୍ତି । ତାହା ଓଡ଼ିଆ କଥାଠାରୁ ବିଶେଷ ପୃଥକ୍ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ବଙ୍ଗଳା ଅକ୍ଷର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର । ବଙ୍ଗର ଲୋକେ-ବଙ୍ଗାଳୀମାନେ ବିଶେଷ ଧନୀ, ସମୃଦ୍ଧି-ଶାଳୀ ଏବଂ ଅନେକେ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିଅଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶା ପରି ସେଠାରେ ପାହାଡ଼ ପର୍ବତ ନାହିଁ, ଆଦୌ ନାହିଁ କହିଲେ ଚଳେ; କିନ୍ତୁ ବଡ଼ ନଦୀ, ଉପନଦୀ ଓ ଶାଖାନଦୀମାନ ଅଛି । ନଦୀର ପଟୁମାଟି ଯୋଗେ ସେ ପ୍ରଦେଶର ଭୂମି ଉଚ୍ଛ୍ଳେଷ୍ଟ ଏବଂ ଭାରତବର୍ଷରେ ସର୍ବାଧିକ ଅଧିକତମ ଉଦ୍‌ବାର । କୃଷକମାନେ ମୁଖ୍ୟ ବର୍ଷକ ଭାତ ଖାଇ କିଛି ସଞ୍ଚୟ କରିପାରନ୍ତି । ପ୍ରାୟ ସକଳ ଋତୁରେ ଜଳର ସୁବିଧା ସୁବାରୁ ନାନା-ପ୍ରକାର ଫସଲ ସହଜରେ ହୁଏ; ଓଡ଼ିଶାରେ ଯେଉଁ ଋଷ ହୁଏ ତାହା ଛିଡା ଋ, ଅର୍ଦ୍ଧମ ଓ ନୀଳର ଋଷ ହୁଏ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଧୂଆଁପତ୍ର ଓ ହୋଟର ଋଷ ହୁଏ ।

ବଙ୍ଗରେ ଅନେକ ନଦୀ ଓ ପ୍ରାୟ ସବୁ ନଦୀରେ ସର୍ବାଧିକ ଜଳ ରହୁଥିବାରୁ ନୌକାଦ୍ୱାରା ଯାତାୟାତ କରିବାର ସୁବିଧା ଅଛି । ଅନେକ ସୁନ୍ଦର ଓ ସୁଗମ ସଡ଼କମାନ ଅଛି । ପୁଣି ସରକାରବାହାଦୁର କେତେ ସ୍ଥାନରେ କଳ ଜାହାଜର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରିଦେଇଅଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶା ଅପେକ୍ଷା ବେଶୀ ରେଳବାଟି ଏବଂ ଅନେକ ଗ୍ରାମ ଓ ସହର ନିକଟରେ ଷ୍ଟେଶନ ଅଛି । ନଦୀମାନ ଓଡ଼ିଶାର ନଦୀପରି ଉତ୍ତର ଓ ପଶ୍ଚିମ ଭାଗରୁ ବହୁ ଆସି ପୂର୍ବଦିଗରେ ସମୁଦ୍ରରେ ପଡ଼ିଅଛି । ଗଙ୍ଗା, ଯମୁନା, ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ର, ମେଘନା, ପଦ୍ମା ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରଧାନ ନଦୀ । ଗଙ୍ଗାସ୍ନାନ କରି ହିନ୍ଦୁମାନେ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ହୁଅନ୍ତି । ଗଙ୍ଗାର ମୁହାଣକୁ ଗଙ୍ଗାକ୍ଷର ବୋଲନ୍ତି; ସେଠାରେ ବର୍ଷକେ ଥରେ ବୁଡ଼ ପଡ଼େ ଓ ମେଳା ହୁଏ ।

ବେହାରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବେହାରୀ ବୋଲନ୍ତି । ସେମାନେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମୀ ଭାଷା କହନ୍ତି ଏବଂ ନାଗରୀ ଅକ୍ଷର ଲେଖନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାରେ ମଗଲ ଦୋକାନ, ମୁଦ ଦୋକାନ ଓ ଟଙ୍କା ମହାଜନୀ କରବା ପାଇଁ ଆସି ଅନେକ ବେହାରୀ ଘରଦ୍ୱାରା ଜମିବାଡ଼ୀ କର ରହିଲେଣି । ଗଙ୍ଗା ଏହି ପ୍ରଦେଶ ବାଟେ ଆସି ବଙ୍ଗଆଡ଼େ ବହିଯାଇଅଛି । ବଙ୍ଗ ଅପେକ୍ଷା ତାହା ଉଚ୍ଚତର କିନ୍ତୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱତାରେ ନ୍ୟୁନ ଅଟେ ।

ଓଡ଼ିଶାର ଉତ୍ତର ଓ ବଙ୍ଗର ପଶ୍ଚିମସୀମାକୁ ଲାଗି ଶ୍ରେଷ୍ଠନାଗପୁର କ୍ଷତ୍ରିୟମାନ ପ୍ରଦେଶ ଅଟେ । ତାହା ବଶେଷ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର । ସେଠାରେ ଓଡ଼ିଶା ପରି ପାହାଡ଼, ପର୍ବତ ଓ ଟାଙ୍ଗି ଅଛି ଏବଂ ଅସୁକାଂଶ ଜଙ୍ଗଲ । ଲୋକେ ହିନ୍ଦୀ ଭାଷା କହନ୍ତି ଓ ନାଗରୀ ଅକ୍ଷର ଲେଖନ୍ତି । ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଖା ନଦୀ ସେହି ଆଡ଼ୁ ଓଡ଼ିଶାକୁ ବହିଆସିଅଛି ।

ବଙ୍ଗ, ବେହାର, ଓଡ଼ିଶା ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠନାଗପୁରକୁ ଘେନି ବଙ୍ଗ ବିଭାଗ ଗଠିତ ହୋଇଅଛି । ସମଗ୍ର ବିଭାଗର ଭଲମନ୍ଦ ବୁଝିବା ପାଇଁ ସରକାର ବାହାଦୁରଙ୍କର ଜଣେ ପ୍ରଧାନ କର୍ମଚାରୀ ଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କୁ ବଙ୍ଗ ବିଭାଗର ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ବୋଲାଯାଏ । ତାଙ୍କରି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟ ଚଳେ । ସେ କଲିକତା ନିକଟରେ ଥାନ୍ତି ଏବଂ ସମସ୍ତ କ୍ରମେ ନାନାସ୍ଥାନ ଭ୍ରମଣ ଓ ପରିଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ।

ବଙ୍ଗବିଭାଗର ରାଜଧାନୀ କଲିକତାମହାନଗରୀ ଗଙ୍ଗାର ଏକ ଶାଖା ହୁଗୁଳୀ ନଦୀ ଉପରେ ଅବସ୍ଥିତ । ସେଠାରେ ବଡ଼ଲୁଟ ସାହେବଙ୍କ ଆବାସ ଓ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କଚେରୀ ହାଇକୋର୍ଟ ଏବଂ କ୍ରୋଡ଼ପତି ମହାଜନ, ସଭାଦାର ଓ ଦୋକାନଦାରମାନେ ଅଛନ୍ତି; ପୃଥିବୀର ସକଳ ଦେଶ ଓ ଜାତିର ଲୋକେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସକଳ ପ୍ରକାର ଦ୍ରବ୍ୟ ସେଠାରେ ମିଳେ । ନଗର ନିକଟରେ ଲୁଗା, ସୂତା, ପାଟ, ଚିନି, ମଇଦା

ଇତ୍ୟାଦିର ଅନେକ କଳ କାରଖାନା ଅଛି ଏବଂ ତହିଁରେ ଓଡ଼ିଶାର ସହସ୍ର ଲୋକେ କାମ କରନ୍ତି । ନଦୀରେ ସର୍କିଦା ନାନା ବିଦେଶରୁ ଜାହାଜ ଆସି ରହୁଥାଏ । ସରକାର ବାହାଦୁରଙ୍କର ଏକ କିଛି ଅଛି ; ତାହାର ନାମ ଫୋର୍ଟଭଲ୍‌ସ୍‌ମ୍; ତହିଁରେ ଅନେକ ସାହେବ ଓ ଦେଶୀୟ ସିପାୟା ଥାନ୍ତି ।

ପ୍ରେସିଡେନ୍ଟ ବଭ୍ରଗର ଅନ୍ତର୍ଗତ ନଦୀୟା ଜିଲ୍ଲା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଅଟେ । ସେହିଠାରେ ଚୈତନ୍ୟଦେବ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାହା ସଂସ୍କୃତ ବିଦ୍ୟାଚର୍ଚ୍ଚା ନିମିତ୍ତ ସର୍କିସ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଓଡ଼ିଶାର କେତେ ବ୍ରାହ୍ମଣଶ୍ରୀ ସଂସ୍କୃତ ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ସେଠାକୁ ଯାନ୍ତି ।

ତାଙ୍କା ବଭ୍ରଗର ପ୍ରଧାନ ନଗର ତାଙ୍କା । ସେଠାରେ ବଣିଆମାନେ ରୂପାର ଉତ୍କୃଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟଗତା କରନ୍ତି ଏବଂ ତନ୍ତ୍ରମାନେ ଅତି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଲୁଗା ବୁଣନ୍ତି । ରାଜସାହା ଡବଜନରେ ଦ'ଜିଲ୍ଲା ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସ୍ଥାନ ; ସେଠାକୁ ଯିବାକୁ ହେଲେ ରେଳଗାଡ଼ୀରେ ଚଢ଼ି ହିମାଳୟ ପର୍ବତର ଅଳ୍ପ ଉପରକୁ ଯିବାକୁ ହୁଏ । ଜଳବାୟୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟକର ଥିବାରୁ ଅନେକ ସାହେବ ଓ ଦେଶୀୟ ଧନୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେଠାକୁ ଯାନ୍ତି ।

ବେହାର ପ୍ରଦେଶର ରାଜଧାନୀ ପାଟନା ଏବଂ ମୁର୍ଶିଦାବାଦ ଏକ ପ୍ରଧାନ ନଗର । ସେଠାରେ ଉତ୍କମ ପାଟଲୁଗା ଏବଂ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ପିତ୍ତଳ ଓ କଂସାର ବାସନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ । ମାଲଦାରେ ସୁମିଷ୍ଟ ଆମ୍ବ ମିଳେ ।

ଶ୍ରେଟନାଗପୁରର ପ୍ରଧାନ ନଗର ରାଣୀ ବିଶେଷ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟକର ସ୍ଥାନ ଅଟେ ।

ବଙ୍ଗ ବଭ୍ରଗର ଉତ୍ତରସୀମା ହିମାଳୟ ପର୍ବତ ; ପୁର୍ବସୀମା ଆଶାମ ଓ ବ୍ରହ୍ମଦେଶ ; ଦକ୍ଷିଣସୀମା ସମୁଦ୍ର ଓ ପଶ୍ଚିମସୀମା ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଓ ସଂଯୁକ୍ତ ପ୍ରଦେଶ । ତାହାର ପରିମାଣଫଳ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ବର୍ଗମାଇଲରୁ

କିଛି ଉଣା ଏବଂ ଲେକସଂଖ୍ୟା ୭୮ କୋଟିରୁ ଅଧିକ ହେବ । ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ମୁସଲମାନ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଧିକାଂଶ ହିନ୍ଦୁ* ।

୨୧ଶ ପାଠ ।

ବଙ୍ଗ ଯେମନ୍ତ ଗୋଟିଏ ବରଷ ତେମନ୍ତ ଆଉ କେତେଗୋଟି ବରଷ ଘେନି ଭାରତସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଗଠିତ ହୋଇଅଛି । ବଙ୍ଗ ପରି ଆଶା-ଅଯୋଧ୍ୟା ସଂଯୁକ୍ତ ପ୍ରଦେଶ; ପଞ୍ଜାବ, ପୁରୀବଙ୍ଗ—ଆଶାମ ଓ ବ୍ରହ୍ମଦେଶରେ ଜଣେ ଲେଖାଏଁ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟଗବର୍ଣ୍ଣର ଅଛନ୍ତି । ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଓ ବମ୍ବେର ବରଷରେ ଜଣେ ଲେଖାଏଁ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଅଛନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷମତା ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ-ଗବର୍ଣ୍ଣରଙ୍କର ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ । ଆଶାମ, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ, ଆଜମିର ଓ ମୋରବାର ଦୁର୍ଗ, ବ୍ରିଟିଶ ବେଲୁଚିସ୍ଥାନ, ଉତ୍ତର-ପଶ୍ଚିମ ସୀମାନ୍ତ ପ୍ରଦେଶ, ଆନ୍ଧ୍ରମାନ ଓ ନିକୋବାର ଦ୍ଵୀପ ସମୂହରେ ଜଣେ ଲେଖାଏଁ ଇଫ୍ଟକମିଶନର ଅଛନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶାର ଗଡ଼ଜାତମାହାଲ ପ୍ରାୟ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ରାଜ୍ୟ ଅଛି । ସରକାରବାହାଦୁର ସାକ୍ଷାତ ଭାବରେ ତାହା ସବୁ ବୁଝାବୁଝା ନ କଲେହେଁ ତହିଁରେ ଦେଖାଯିବ ରାଜାମାନେ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହ କରନ୍ତି ତାହା ତଦାରଖ କରନ୍ତି । ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ରାଜ୍ୟମାନ ପ୍ରଧାନ; ହାଇଦ୍ରାବାଦ, ଗୁଲ୍‌ପୁର, ବରୋଦା, କାଶ୍ମିର, ଇନ୍ଦୋର, ଜୟପୁର,

* ସନ ୧୧୦୫ ଅକ୍ଟୋବର ତା ୧୭ ରଖିଠାରୁ ବେବଲ ଦାଜିଲ୍‌କୁ ଗୁଡ଼ି ସଜସାଗ୍ନ, ତାହା ଓ ତତ୍ପ୍ରାମ୍ଭ ବରଷମାନ ବଙ୍ଗରୁ ବାହାର ଯାଇ ଆଶାମ ସଙ୍ଗେ ମିଶିବାରୁ ଏକ ନୂତନ ପ୍ରଦେଶ ଗଠିତ ହୋଇଅଛି । ସେ ପ୍ରଦେଶର ନାମ ପୁରୀବଙ୍ଗ ଓ ଆଶାମ; ତହିଁରେ ଜଣେ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟଗବର୍ଣ୍ଣର ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଯୋଧପୁର, ଭଦ୍ରପୁର, ମହାଶୂର ଓ ବିବାକୁଡ଼ । ସମସ୍ତେ ସରକାର ବାହାଦୁରଙ୍କ ଅଧୀନ ଅଛନ୍ତି ।

ନେପାଳ ଓ ଭୂଟାନର ରାଜାମାନେ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଛନ୍ତି ।

ଭାରତସାମ୍ରାଜ୍ୟର କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଇଂରେଜଙ୍କ କ୍ଷତ୍ରା ଅନ୍ୟ ଇଉରୋପୀୟ ଜାତିମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଛି । ଚନ୍ଦ୍ରନଗର, ପଣ୍ଡିଚେରୀ ଓ ମାହେ ଫରାସୀମାନଙ୍କର ଅଧୀନ ଓ ପଣ୍ଡିଚେରୀରେ ଫରାସୀ ଗବର୍ଣ୍ଣର-ଜେନେରଲ୍ ଥାନ୍ତି । ଗୋଆ, ଦାମନ ଓ ଦିଉ ପର୍ତ୍ତୁଗିଜମାନଙ୍କ ଅଧୀନ ଓ ଗୋଆରେ ପର୍ତ୍ତୁଗିଜ ଗବର୍ଣ୍ଣର-ଜେନେରଲ୍ ଥାନ୍ତି ।

ଭାରତର ଆକାର କିପରି ? ତିନିକୋଣିଆ । ତାହାର ତିନିଆଡ଼େ ସମୁଦ୍ର । ସେହିପରି ଯେଉଁ ସ୍ଥଳଭାଗର ତିନିଆଡ଼େ ଜଳ ଥାଏ ତାହାକୁ ଉପସ୍ୟାପ ବୋଲନ୍ତି । ଭାରତ ଗୋଟିଏ ଉପସ୍ୟାପ । ତାହାର ଉତ୍ତରରେ ହିମାଳୟ ପର୍ବତ, ପୂର୍ବରେ ପୂର୍ବଉପସ୍ୟାପ ଓ ବଙ୍ଗୋପସାଗର, ଦକ୍ଷିଣରେ ଭାରତମହାସାଗର ଏବଂ ପଶ୍ଚିମରେ ଆରବସାଗର, ବେଲୁଚିସ୍ତାନ ଓ ଆଫଗାନିସ୍ତାନ ।

ହିମାଳୟ ପୃଥିବୀରେ ଉଚ୍ଚତମ ପର୍ବତ । ତାହାର ଶୃଙ୍ଗରେ ସର୍ବଦା ପର୍ବତ ଆକାରରେ ବରଫ ଜମା ହୋଇଥାଏ । ତାହାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅତିଶୟ ଶୀତ ହୁଏ । ପର୍ବତ ଦେହରେ ସିମ୍ଲ, ମିଶୋରୀ ଓ ନାଇନିତାଲ୍ ତିନୋଟି ଅତି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ସ୍ଥାନ । ଆଉ ଏକ ପର୍ବତ ଭାରତର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ଅଛି ; ତାହାର ନାମ ବିନ୍ଧ୍ୟଗିରି । ତତ୍ତ୍ୱର ଦେଶ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଅଛି, ଉତ୍ତରକୁ ଆର୍ଯ୍ୟବର୍ତ୍ତ ଓ ଦକ୍ଷିଣକୁ ଦାକ୍ଷିଣାତ୍ୟ ବୋଲନ୍ତି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପର୍ବତ ମଧ୍ୟରେ ଆରବଲ୍ଲୀ, ପୂର୍ବଘାଟ ଓ ପଶ୍ଚିମଘାଟ ପ୍ରଧାନ ଅଟେ ।

ଆର୍ଯ୍ୟବର୍ତ୍ତରେ ସିନ୍ଧୁ, ଗଙ୍ଗା ଓ ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ର ନଦୀମାନ ଅତି ବୃହତ୍ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକର ଅନେକ ଲେଖାଏଁ ଉପନଦୀ ଓ ଶାଖାନଦୀ ଅଛି ।

ଦାକ୍ଷିଣାତ୍ୟରେ ନର୍ମଦା, ଗୋଦାବରୀ, କୃଷ୍ଣା, କାବେରୀ ଓ ମହାନଦୀ ପ୍ରଧାନ ଅଟେ ।

ଭାରତର ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ୩୫ କୋଟି, ଅଧିକାଂଶ ହିନ୍ଦୁ ଅଟନ୍ତି । ସକଳପ୍ରକାର ଧର୍ମର ଲୋକେ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ହିନ୍ଦୁ, ମୁସଲମାନ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଦେଶର ପ୍ରଧାନ ଧର୍ମ । ପ୍ରାୟ ତିନିଭାଗ ଲୋକେ କୃଷିକର୍ମରେ କୁଟୁମ୍ବ ପୋଷନ୍ତି; ଅନ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ କରିବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅତିଅଳ୍ପ । ଧାନ, ଗହମ, ମଟର, ଚଣା, ଦେଶର ପ୍ରଧାନ ଖାଦ୍ୟ ଅଟେ; କୃଷକମାନେ କେବଳ ସେହିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ରଖନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଋଷ ମଧ୍ୟରେ କପା, ହୋଟ, ଚା, ନୀଳ ପ୍ରଧାନ; କିନ୍ତୁ ତାହା ସବୁ ସାହେବ ମହାଜନ-ମାନେ ଟଙ୍କା ଦେଇ କରନ୍ତି; ଦେଶୀୟ ଲୋକେ କେବଳ ମୂଲ ଲଗନ୍ତି । ବଙ୍ଗ ବିଭାଗରେ ଯଥର କୋଇଲା ଓ ମାନ୍ତ୍ରାଜରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଖଣି ଅଛି ।

ଭାରତରୁ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଗହମ, କପା, ହୋଟ, ମାଲ ଓ ଚମଡ଼ା ବିଦେଶକୁ ଯାଏ ଏବଂ ଲୁଗା, ଦାଣିଲ, କୁରୀ, କରୁଣ୍ଡ, ଚମଡ଼ାର ଜିନିଷ ଇତ୍ୟାଦି ବିଦେଶରୁ ଆସେ । ପୂର୍ବଭାଗରେ କଲିକତା, ପଶ୍ଚିମଭାଗରେ ବମ୍ବେ ଓ କରାଚି ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳରେ ମାନ୍ତ୍ରାଜ ଓ ଭୁବନେଶ୍ୱର ପ୍ରଧାନ ବନ୍ଦର ଅଟେ । କଲିକତା ପ୍ରାୟ ମାନ୍ତ୍ରାଜ ଓ ବମ୍ବେରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର କଲ୍ଲା ଅଛି ଏବଂ ଅନେକ ସାହେବ ଓ ଦେଶୀୟ ସିପାୟା ଥାନ୍ତି ।

ମାନ୍ତ୍ରାଜ ବିଭାଗର ରାଜଧାନୀ ମାନ୍ତ୍ରାଜ ସହର; ସେଠାରେ ହାଇକୋର୍ଟ ଓ ବିଭାଗୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଆବାସ ଅଛି । ବିଶାଖାପାଟଣା, ସମଲପାଟଣା ଓ କୋକନଦ ଓ ବ୍ରହ୍ମପୁର* ପ୍ରଧାନ ବାଣିଜ୍ୟସ୍ଥାନ । ମଦୁରା ଏକ ପ୍ରାଚୀନ

* ବ୍ରହ୍ମପୁରର ଲୋକେ ଓଡ଼ିଆଭାଷୀ ବହୁଳ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଜାତି—ଓଡ଼ିଆ । ସେମାନେ ମାନ୍ତ୍ରାଜ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଅଧୀନ ।

ସହର; ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ଅତି ପ୍ରାଚୀନ ଓ ସୁନ୍ଦର ଦେଉଳ ଅଛି । ସେହି ବିଭାଗରେ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ଅତି ପବିତ୍ର ଧାମ ସେତୁବନପ୍ରମେଶ୍ୱର ଅଛି ।

ବମ୍ବେରବିଭାଗର ରାଜଧାନୀ ବମ୍ବେର ସହର ଭାରତର ସର୍ବାପେକ୍ଷା ବୃହତ୍ତର ବନ୍ଦର । ସେଠାରେ ହାଇକୋର୍ଟ ଏବଂ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଅବାସ ଅଛି । ପୁନା, ନାସିକ ଓ କରାଚି ପ୍ରଧାନ ନଗର ଅଟେ । ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ଧାମ ସ୍ୱାରଜା ବମ୍ବେର ବିଭାଗର ଅନ୍ତର୍ଗତ ।

ସଂଯୁକ୍ତ ପ୍ରଦେଶର ରାଜଧାନୀ ଏଲ୍‌ହାବାଦ ଗଙ୍ଗା ଓ ଯମୁନାର ସଙ୍ଗମସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥିତ । ତାହାର ଅନ୍ୟ ନାମ ପ୍ରୟାଗ; ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ଉର୍ଥ । ସେଠାରେ ହାଇକୋର୍ଟ ଓ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଅବାସ ଅଛି । ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ତୀର୍ଥସ୍ଥାନ କାଶୀ, ଅଯୋଧ୍ୟା, ମଥୁରା, ବୃନ୍ଦାବନ ଓ ହରିଦ୍ୱାର ସେହି ବିଭାଗ ମଧ୍ୟରେ; ଲକ୍ଷ୍ନୋ, କାନପୁର ଓ ଅଗ୍ରା ପ୍ରଧାନ ସହର ଅଟେ ।

ପଞ୍ଜାବ ପ୍ରଦେଶର ରାଜଧାନୀ ଲହୋର । ତହିଁ ନିକଟରେ ଅମୃତସର ଶିଖଜାତିଙ୍କର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ । ସେଠାରେ ଶାଲ ଓ ନାନାପ୍ରକାର ଉଲ୍ଲୁଖ ଶୀତବସ୍ତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ । ମୁଲତାନ, ଶିମଲା ଓ ଦଲ୍ଲୀ ପ୍ରଧାନ ନଗର ।

କର୍ଣ୍ଣାଟକପ୍ରଦେଶର ରାଜଧାନୀ ବେଙ୍ଗୁଳ ନଗର ନାନାପ୍ରକାର ଦ୍ରବ୍ୟର ବାଣିଜ୍ୟସ୍ଥାନ ଓ ବନ୍ଦର । ସେଠାରୁ ଅନେକ ପରମାଣୁ ଚୁରଳ ବିଦେଶକୁ ଯାଏ । ମାନ୍ଦାଲେ, ଏକସ୍ତାବ, ପେଗୁ ଓ ମୌଲମାନ ପ୍ରଧାନ ନଗର ।

ଆଶାମ ପ୍ରଦେଶର ରାଜଧାନୀ ଶିଲଙ୍ଗ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ କାମାଖ୍ୟା ଦେବୀଙ୍କ ମନ୍ଦିର ତାହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ । ଶିଲହଟରେ ଚାଷ ବରିଷ୍ଠ ଅଛି ଏବଂ ଅତି ମଧୁର କମଳାଲେମ୍ବୁ ମିଳେ । ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ରାଜଧାନୀ ନାଗପୁର ଏବଂ ହଜନହାଟ ଓ ରାୟପୁର ପ୍ରଧାନ ନଗର ଅଟେ । କୁର୍ଗର ରାଜଧାନୀ ମର୍ବରରେ ଅନେକ ଅଲେଇଚ ଓ ଗୁଜରାଟ ମିଳେ । ଅଜମୀର ଓ ମେରବାସର ରାଜଧାନୀ ଅଜମୀର । ଉତ୍ତର-ପଶ୍ଚିମ ସୀମାନ୍ତ ପ୍ରଦେଶର ପେଶାବର ଏବଂ

ବ୍ରହ୍ମଣ ବେଲୁଚପ୍ରାନ୍ତର କୁବଟା ରାଜଧାନୀ । ଆନାମାନ ଓ ନକୋବାର
ଦ୍ଵୀପର ରାଜଧାନୀ ପୋର୍ଟବେୟାର; ଅପରାଧୀମାନେ କଳାପାଣିଦଣ୍ଡ ପାଇଲେ
ସେହିଠାକୁ ଯାନ୍ତି ।

ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ ପ୍ରଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଘେନ ଭାରତସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଗଠିତ
ହୋଇଅଛି । ତାହା ଜଣେ ରାଜପ୍ରଜନିପକ୍ଷ ସ୍ଵାର୍ଥ ଶାସିତ ହୁଏ । ତାଙ୍କୁ
ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନେରଲ ବା ଭାଇସରୌ କୋଲନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସଭାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଆଇନମାନ ସମସ୍ତ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ଚଳେ ।

୨୨ଶ ପାଠ ।

ଭାରତବର୍ଷ ପରି ଆଉ କେତୋଟି ଦେଶ ଘେନି ଏଣିୟୁ ମହାଦେଶ
ଗଠିତ ହୋଇଅଛି । ଯେଉଁ ସୁବ୍ରାହ୍ମଣ୍ୟ ସ୍ଥଳଭାଗରେ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ
ଦେଶ ଥାଏ ତାହାକୁ ମହାଦେଶ କୋଲନ୍ତି । ମାନଚିତ୍ରରେ ଯେଉଁ
ଅଂଶମାନ ଅଳ୍ପ ସବୁଜ ଦିଶୁଅଛି ତାହା ଜଳଭାଗ ବା ସମୁଦ୍ର; ଯେଉଁ
ଅଂଶମାନ ଲାଲ ତାହା ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କର ଶାସନକର୍ତ୍ତ୍ତ୍ବ ବ୍ରହ୍ମଣ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ
ଅଧୀନ ।

ସ୍ଥଳଭାଗରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦେଶମାନ ମାନଚିତ୍ରରେ ଦେଖି ପ୍ରତ୍ୟେକଟି
ଭାରତର ଓ ପରସ୍ପରର କେଉଁ ଦିଗରେ ସ୍ଥିର କର; ଏଣିୟୁକ ଭୂରାସ୍ତ୍ର,
ଆରବ, ପାରସ୍ୟ, ଅଫଗାନିସ୍ତାନ, ବେଲୁଚପ୍ରାନ୍ତ, ଡବଡ, ପୁରୁଷୋତ୍ତମ,
ଭାରତୀୟଦ୍ଵୀପସୂତ୍ର, ଖାନ, କୋରାଆ ଓ ଏଣିୟୁକ ଭୂଷିଆ ।

ଏଣିୟୁର ସମସ୍ତ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ, ଭୂରାସ୍ତ୍ରର ଅଧିକାଂଶ, ଭାରତବର୍ଷର
ଅଧିକାଂଶ ଓ ଖାନର ଅଧିକାଂଶ ସମତଳ ଅଟେ । ହିମାଳୟର
ଉତ୍ତରଦିଗରେ ଡବଡ ଅତ୍ୟଧିକ ଉଚ୍ଚ ଭୂମି; ସେହିପରି ଉଚ୍ଚ ଭୂମିକୁ ମାଲ-
ଭୂମି କୋଲନ୍ତି । ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ପର୍ବତ ଏଣିୟୁକ ଭୂଷିୟାର ପଶ୍ଚିମ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଅଛି ।

ଏବଂ ଅଳ୍ପାଂ ଓ ସ୍ୱାବଲେନୋଇ ପଦମାଳା ଉକ୍ତଦେଶ ଓ ଶନ-
ସାମ୍ରାଜ୍ୟକୁ ବର୍ତ୍ତୁ କରୁଅଛି । କକେଶସପଦ କାଷ୍ଠିୟାନ୍ ଓ କୃଷ୍ଣସାଗର
ମଧ୍ୟରେ ; ଏଲବ୍ରଜ କାଷ୍ଠିୟାନ୍ସାଗରର ଦକ୍ଷିଣସୀମାରେ ଏବଂ ହିନ୍ଦୁକୁଶ
ଓ ପାମିର ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କ ଦେଶର—ଭାରତର ଉତ୍ତର-ପଶ୍ଚିମ କୋଣରେ
ଅଛି ।

ମାନଚିତ୍ରରେ ଯେଉଁ ସୁବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଜଳଭାଗ ଦେଖୁଅଛୁ ତାହା ଏକ
ମହାସାଗର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହାସାଗରର ନାମ ଅଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ଅପେକ୍ଷା
ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱା ଜଳଭାଗକୁ ସାଗର ବୋଲନ୍ତି । ଏଶିୟାର ଦକ୍ଷିଣରେ ଭାରତ
ମହାସାଗର, ପୂର୍ବରେ ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାସାଗର, ଉତ୍ତରରେ ଉତ୍ତର ମହା-
ସାଗର, ପଶ୍ଚିମରେ ମହାସାଗର ନାହିଁ । ମାନଚିତ୍ରରେ ଦେଖିବ ଯେ
କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଜଳଭାଗ ସ୍ଥଳଭାଗକୁ ଖାଇଗଲା ପ୍ରାୟ ଦିଶୁଅଛି ।
ଯେଉଁଠାରେ ସେପରି ହୋଇଅଛି ତାହାକୁ ଉପସାଗର ବୋଲନ୍ତି ।
ଯେଉଁ ଦେଶଠାରେ ସେପରି ନୋଇଅଛି ତାହାର ନାମ ଘେନି ଉପ-
ସାଗରର ନାମ ହୋଇଅଛି । ବଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶର ନାମ ଘେନି ବଙ୍ଗୋପ-
ସାଗର ; ପୁରୀଠାରେ ଯେ ସମୁଦ୍ର ଦେଖାଯାଏ ତାହା ବଙ୍ଗୋପସାଗର ।
ଭାରତବର୍ଷ ଓ ଆରବ ମଧ୍ୟରେ ଆରବ ସାଗର ; ଆରବ ଓ ପାରସ୍ୟ
ମଧ୍ୟରେ ପାରସ୍ୟ ଉପସାଗର ; ଆରବର ପଶ୍ଚିମରେ ଲେହ୍ନିତ ସାଗର ;
ଶ୍ୟାମ ଦେଶର ଦକ୍ଷିଣରେ ଶ୍ୟାମ ଉପସାଗର ; ଶନ ଓ ଜାପାନ ମଧ୍ୟରେ
ଜାପାନ ସାଗର ; ଏଶିୟାକୁ ବୁଝିଥାର ଉତ୍ତର ପୂର୍ବରେ ଓକଟସ୍ କି କାମ-
ସ୍କଟକା ସାଗର ଅଛି ।

ଅନ୍ତର୍ଗତ କାହାକୁ ବୋଲନ୍ତି? ଏଶିୟାରେ କେତୋଟି ଅନ୍ତର୍ଗତ
ମାନଚିତ୍ର ଦେଖି ଜାଣି ପାରୁଅଛୁ? ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ କୋଣରେ ପୂର୍ବ-
ଅନ୍ତର୍ଗତ, ଆରବର ପୂର୍ବରେ ଋଷୁଲହେଡ଼, ଭାରତବର୍ଷର ଦକ୍ଷିଣରେ

କୁମାରବା, ମଞ୍ଜୁବାର ଦକ୍ଷିଣରେ ଶ୍ରେମାନନ୍ତ, କାମସୁଟବାର ଦକ୍ଷିଣରେ ଲେପାଟବା ପ୍ରଧାନ ଅନୁଶ୍ରବ ଅଟେ ।

ସ୍ତ୍ରୀପ କଅଣ ? ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ସ୍ତ୍ରୀପ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିଲେ ସବୁ-
ଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ତ୍ରୀପପୁଷ୍ପ ବୋଲାଯାଏ । ଲବାଣ୍ଡା ଉପସାଗରରେ ସାନ୍ତପ୍ରସ୍ ଓ
ଭେତସ୍, ଭାରତବର୍ଷର ଦକ୍ଷିଣରେ ଲବା ବା ସିଲେନ, ଭାରତୀୟ ସ୍ତ୍ରୀପ-
ପୁଷ୍ପ (ସୁମାବା, ଯାବା, ବୋର୍ଣ୍ଣିଓ, ସେଲବସ୍), ମଞ୍ଜୁବା, ପିଲିପାଇନ
ସ୍ତ୍ରୀପପୁଷ୍ପ, ଗନ୍ଧର ଦକ୍ଷିଣରେ ହିଂକଂ ଓ ପୁର୍ବରେ ଫର୍ମୋଜା ଏବଂ
ଜାପାନ ସ୍ତ୍ରୀପପୁଷ୍ପ ପ୍ରଧାନ ଅଟେ ।

ଭାରତବର୍ଷ ଓ ଲବା ସ୍ତ୍ରୀପ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସଂଲଗ୍ନ ଜଳଭାଗ ଏକ
ଦିଗରେ ବଙ୍ଗୋପସାଗର ଓ ଅନ୍ୟଦିଗରେ ଭାରତ ମହାସାଗରକୁ ଯୋଗ
କରିଅଛି, ତାହାର ନାମ ପକ୍ ପ୍ରଣାଳୀ । ସେହିପରି ଯେଉଁ ସଂଲଗ୍ନ
ଜଳଭାଗ ଦୁଇ ଦିଗରେ ପ୍ରକାଶ୍ତ ଜଳଭାଗକୁ ଯୋଗ କରିଥାଏ ତାହାକୁ
ପ୍ରଣାଳୀ ବୋଲନ୍ତି । ଲେହେତୁ ଏକ ଅରବ ସାଗରକୁ ବାବେଲମାଣ୍ଡବ
ପ୍ରଣାଳୀ ଯୋଗ କରିଅଛି । ଅରବ ସାଗର ଓ ପାରସ୍ୟ ଉପସାଗର
ମଧ୍ୟରେ ଅରମଜ୍ ପ୍ରଣାଳୀ ଏବଂ ହରିତ ଉପସାଗର ଓ ଜାପାନୀ ସାଗର
ମଧ୍ୟରେ କୋରିଆ ପ୍ରଣାଳୀ ଅଛି ।

ମାନଚିତ୍ରରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ନଦୀ ଦର୍ଶାଅଛି । ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ
ଏଣିୟୁଜ ଭୂଷିୟାରେ ଲେନା, ଏନିସାଇ ଏବଂ ଏଣିୟୁଜ ଭୂରସ୍ତରେ
ଇୟୁଫ୍ରେଟିସ୍ ଓ ଟାଇଗ୍ରିସ୍, ଭାରତବର୍ଷରେ ସିନ୍ଧୁ, ଗଙ୍ଗା ଓ ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ର ଏବଂ
ବ୍ରହ୍ମରେ ଇରବଡ଼ୀ ଏବଂ ଗନ୍ଧରେ କେଶ୍ଚାନ୍ ଓ ଯୁଂସିକିୟାଂ ପ୍ରଧାନ
ଅଟେ ।

ଏଣିୟୁଜ ଭୂରସ୍ତର ପ୍ରଧାନ ନଗର ସୁଣ୍ଡୀ ଏକ ବୃହତ୍ ସହର ଅଟେ ।
ଅରବରେ ମସୁଟ, ମକ୍କା ଓ ମଦିନା, ପାରସ୍ୟରେ ତିହେରାନ, ଅଫଗାନି-
ସ୍ତାନରେ କାବୁଲ, ଭାରତବର୍ଷରେ କଲକତା, ଶ୍ୟାମରେ ବେଙ୍କକ,

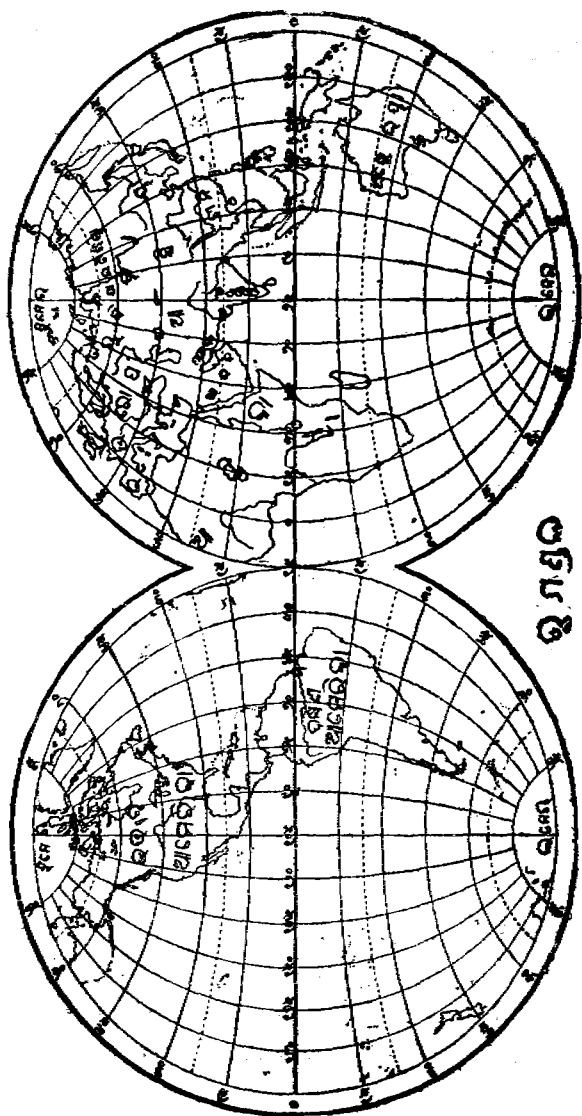
ଶନରେ ପେକ, ଜାପାନରେ ଟୋକିଓ, ଫିଲିପାଇନ୍ ଦ୍ଵୀପସ୍ତରେ ମେନିଲ ରାଜଧାନୀ ଓ ପ୍ରଧାନ ନଗରମାନ ଅଟେ । ଯେଉଁ କାବୁଲମାନେ କର୍ମସିଣ ବାଦାମ ଆଶନ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମୁଲକ ଅଫଗାନିସ୍ତାନ ।

ଏଣିୟା ମହାଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଭାରତବର୍ଷର ଅସ୍ତକାଂଶ, ପିନାଙ୍ଗ, ମଲକା, ଶିଙ୍ଗାପୁର, ଲଙ୍କା, ଅନାମାନ, ନିକୋବର, ବୋର୍ଣ୍ଣିଓର ଉତ୍ତର-ପଶ୍ଚିମ ଭାଗ ଲବୁଆନ, ଲେହତ ସାଗରରେ ପେରିମ, ଆରବରେ ଆଦନ, ହଂକଂ ଓ ସାଇପ୍ରସ ଦ୍ଵୀପମାନ ବ୍ରିଟିଶ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ଅଧୀନ ଅଟେ ।

୨୩ଶ ପାଠ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ପୃଥିବୀର ମାନଚିତ୍ର ଦେଖ । ଅମୃମାନଙ୍କ ମହାଦେଶ ପ୍ରାୟ ଅଉ ୪ ଗୋଟି ଅଛି । ଏଣିୟାର ଉତ୍ତର-ପଶ୍ଚିମ ଭାଗରେ ଇନ୍ଦୁସ୍ତାନ ପର୍ବତର ପଶ୍ଚିମ ଅଞ୍ଚଳ ଇନ୍ଦୁସ୍ତାନ ମହାଦେଶ; ତହିଁର ଦକ୍ଷିଣରେ ଆଫ୍ରିକା; ଇନ୍ଦୁସ୍ତାନ ଓ ଆଫ୍ରିକାର ପଶ୍ଚିମରେ ଉତ୍ତର ଆମେରିକା ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଆମେରିକା; ଏବଂ ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାସାଗରର ମଧ୍ୟରେ ଓଶିଏନିୟାର ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିୟା, ନିଉଜିଲଣ୍ଡ ଓ ନିକଟସ୍ଥ ଦ୍ଵୀପସମୂହ ।

ଇନ୍ଦୁସ୍ତାନ, ଏଣିୟା ଓ ଆଫ୍ରିକା ଲଗାଲଗି ହୋଇ ରହିଅଛି । ସେହି ଢଳି ମହାଦେଶକୁ ଏକତ୍ର ଯୁକ୍ତିର୍ଜ ବା ପ୍ରାଚୀନ ପୃଥିବୀ ବୋଲନ୍ତି; ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଆମେରିକା ଦୁଇ ସଂଲଗ୍ନ ମହାଦେଶକୁ ଏକତ୍ର ପଶ୍ଚିମାର୍ଜ ବା ନବୀନ ପୃଥିବୀ ବୋଲନ୍ତି । କିଛିକାଳ ପୂର୍ବେ ସେପରି ସ୍ଥଳଭାଗ ଓ ତହିଁରେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜୀବଜନ୍ତୁ ଥିବା ବିଷୟ କେହି ଜାଣି ନ ଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ୪୦୦ ବର୍ଷ ହେବ ଜଣେ ଇନ୍ଦୁସ୍ତାନବାସୀ ଜାହାଜରେ ଯାତ୍ରା ମହାସାଗରରେ ସ୍ଥଳ ଦେଖି ସେହିଠାରେ ଓହ୍ଲାଇଲେ । ସେଠାର

ଭୂମଣ୍ଡଳ

ପୃଷ୍ଠାପାଦ୍ୟ ।

ଲୋକଙ୍କ ସହିତ କିଛିଦିନ ରହିବାରେ ଜଣାଗଲା ଯେ ତାହା ଏକ ମହା-
ଦେଶର ଅଂଶ ମାତ୍ର । କ୍ରମଶଃ ଆଉ ଲୋକେ ସେଠାରେ ଯାଇ
ରହିଲେ । ସେହି ହେତୁରୁ ତାହାର ନାମ ନଗର ପୃଥିବୀ ହୋଇଅଛି ।

ନଗର ଓ ପ୍ରାଚୀନ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ଅଟଳଶୂଳ ମହାସାଗର । ଉତ୍ତର
ପୃଥିବୀର ଦକ୍ଷିଣରେ ଦକ୍ଷିଣ ମହାସାଗର । ତାହା ଛଡ଼ା ଆଉ କିନୋଟି
ମହାସାଗର ଅଛି ; ପ୍ରଶାନ୍ତ, ଭାରତୀୟ ଓ ଉତ୍ତର ମହାସାଗର । ପୃଥି-
ବୀରେ ସ୍ଥଳଭାଗ ଅପେକ୍ଷା ଜଳ ଭାଗ ଅଧିକ, ପ୍ରାୟ ଦ୍ଵିଗୁଣ ହେବ ।

ଅମୃତମାନଙ୍କର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଇଂରେଜବାହାଦୂର ଇସ୍ଲାମ୍‌ସେନୁ ଆଦି-
ଅଛନ୍ତି । ସେହି ମହାଦେଶର ପଶ୍ଚିମ ଭାଗରେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଦ୍ଵୀପ ଅଛି ;
ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରେଟ୍‌ବ୍ରିଟେନ୍ ପ୍ରଧାନ । ତାହାହିଁ ଇଂରେଜ ବାହାଦୂରଙ୍କ
ସ୍ଵଦେଶ । ତାହା ପୁଣି ତିନି ଭାଗରେ ବରକ୍ତ, ଇଂଲଣ୍ଡ, ସ୍କଟଲଣ୍ଡ ଓ ଆୟର-
ଲଣ୍ଡ । ସେଠାର ଲୋକେ ବଳ, ବଦ୍ୟା, ବୁଦ୍ଧି, ବାଣିଜ୍ୟ, ଧନ, ସାହସ ଓ
ଧର୍ମ ସକଳ ବିଷୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି । ଜଣେ ରାଜା ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ପାର୍ଲିୟା-
ମେଣ୍ଟ ବୋଲି ଏକ ମହାସଭା ଅଛି । ସେହି ରାଜା ଅମୃତମାନଙ୍କ ଭାରତସାମ୍ରା-
ଜ୍ୟର ସମ୍ରାଟ୍ । ସଭାର ପରାମର୍ଶ ଓ ରାଜାଙ୍କ ଅଦେଶ ଅନୁସାରେ ଦେଶର
ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହିତ ହୁଏ । ରାଜଧାନୀ ଲଣ୍ଡନ ପୃଥିବୀରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ
ବୃହତ୍ତମ ନଗର ଅଟେ ; ତାହା ଛଡ଼ା ଆଉ ଅନେକ ବୃହତ୍ ନଗରମାନ
ଅଛି । ଲଣ୍ଡନ, ଲିବରପୁଲ ଓ ବ୍ରିଷ୍ଟଲ ପ୍ରଧାନ ବନ୍ଦର । ମ୍ୟାଞ୍ଚେଷ୍ଟରରେ
ସୂତା ଓ ଲୁଗାରେ ପଶମବସ୍ତ୍ରର ଅନେକ ବୃହତ୍ କଳକାରଖାନା ଅଛି ।
ଡୁମ୍‌ସେମାନେ ଯେଉଁ ବଲ୍ଲଭ ଲୁଗା କଣ ତାହା ସେହିଠାରୁ ଆସେ ।
ନିଉକାଶ୍ଟରେ ପଥର କୋଇଲା ଓ ଲୁହାର ଖଣି ଅଛି ଏବଂ ଅନେକ
ପ୍ରକାର ଜାହାଜ ନିର୍ମିତ ହୁଏ । ବ୍ରିଟିଶ ଦ୍ଵୀପପୁଞ୍ଜ ବ୍ୟତୀତ ଇସ୍ଲାମ୍‌ସେନୁ
ମହାଦେଶରେ କିବ୍ରାଲର, ମାଲା ଓ ଗଜେ ଦ୍ଵୀପମାନ ଇଂରେଜଙ୍କର

ଅଧୀନ ଅଟେ । ଇସ୍ଲାମ୍ରେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତଲୋକେ ଶ୍ରୀକ୍ରିଷ୍ଣାନ; କେବଳ ଭୂରସ୍ଥରେ ମୁସଲମାନ ଅଛନ୍ତି ।

ଇସ୍ଲାମ୍ରେ ଉତ୍ତରସୀମା ଉତ୍ତର ମହାସାଗର, ପଶ୍ଚିମରେ ଅଟଲାଣ୍ଟିକ ମହାସାଗର, ଦକ୍ଷିଣରେ ଭୂମଧ୍ୟ ସାଗର, ଏବଂ ପୂର୍ବରେ ଏଶିୟା ମହାଦେଶ ।

ଅର୍ଥକାର ଉତ୍ତରସୀମା ଭୂମଧ୍ୟସାଗର, ପଶ୍ଚିମରେ ଅଟଲାଣ୍ଟିକମହା-ସାଗର, ଦକ୍ଷିଣରେ ଦକ୍ଷିଣ ମହାସାଗର, ପୂର୍ବରେ ଭାରତମହାସାଗର ଓ ଲେହ୍ମନ୍ତସାଗର । ସେ ମହାଦେଶରେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଅସଭ୍ୟ ଜାତି ଓ ନାନାଦି ହିଂସ୍ର ଜୀବଜନ୍ତୁ ଅଛନ୍ତି; ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ସିଂହ ପ୍ରଧାନ, ଅସଭ୍ୟ ଜାତିମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ । ଶତ ଶତ ମାଇଲ ବସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ବାଲୁକାମୟ ପ୍ରଦେଶ ଦେଖାଯାଏ; ତାହାକୁ ମରୁଭୂମି ବୋଲନ୍ତି । ଶାହାରା ଏକ ପ୍ରକାଶ ମରୁଭୂମି । ତହିଁରେ ଉଚ୍ଚ ଛତା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀ ବା ବାହନ ଯାଇ ଅସି ପାରେ ନାହିଁ ।

ଅର୍ଥକାକୁ ଇସ୍ଲାମ୍ରେ ପ୍ରାୟ ଜାତିମାନେ ଖଣ୍ଡ କର ବାଣ୍ଟି ନେଇ-ଅଛନ୍ତି । ଇଂରେଜମାନେ ଲେହ୍ମନ୍ତ ସାଗର କୁଳସ୍ଥ ସୁଏଜମ, ଗାମିଆନୀୟ ପ୍ରଦେଶ, ଶିବରାଜ୍ୟ, ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଉପକୂଳ ଏବଂ ପଶ୍ଚିମ ଉପକୂଳରେ ଲେଗସ୍ ଅଧିକାର କରିଅଛନ୍ତି । ଇଜିପ୍ଟ ବା ମିଶର ପ୍ରଦେଶ ଭୂରସ୍ଥ ସୁଲତାନଙ୍କ ଅଧୀନ ହେଲେହେଁ ଇଂରେଜବାହାଦୁରଙ୍କ ଅଶ୍ରମରେ ଥାଏ । ଦକ୍ଷି-ଣାଂଶରେ କେପ୍‌ଟାଉନ ଓ ସ୍ୱାନ୍‌ଭାଲ ଇଂରେଜମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ରାଜ୍ୟ । ତହିଁରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଓ ଖୁରକର ଖଣି ଅଛି ।

ମାନଚିତ୍ରରେ ଦେଖ ଯେ ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଆମେରିକା ଦର୍ତ୍ତି ମହାଦେଶକୁ ଅତି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିଖଣ୍ଡ ଯୋଗ କରିଅଛି । ତାହାର ନାମ ପାନେମା । ସେହିପରି ଯେଉଁ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିଖଣ୍ଡ ଦୁଇ ବୃହତ୍ ଭୂମି-ଖଣ୍ଡକୁ ଯୋଗ କରିଥାଏ ତାହାକୁ ଯୋଜକ ବୋଲନ୍ତି । ପାନେମା ଏକ ଯୋଜକ ।

ଉତ୍ତର-ଆମେରିକାର ଉତ୍ତରରେ ଉତ୍ତରମହାସାଗର ; ଦକ୍ଷିଣ ଓ ପଶ୍ଚିମରେ ପ୍ରଶାନ୍ତମହାସାଗର ଏବଂ ପୂର୍ବରେ ଅଟଲାଣ୍ଟିକମହାସାଗର । ତାହାର ଉତ୍ତର ଅଞ୍ଚଳର ଅସ୍ତକାଂଶକୁ ବ୍ରିଟିଶ ଆମେରିକା ବୋଲନ୍ତି ଏବଂ ତାହା ଇଂରେଜବାହାଦୁରଙ୍କ ଅଧୀନ । ବାଲୁବାଡ଼ ସ୍ତ୍ରୀପ, ବ୍ରିଟିଶ କଲମ୍ବିଆ, କାନେଡ଼ା ପ୍ରଦେଶ, ନୋବୋସ୍କୋଶିଆ, ନିଉଫାଉଣ୍ଡଲଣ୍ଡ, ଲବ୍ରେଡର ଓ ଅଉ କେତେଗୁଡ଼ିଏ କ୍ଷୁଦ୍ର ସ୍ତ୍ରୀପ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଯାଏ । ଟୋଥ ତାହାର ରାଜଧାନୀ, ଏକ ବୃହତ୍ ନଗର । ସେ ମହାଦେଶରେ ଅନେକ ବଡ଼ ହ୍ରଦ ଏବଂ ନାଏଗରା ନାମରେ ଏକ ପ୍ରକାଶ ଜଳପ୍ରପାତ ଅଛି । ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବଭାଗରେ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀପମାନ ଦେଖୁଅଛୁ ତାହାର ନାମ ପଶ୍ଚିମ-ଇରାଜାୟ ସ୍ତ୍ରୀପସୂତ୍ର ; ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ବର୍ମୁସାସ, ବାହାମା ଓ ଅଉ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ଅଧୀନ ଅଟେ ।

ଦକ୍ଷିଣଆମେରିକାର ଉତ୍ତର ଓ ପୂର୍ବରେ ଅଟଲାଣ୍ଟିକମହାସାଗର ; ପଶ୍ଚିମରେ ପ୍ରଶାନ୍ତମହାସାଗର ; ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣରେ ଦକ୍ଷିଣମହାସାଗର । ବ୍ରିଟିଶଗାୟନା ଇଂରେଜଙ୍କର ଅଧୀନ ଅଟେ ଏବଂ ତହିଁର ରାଜଧାନୀ ଜର୍ଜଟାଉନ ।

ମାନଚିତ୍ରରେ ଦେଖିବ ଯେ ଏକ ପର୍ବତଶ୍ରେଣୀ ଉତ୍ତୟ ଆମେରିକାର ଉତ୍ତର ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଦକ୍ଷିଣ ପ୍ରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଅଛି । ଉତ୍ତରଆମେରିକାରେ ତାହାର ନାମ ରକ୍ଷା ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ଆମେରିକାରେ ଆନ୍ଦସ । ଏତେ ବାସ୍ତବ ପର୍ବତ ଶ୍ରେଣୀ ପୃଥିବୀରେ ଅଉ ନାହିଁ ।

ଇରାଜାୟ ଓ ପ୍ରଶାନ୍ତମହାସାଗର ମଧ୍ୟରେ ଡ୍ରଣିସ୍କେନୟା ସ୍ତ୍ରୀପସୂତ୍ର । ତାହା ଦୁଇଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ; (୧) ଦକ୍ଷିଣ-ପଶ୍ଚିମାଂଶ, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିୟା ଓ (୨) ପୂର୍ବାଂଶ ପଲ୍ଲନେଶିୟା ; ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିୟା, ତାସ୍ମାନିୟା, ଓ ନିଉଜିଲଣ୍ଡ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗରେ ଫିଜି ସ୍ତ୍ରୀପସୂତ୍ର ଇଂରେଜଙ୍କର

ଅର୍ଥାତ୍ ଅଟେ । ଅଷ୍ଟେଲ୍‌ସ୍‌ରେ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ମିଳେ; ତମ୍ବା, ପଥର କୋଇଲା, ରୂପା ଓ ଟିନର ପ୍ରକାଶ୍ୱ ଖଣିମାନ ଅଛି; ନିଉଜିଲ୍ୟାଣ୍ଡରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଓ ତାଷ୍ଟନିୟାରେ ଟିନର ଖଣିଅଛି ।

ସକଳ ମହାଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଏଣିୟା ବୃହତ୍ତମ ଓ ଉତ୍କୃଷ୍ଟେଷ୍ଟ କ୍ଷୁଦ୍ରତମ ଅଟେ । ସକଳ ମହାଦେଶକୁ ଦେଖି ଭ୍ରମଶୂଳ ହୋଇଅଛି ।

**Macmillan's New Series of Text-Books for
Schools in India. Approved by the
Director of Public Instruction.
Bengal.**

Oriya Alphabet and Spelling Book. For Infant	...	As.	1
Class and Standard I			
Oriya Lower Primary Science Reader	...	"	3
Oriya Lower Primary Arithmetic	...	"	3
Oriya Upper Primary Science Reader	...	"	4
Oriya Upper Primary History Reader Bengal	...	"	3
Oriya Upper Primary Geography Reader	...	"	3
Oriya Upper Primary and Middle Vernacular Arithmetic	...	"	8
Oriya Upper Primary Literature Book	...	"	3
Oriya Upper Primary and Middle Vernacular Practical Geometry and Mensuration	...	"	4
Oriya Middle Vernacular Science Reader	...	"	7
Oriya Middle Vernacular History Reader	...	"	4
Oriya Middle Vernacular Literature Book	...	"	6
Oriya Middle Vernacular Geography Reader...	...	"	4

For any of these books apply to

The Superintendent.

Orissa Mission Press, Mission Road, Cuttack.

• These books have been approved for Madras Presidency.

ତରଫର ମହୋଦୟଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁମୋଦିତ ଭାରତୀୟ ବଦ୍ୟାଳୟ-
ସମୂହର ପାଠ୍ୟପୋଷା ମ୍ୟାକମିଲାନ କୋମ୍ପାନିର
ପୁସ୍ତକାବଳି ।

* ଓଡ଼ିଆ ବର୍ଣ୍ଣବୋଧ ଟ ୦ /	
* ଓଡ଼ିଆ ନିମ୍ନ ପ୍ରାଥମିକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପାଠ ଟ ୦ ✓	
ଓଡ଼ିଆ ନିମ୍ନ ପ୍ରାଥମିକ ଅଳ୍ପ ପୁସ୍ତକ ଟ ୦ ✓	
* ଓଡ଼ିଆ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପାଠ ଟ ୦ ।	
* ଓଡ଼ିଆ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ଐତିହାସିକ ପାଠ (ବଙ୍ଗଦେଶ) ... ଟ ୦ ✓	
ଓଡ଼ିଆ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ସଂସ୍କାର ଉପଯୋଗୀ ଭୌଗୋଳିକ ପାଠ ଟ ୦ ✓	
ଓଡ଼ିଆ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ଏକ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀର ସଂସ୍କାର ଉପଯୋଗୀ ଅଳ୍ପ ପୁସ୍ତକ ଟ ୦ ୧	
* ଓଡ଼ିଆ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ସାହିତ୍ୟ ପାଠ ଟ ୦ ✓	
ଓଡ଼ିଆ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ଏକ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ବ୍ୟାକରାମିକ ଜ୍ୟାମିତି ଓ ସରମିତି ଟ ୦ ।	
* ଓଡ଼ିଆ ମଧ୍ୟଓଡ଼ିଆ ବା ଶ୍ରେଣୀର ସଂସ୍କାର ଉପଯୋଗୀ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପାଠ ଟ ୦ ✓	
* ଓଡ଼ିଆ ମଧ୍ୟଓଡ଼ିଆ ବା ଶ୍ରେଣୀର ସଂସ୍କାର ଉପଯୋଗୀ ଐତିହାସିକ ପାଠ ଟ ୦ ।	
* ଓଡ଼ିଆ ମଧ୍ୟଓଡ଼ିଆ ବା ଶ୍ରେଣୀର ସାହିତ୍ୟ ପାଠ ଟ ୦ ✓	
* ଓଡ଼ିଆ ମଧ୍ୟଓଡ଼ିଆ ବା ଶ୍ରେଣୀର ସଂସ୍କାର ଉପଯୋଗୀ ଭୌଗୋ- ଳିକ ପାଠ ଟ ୦ ।	

ଉପରୋକ୍ତ ପୁସ୍ତକ ସବୁ ଓଡ଼ିଶା ମିଶନ ଯନ୍ତ୍ର ଲୟର ପୁସ୍ତକାଳୟଦ୍ୱାରା
ନିକଟରେ ପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟ ।

* ଏହି ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ମାତ୍ରାତ ବସ୍ତବ ନିମନ୍ତେ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଅଛି ।